

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

БРОЈ 519

Микијев ЗАБАВНИК

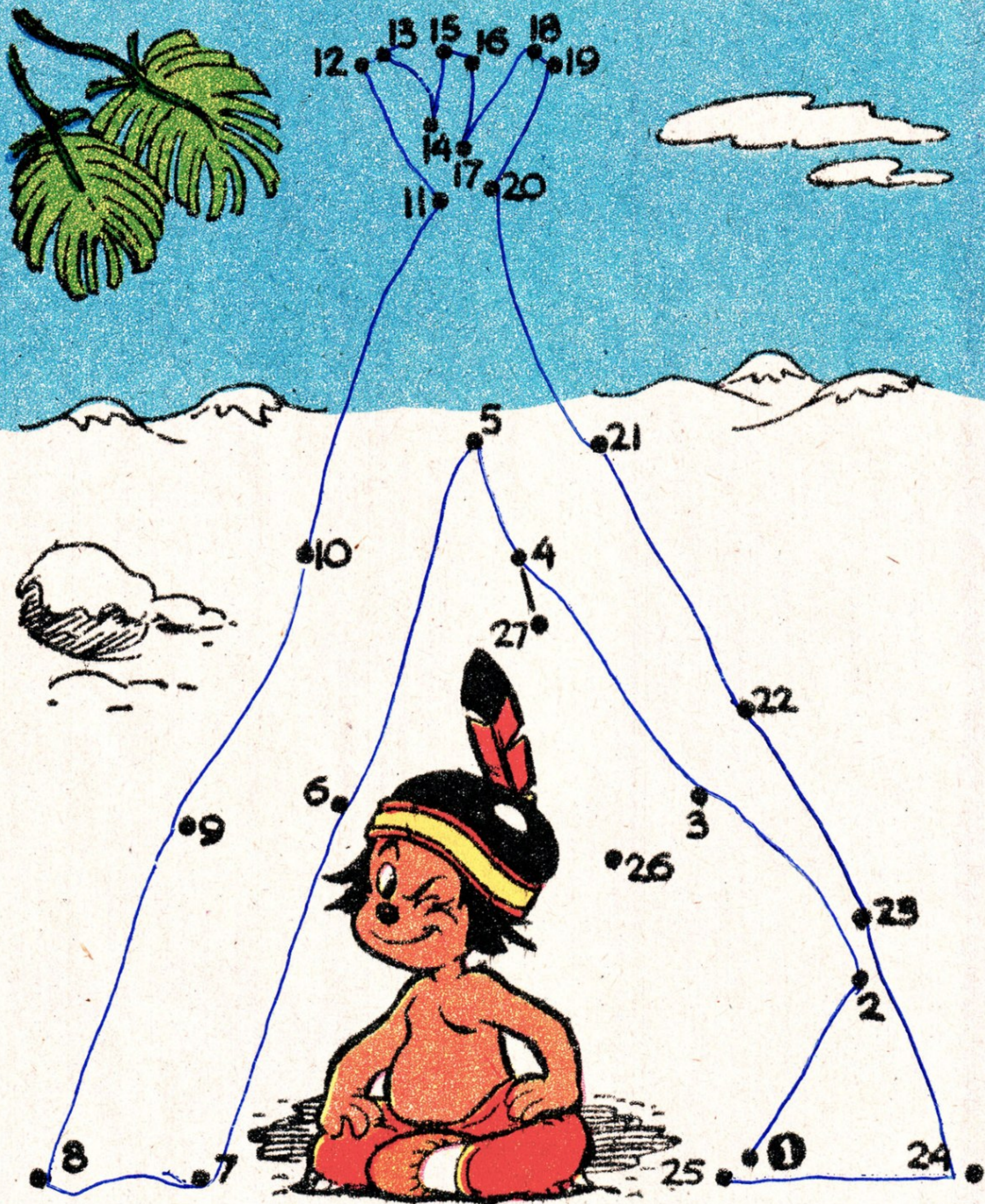
24. IX 1984 • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА XI • ЦЕНА 30 ДИН.

Сад спаваш,
а синоћ си изводио
трикове из серије
КАКАВ СЈАЈАН ПАС!

ТАЧКА, ТАЧКА, ТАЧКИЦА...

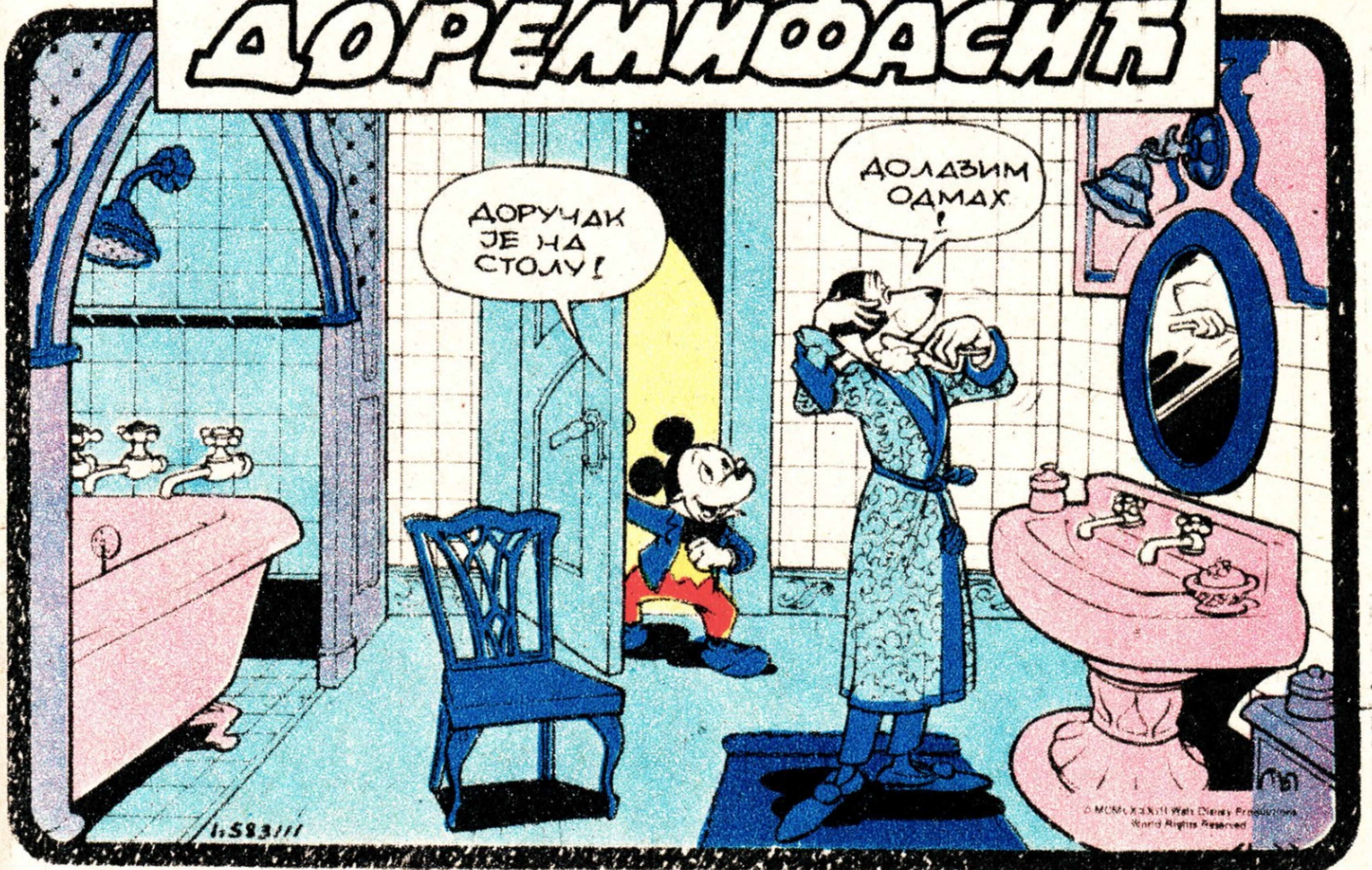
ЗАШТО СЕ ХИЈАВАТА СМЕШКА?

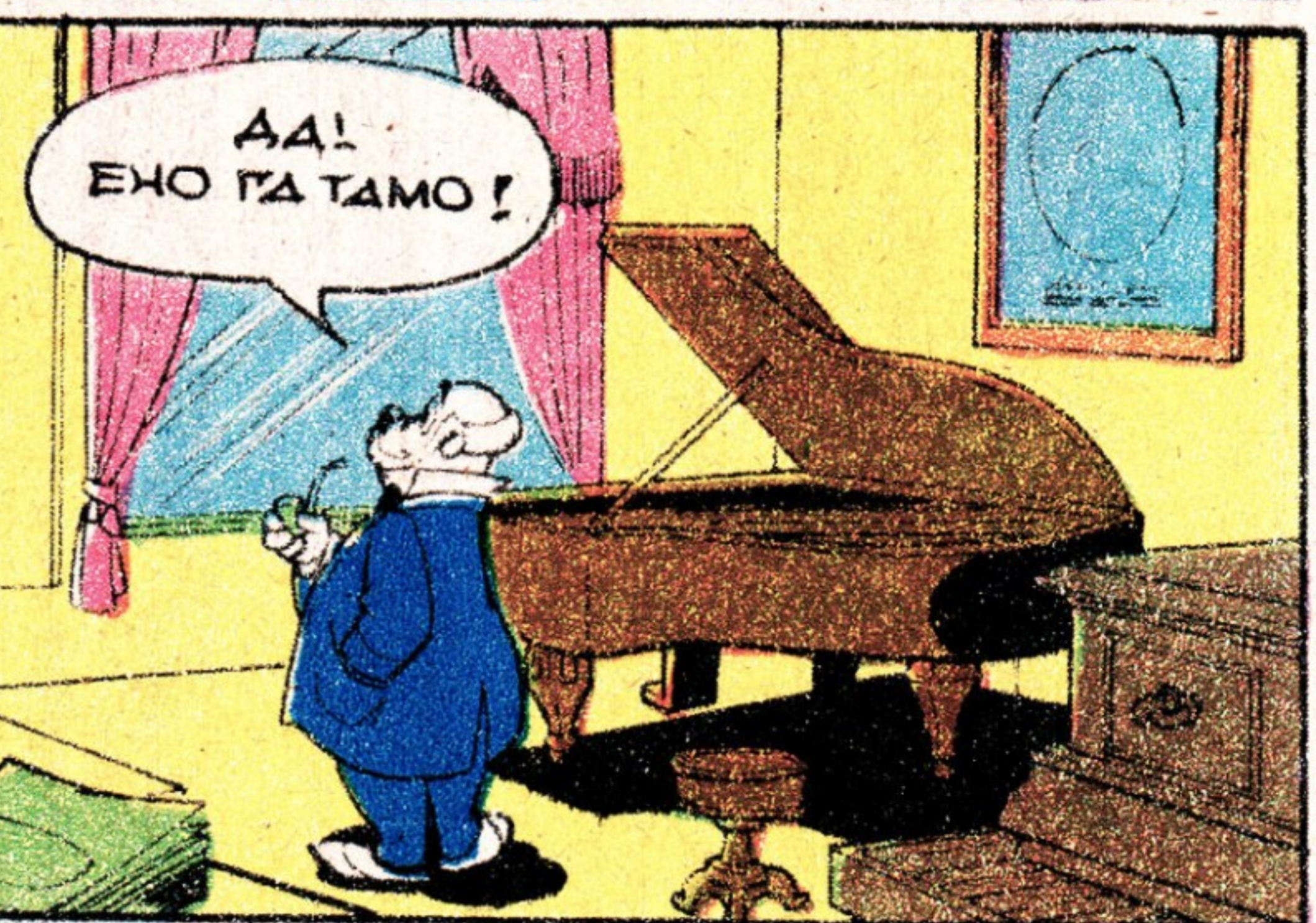
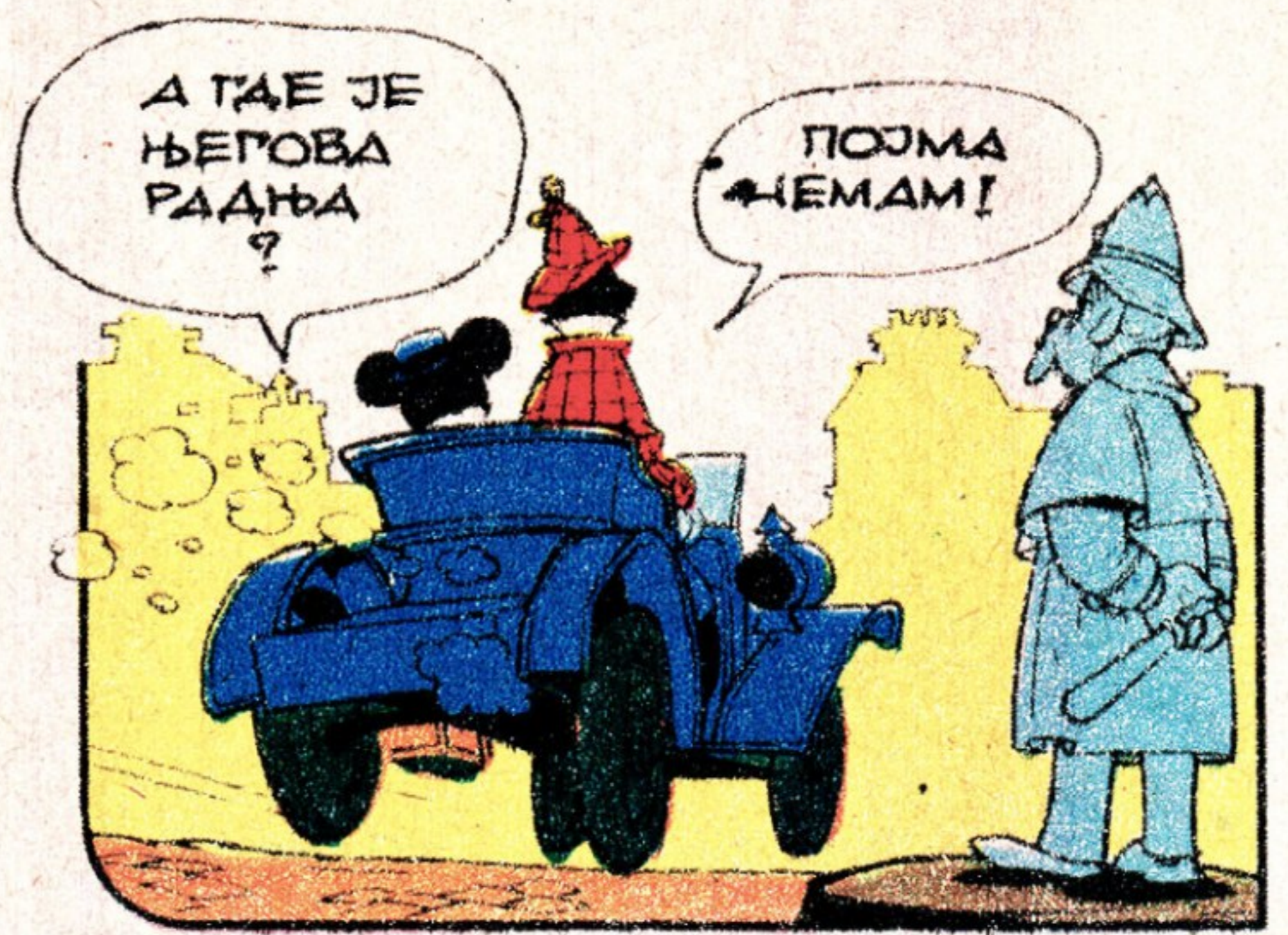
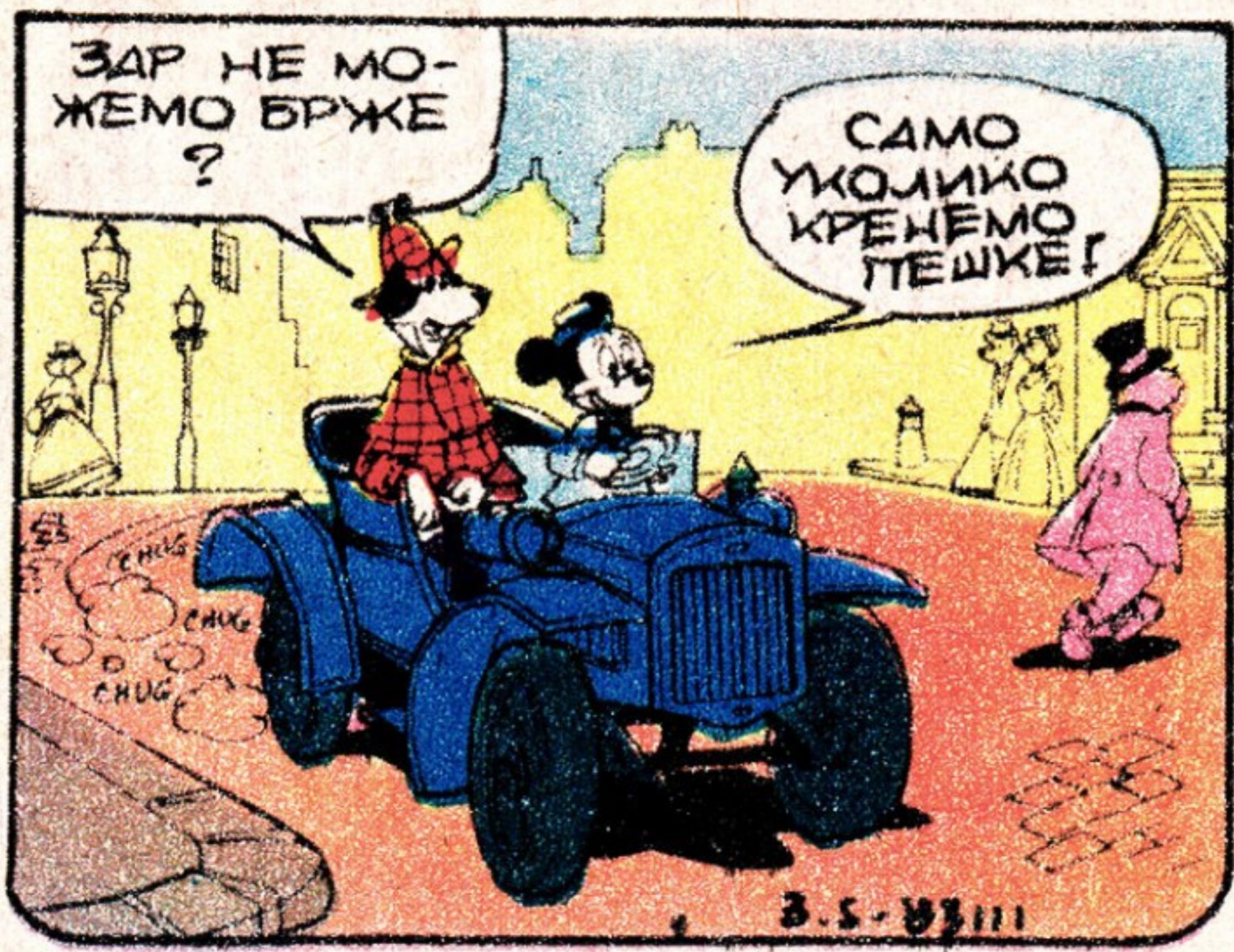
Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање за младе „Политички забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић, руководилац ООУР Издања за младе Радомир Шошкић, (в.д.) главни и одговорни уредник Владе Булатовић Виб (в.д.), одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

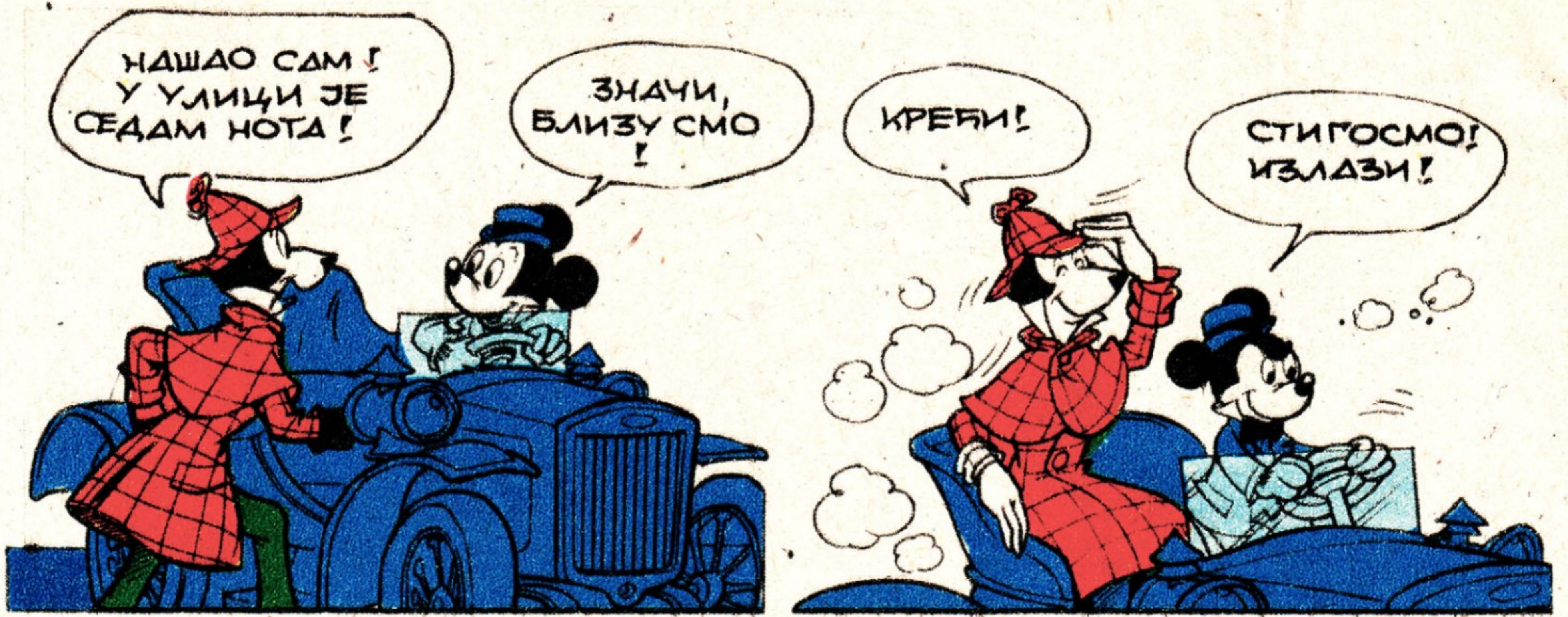
ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 330,00 дин., 6 месеци 660,00 дин., 1 година 1.320,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 660,00 дин., 6 месеци 1.320,00 дин., 1 година 2.640,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачуни број 80801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21.–, СР Немачка ДМ 57.–, Шведске Шкр. 169.–, Француска Ффр. 174.–, Швајцарска Шфр. 46 – Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 60811-620-83-287300-00054 са обавезном ознаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштански факс 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет. Цена једног примерка 30 динара. (C) Walt Disney Production

МИКИ: СЛУЧАЈ ДОРЕМНОФАСИЉ

ВИ СТЕ МЕ ЗВА-
ЛИ ЗБОГ ПЛАЧ-
КЕ ?

ТАЧНО!

КОЛИКО СУ
КЛАВИРА
УЗЕЛИ ?

НИЈЕ ДАН !

5.5-83111

ПА ЗАШТО СТЕ
МЕ ОНДА ЗВА-
ЛИ ?

ТО СЕ САД
И ЈА
ПИТАМ !

ХЕРЛОУЕ, РЕ-
КОХ ЛИ ТИ ДА
СУ ПАРЕ
ПОКРАДЕНЕ
!

НИСИ РЕКАО ! ЈА БИХ
БАР ТО ЗАПМТИО !
ИМАМ ОДЛИЧНО
ПАМЋЕЊЕ !

ДА ЛИ ЈЕ БИЛО
ЈОШ ПЛАЧКИ У
ОВОМ КРАЈУ ?

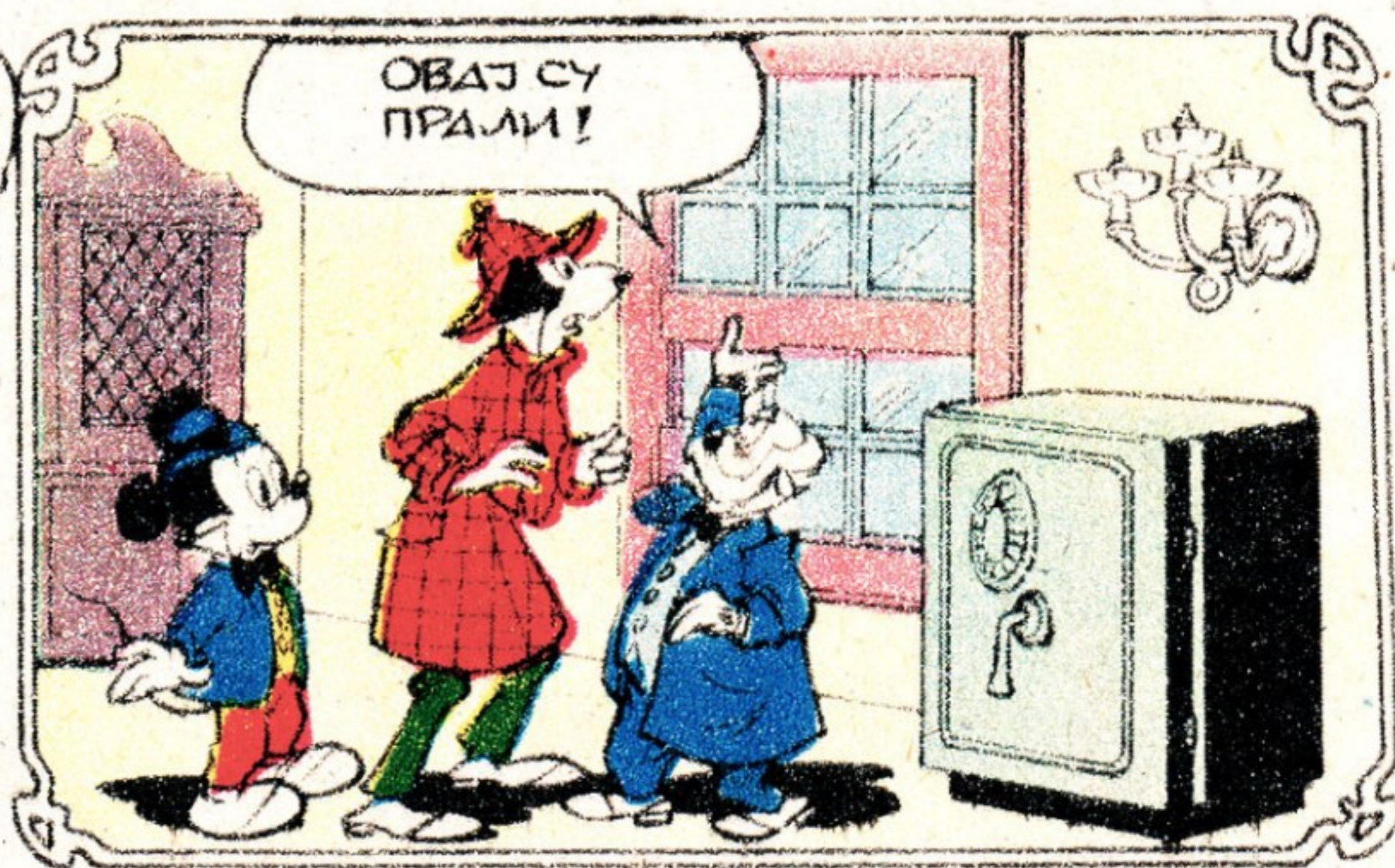
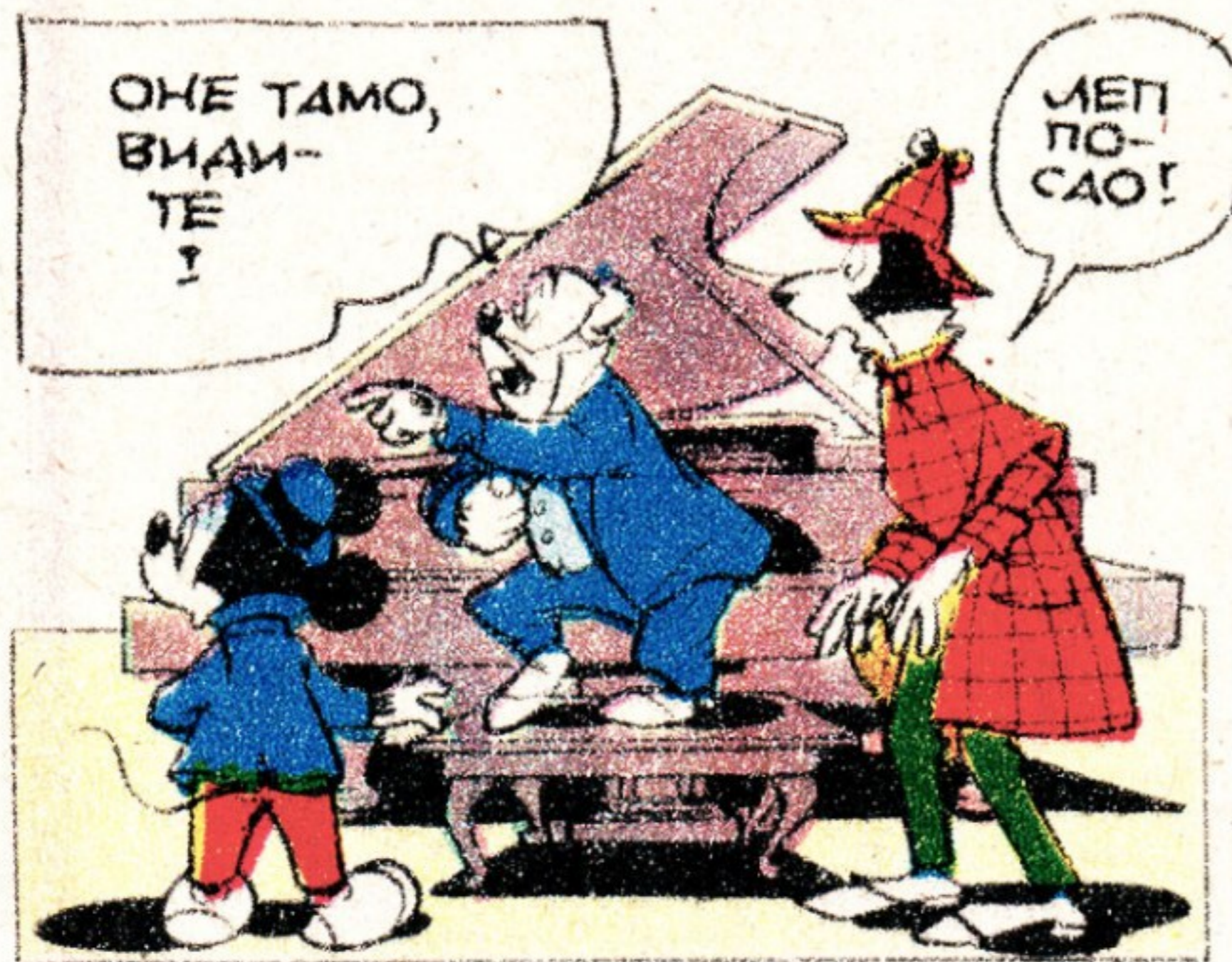
СВАКЕ НОЋИ
ПО ЈЕДНА !

ПРОШЛЕ НОЋИ - МОЈА
РАДЊА, ПРЕКСИНОЈ
- ГОСПОБЕ ХЕМИЈ, ПРЕ
ТОГА - КЕКСИЈ, ... СВИ СУ
ПОКРАДЕНИ СЕМ КО-
МЕЦА У ОВОЈ УЛИЦИ !

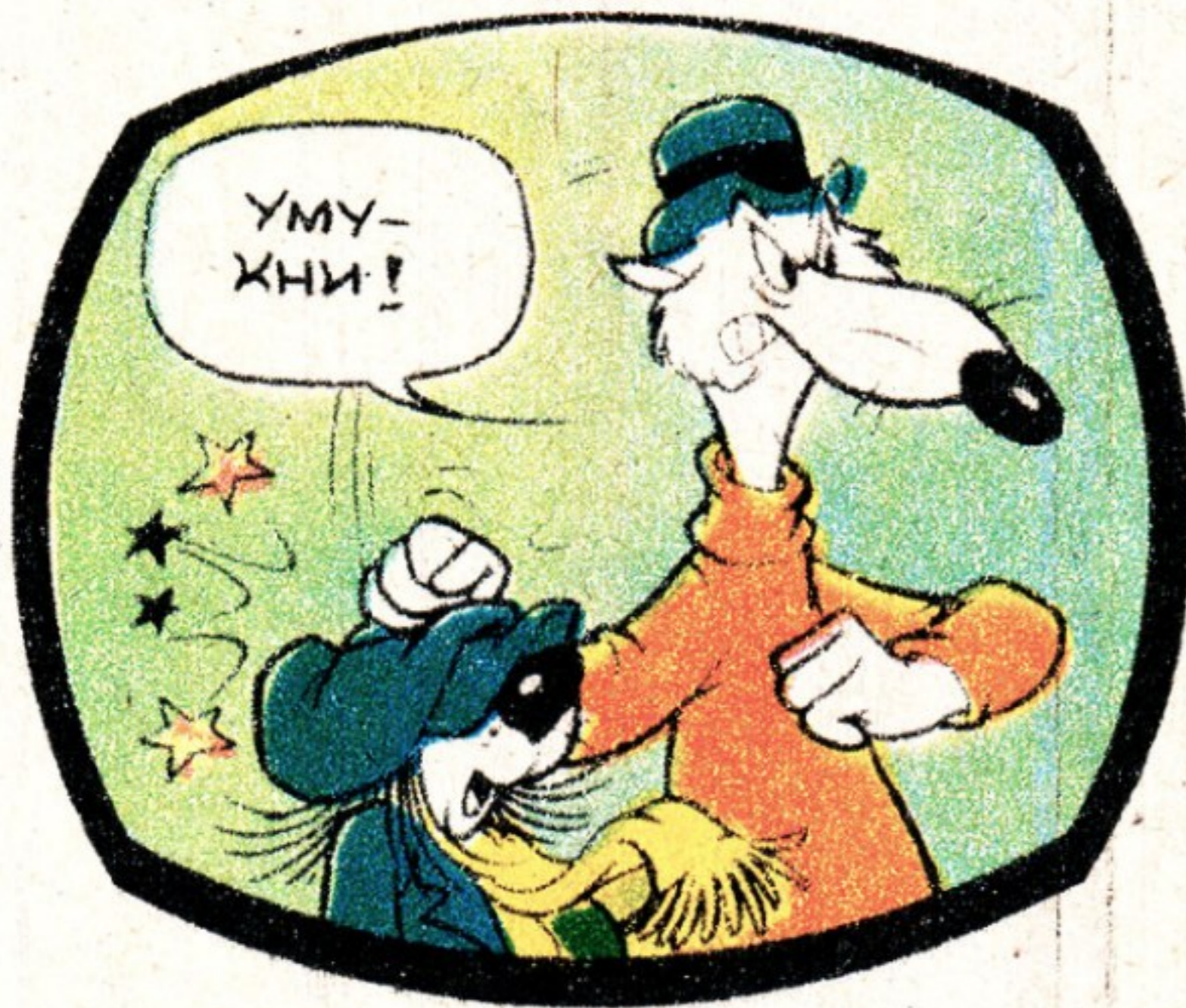
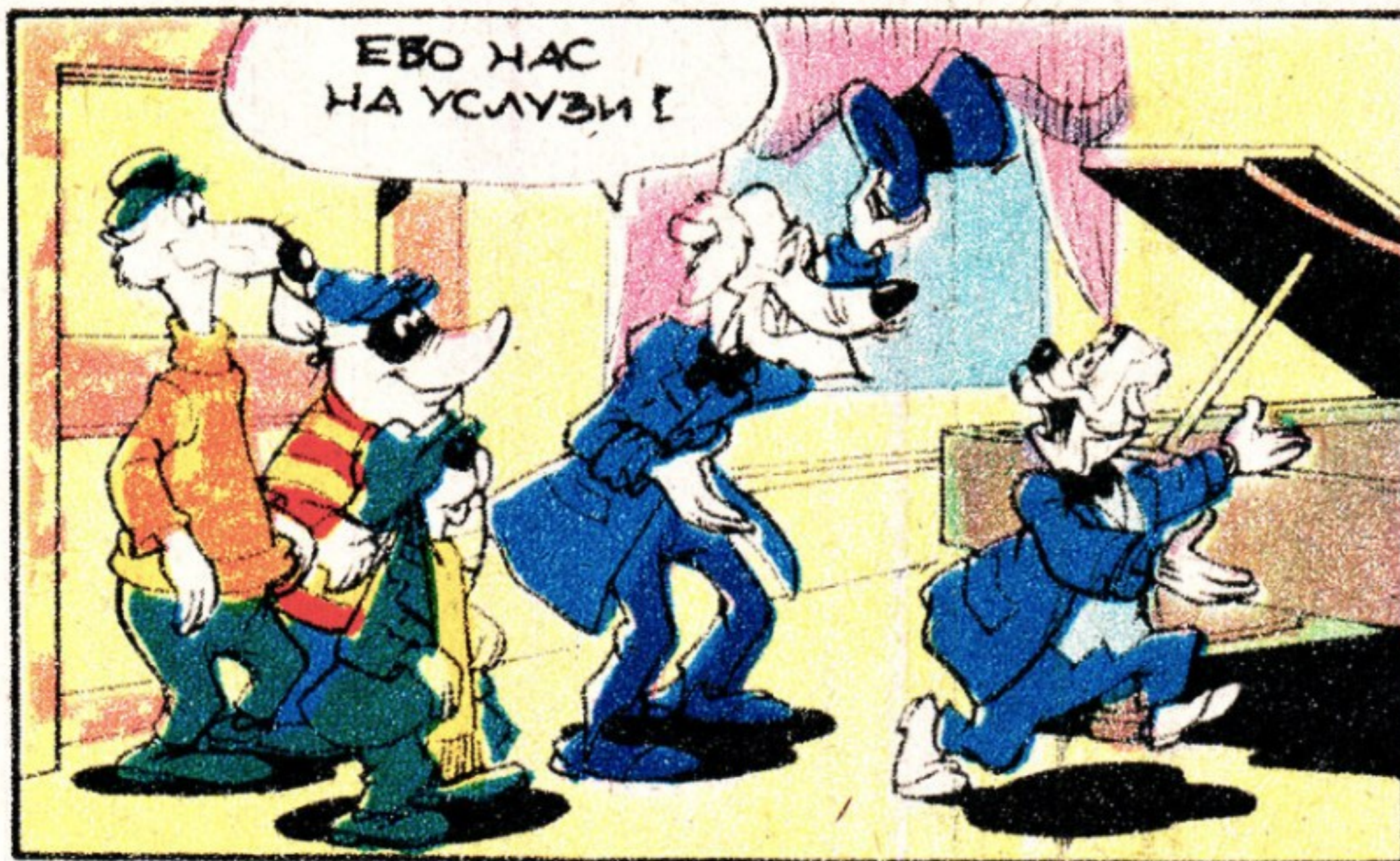
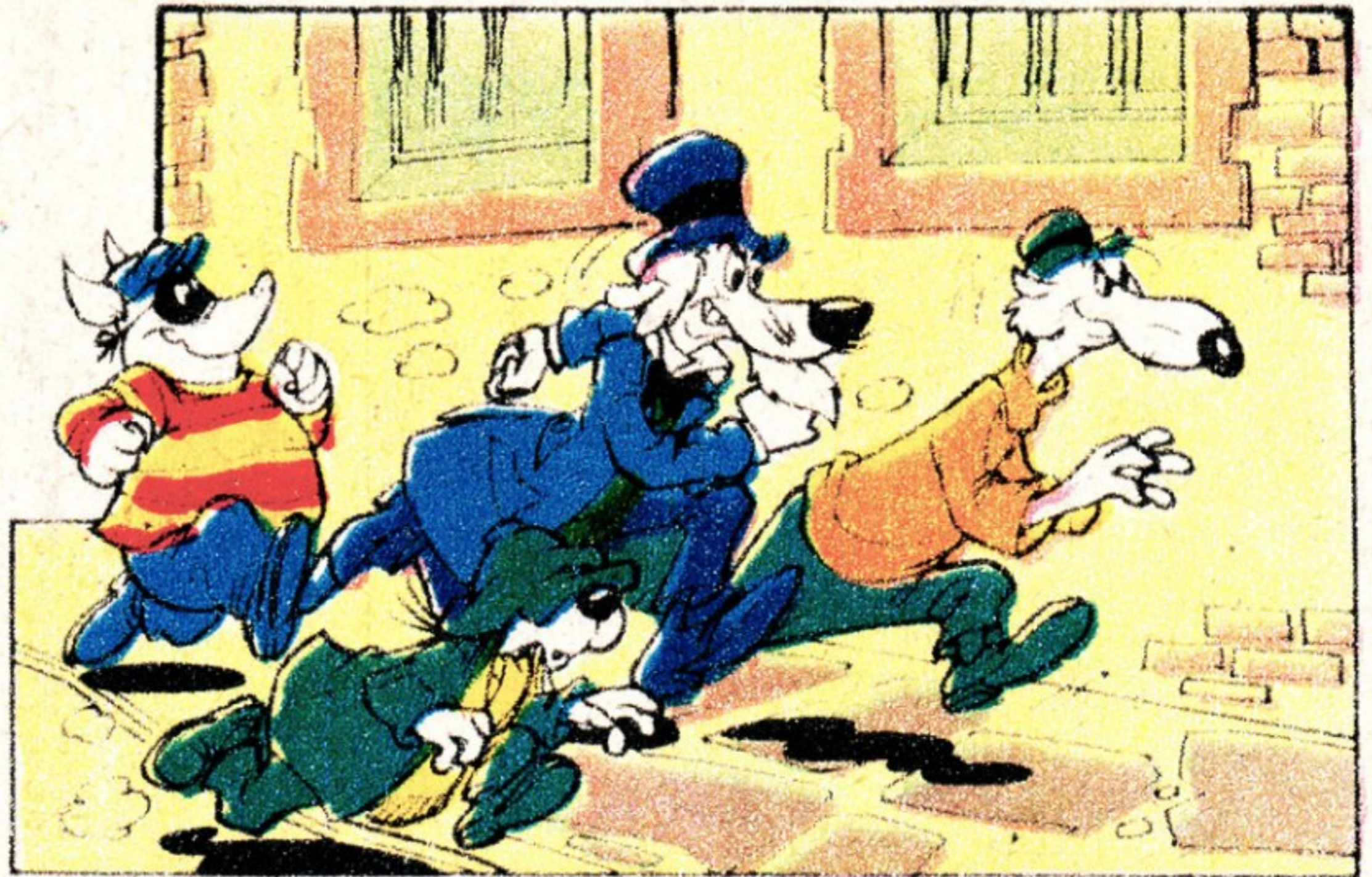
КОЈИ
КОЛЕЦ ?

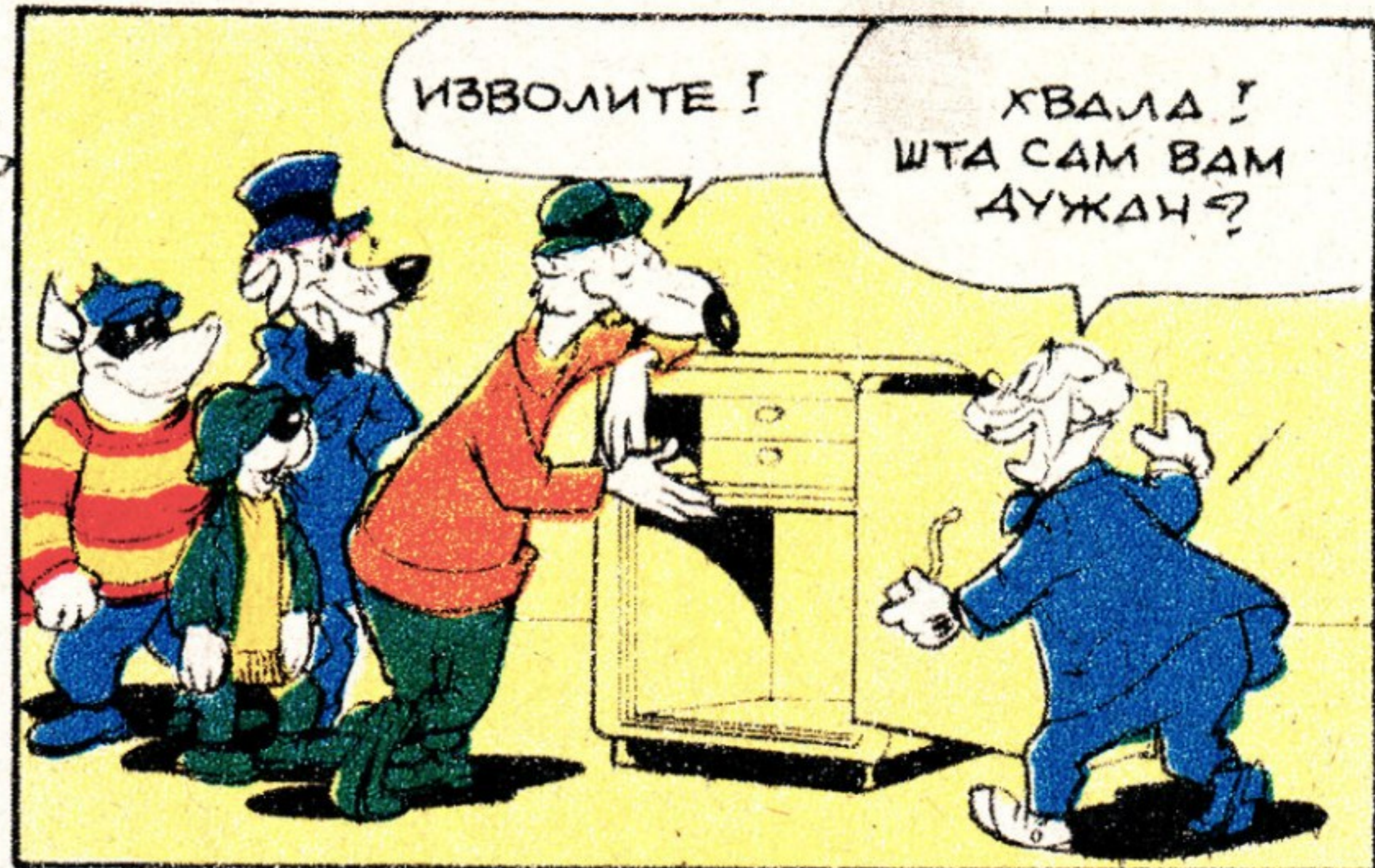
МИКИ, КО ЈЕ ОВ-
ДЕ ДЕТЕКТИВ
- ТИ ИЛИ ЈА ?

НЕРВИРА МЕ
КАД ТИ ПИТАШ !
ПУСТИ МЕНЕ !

Јединац и сестра

Никша је био јединац.

Никша је био једини јединац у улици.

С једне стране, био је задовољан што је то тако.

С друге стране, био је веома незадовољан што је тако како је.

На пример: за Нову годину или за рођендан, родитељи су могли да му купе већи број поклона, јер новац нису морали да деле на брата или сестру.

Баш згодно!

Е, није!

Да је имао сестру, увече не би био сам у соби. А познато је – када мама угаси светло, а кроз прозор допире само одсјај уличне светиљке – колико сенке у соби могу да буду тајанствене и застрашујуће.

Стварно, није згодно.

Није, али је баш лепо бити јединац када стигну трешње или прве јагоде, или прве малине. Са ким дели то што мама донесе са пијаци? Ни са ким! Једе лагано, густира и баш му је добро што је јединац.

Баш није!

Када се потуче са неким, може да рачуна само на себе. Нема никога да му притекне у помоћ. Када се други дечаци потуку, у помоћ им прискачу брат или сестра.

Истински: није згодно бити јединац.

Ко каже?

Јединац може сваке године да промени бицикл, па тата или мама не кажу: „Прошле године си добио бицикл, сада је на реду сестра”.

Мудро је од стране родитеља што имају само њега.

Како мудро? А када мангупарија у улици почне да га задиркује: „Први се мачићи у воду бацају!” Шта онда?

Укратко: бити јединац или не бити – било је велико питање. Тако рећи дилема! За Никшу!

А, као што знате, Никша је био јединац.

Никша је био једини јединац у улици.

Све до оног дана када га је тата повео у луна-парк и када је Никша приметио да нешто није у реду. Наиме, тата се није понашао као обично: није био разговорљив, није га задиркивао и док се возио на вртешци није му махао, као раније.

– Нас двојица треба да разговарамо као одрасли људи – започео је тата, док су седели у ресторану и док је он пијуцкао сок.

„Знам да ће бити нека петљавина”, помислио је дечак, чим он хоће да разговарамо као одрасли људи.

– Видиш, сине – наставио је тата – ти си јединац, па маму и мене интересује како се осећаш?

– Некада супер, некада без везе.

– Како будеш старији то „без везе”, биће све више „без везе”.

– Зашто?

– Човек мора имати некога на кога се може да ослони у животу. Сада имаш маму и мене, али касније...

– Имаћу жену и децу.

Тата се искашљао.

– Да, тако је... Знаш, сине, живот је једна велика тајна. Природа је једна велика тајна... На пример... На пример, ево, узми наше цвеће у башти... Оно никада не би онако дивно мирисало када не би било опрашивано... То је природа удесила... Па, онда, када не би било опрашивања, воће никада не би било какво јесте... Да мале лепе пчелице на својим ножицама не разнесу поленов прах, дуња никада не би била онако лепо жута... Па, рецимо купус... Купус је једна огромна тајна... Он је толико тајанствен да су постојале бајке како се у купусу рађају деца... Чудо једно, кажем ти...

– Није чудо, него глупост! – рекао је Никша срчући сок.

– Па, да, тачно... то је чудна глупост... Као и са родама... Знаш како се прича да бебе доносе роде... Или, рецимо... човек... Како је то једна велика тајна...

Никша је одгурнуо сок у страну и погледао оца.

– Чекај... Шта ти ту мени завијаш... Хоћеш да ми саопштиш да мама хоће да роди бебу?

Отац га је гледао запањено.

– Је... је-сте... то хоћу да ти кажем – промуцао је.

– Зашто то тако и не кажеш, него петљаш са пчелицама, купусом и родама? Када?

Мало се прибравши, отац је промуцао:

– Када ће да се роди беба?

– Кроз шест месеци.

– Значи: мама је у другом стању три месеца. Добро је, имамо времена.

– За шта имамо времена? – поново је отац био збуњен.

– Да се припремимо. Не бих волео да се беба роди и види како смо потпуно неспремни да је прихватимо.

Те ноћи отац није могао да спава. Покушавао је да се присети шта је он у Никшим годинама од свега што му је син рекао – знао. Дошао је до закључка: ништа.

Када су дознали да Никша кроз шест месеци више неће бити јединац, суседи су почели да га запиткују шта би волео „да добије“, брата или сестру.

– Прво: беба се рађа, а не добија. И друго: ми мислимо да уопште није важно да ли ће бити женско или мушко. Важно је да се роди здраво.

И, једнога дана, Никша више није био јединац. Када се мама вратила из болнице, у стан се „уселила“ – како је Никша закључио – „мекана розе пуфна“, његова сестрица.

Другаре из улице Никша је частио бомбонама, а све слободно време проводио је поред сестрине колевке.

– Шта ти ради сестрица? – питали су суседи, када би Никша изишао да се игра на улици.

– Слава – одговарао је дечак.

Или:

– Расте...

Или:

– Учи да гуче. Знате, тако разговарају бебе.

Пре неколико дана Никша је први пут изишао на улицу гурајући колица у којима се налазила његова сестра. Дечаци и девојчице су се одмах окупили око колица.

– Баш је слатка! Види јој носић! Дивна је! – узвикивала су деца.

Заједно су почели да гурају колица од угла до угла. За њих је то било право задовољство.

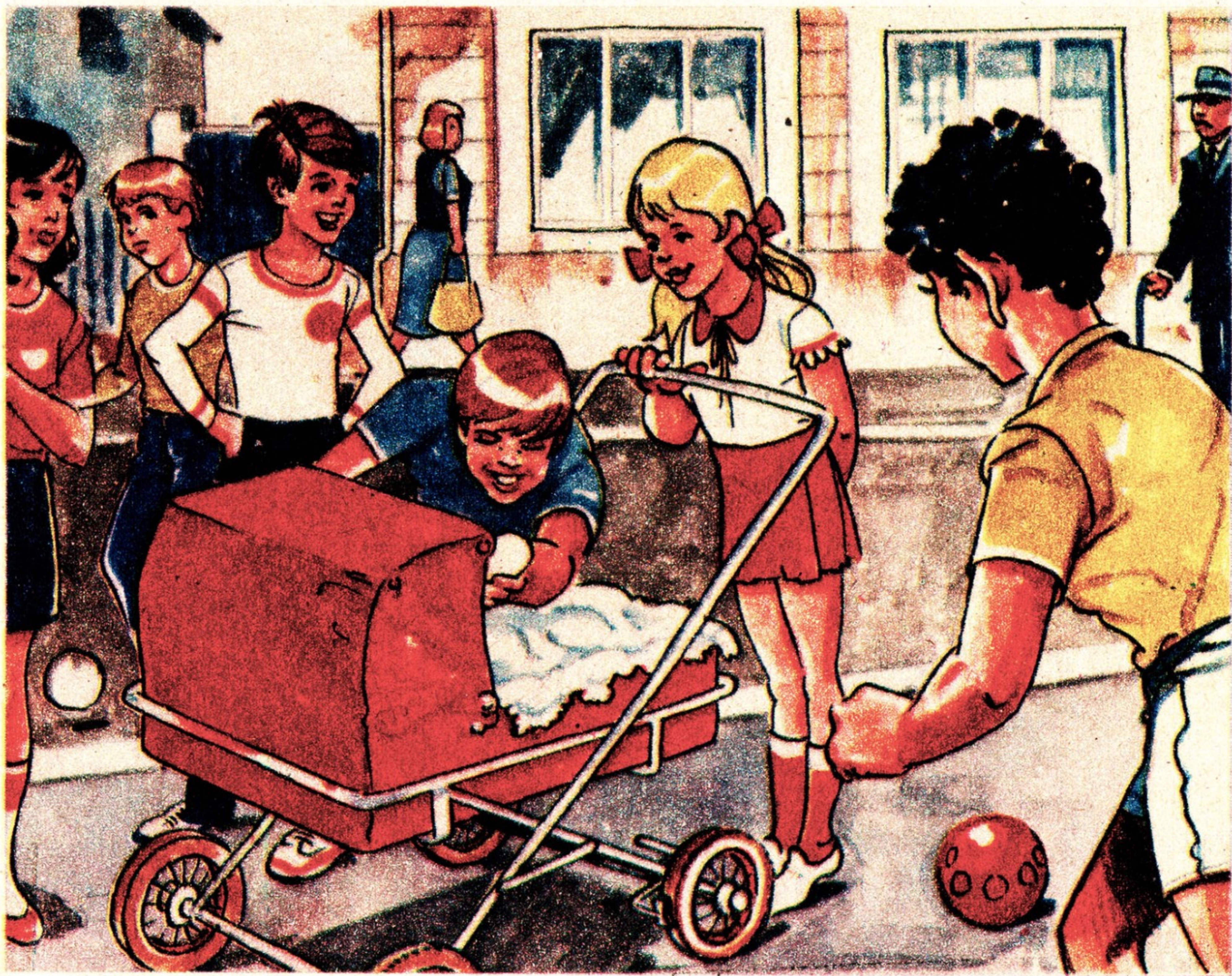
Јуче, док је шетао сестру, кроз улицу, девојчица је почела да плаче. Никша је узео флашицу са цуцлом и веома пажљиво дао сестри да пије млеко.

Неколико тренутака касније беба је задовољно почела да се смешка.

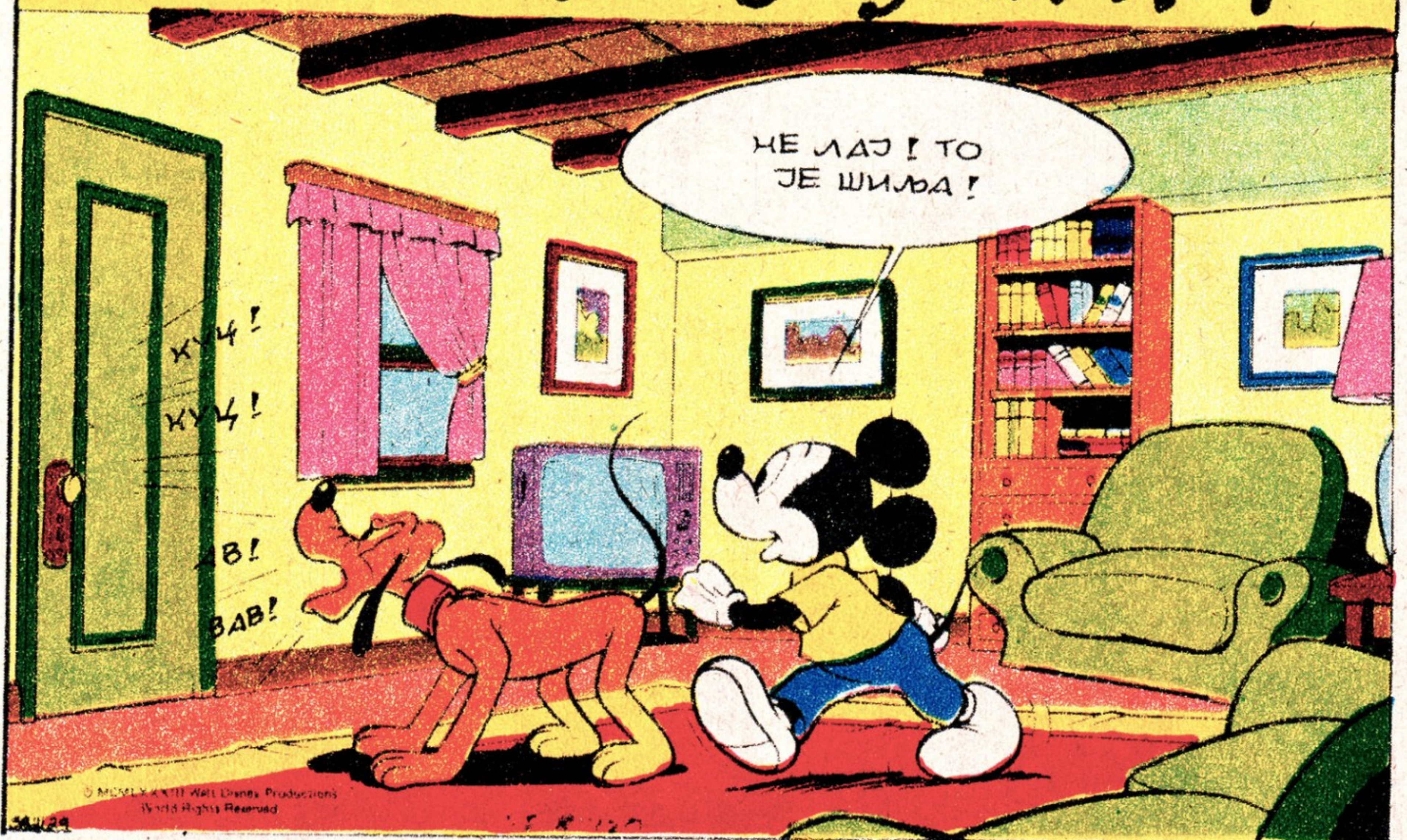
– Како си знао да је гладна? – упитале су га другарице.

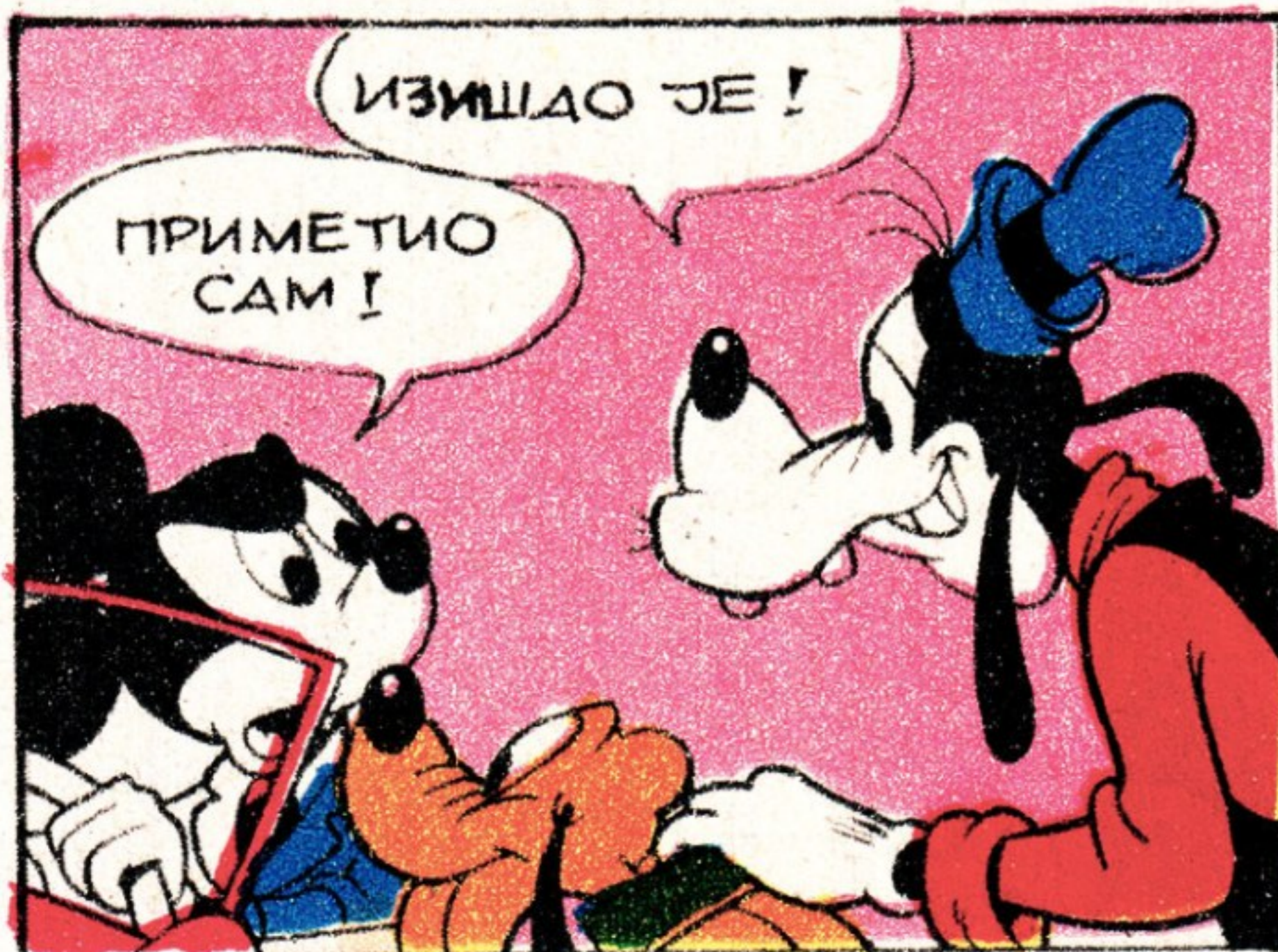
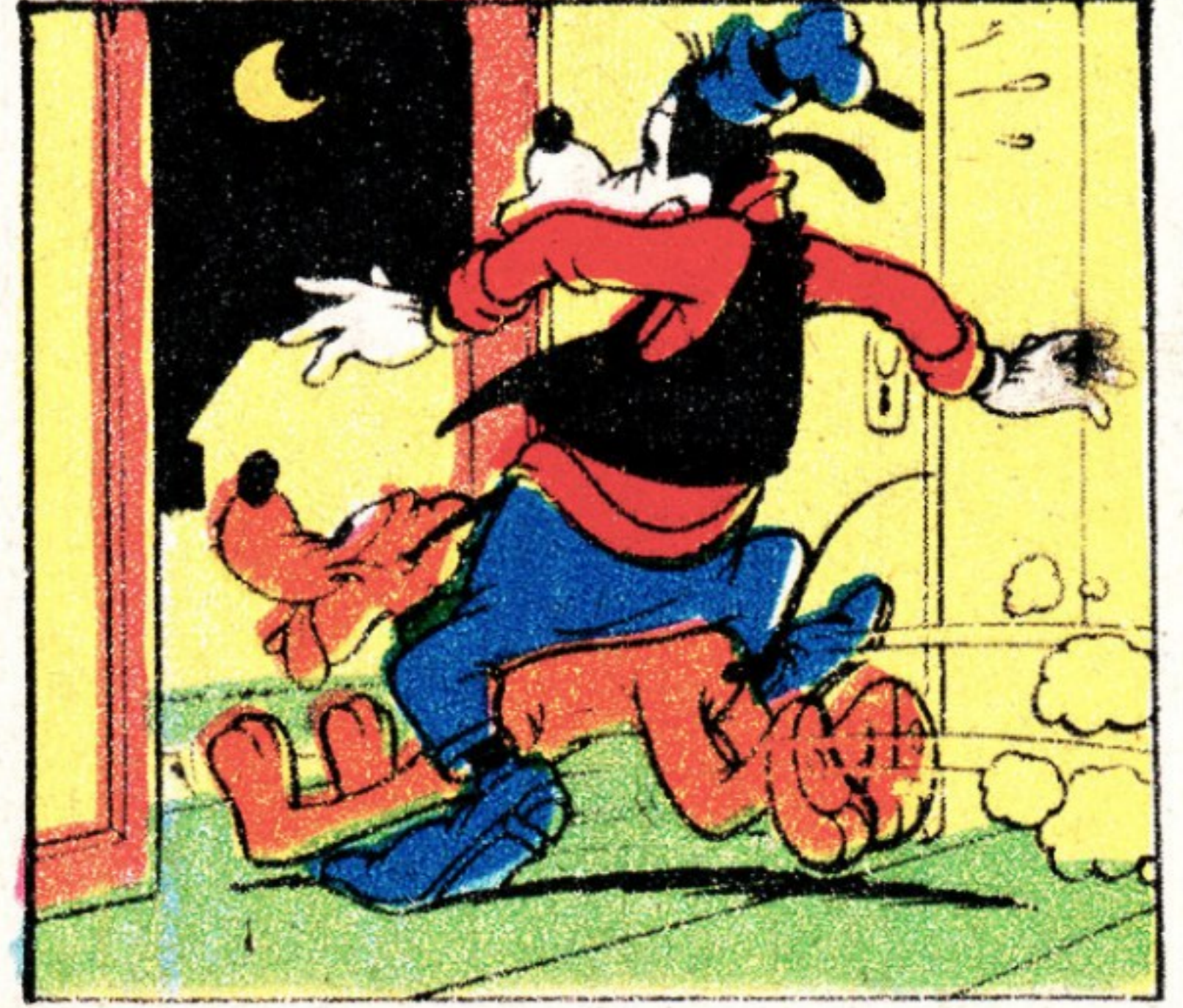
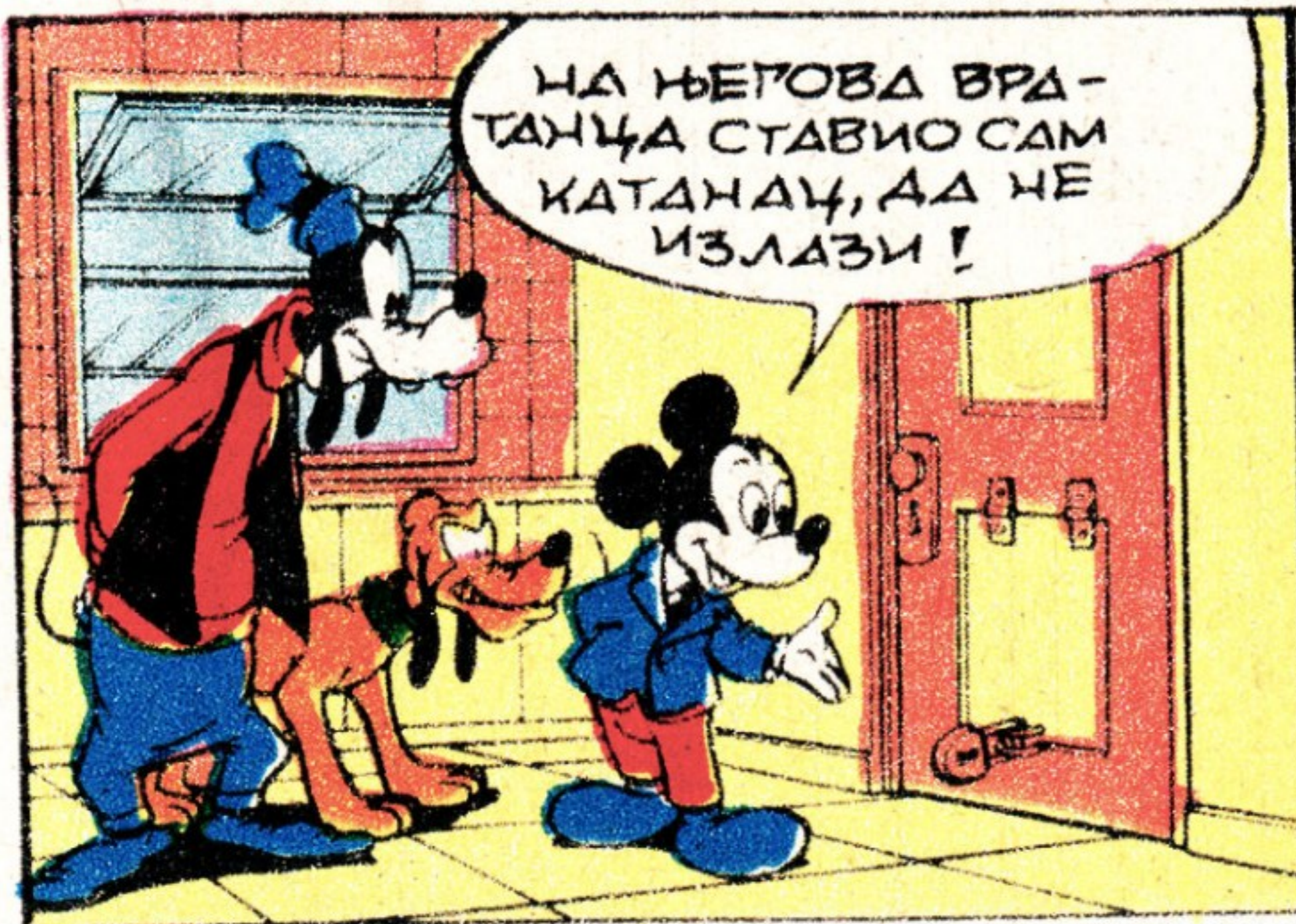
– Лепо – одговорио је Никша. – Бебе плачу само када се упишке, када су гладне или су болесне. Није болесна, није се упишила. Значи да је гладна. Човек треба да зна све о беби, када му је повере на чување, зар не?

Верослав Ранчић

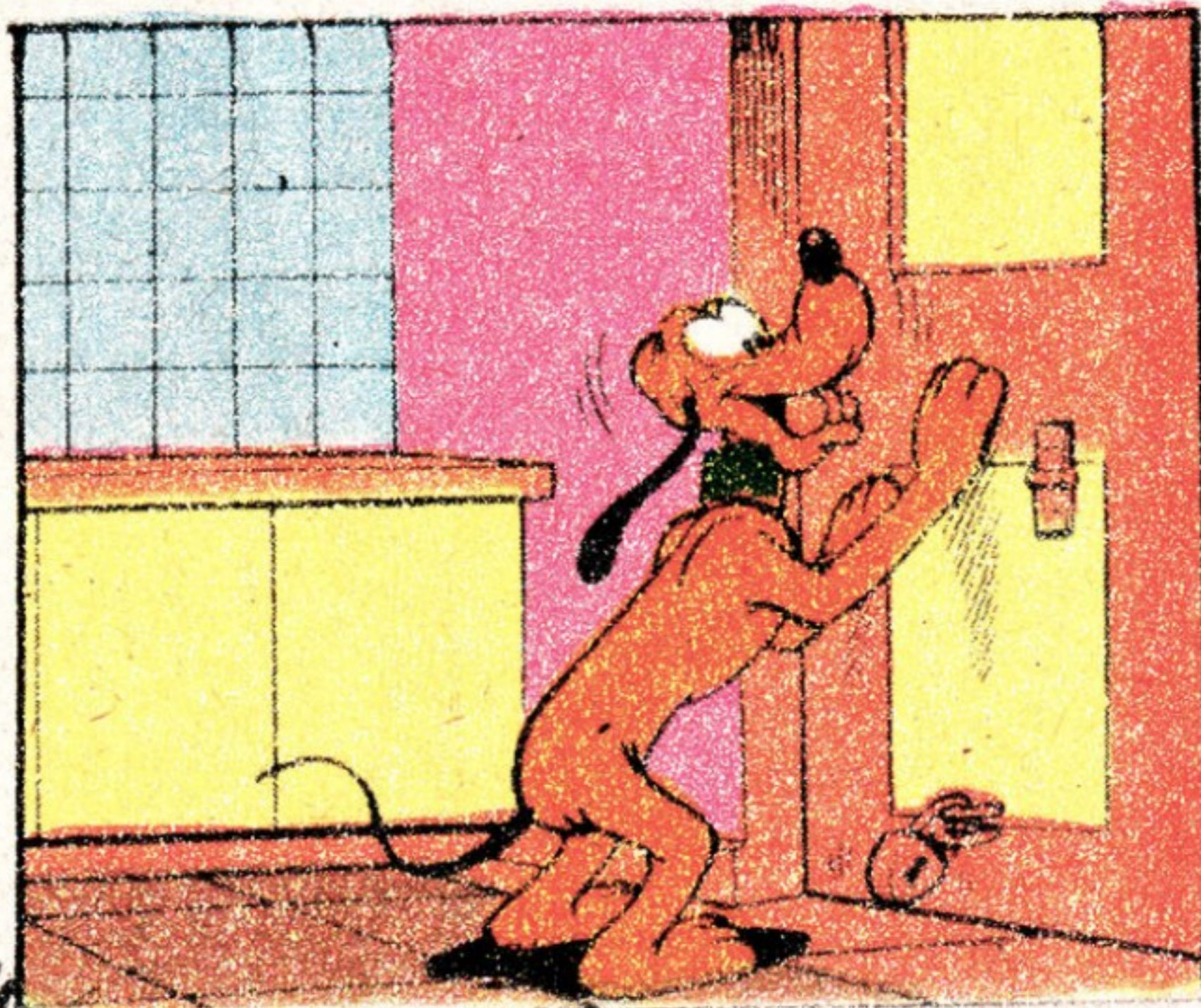
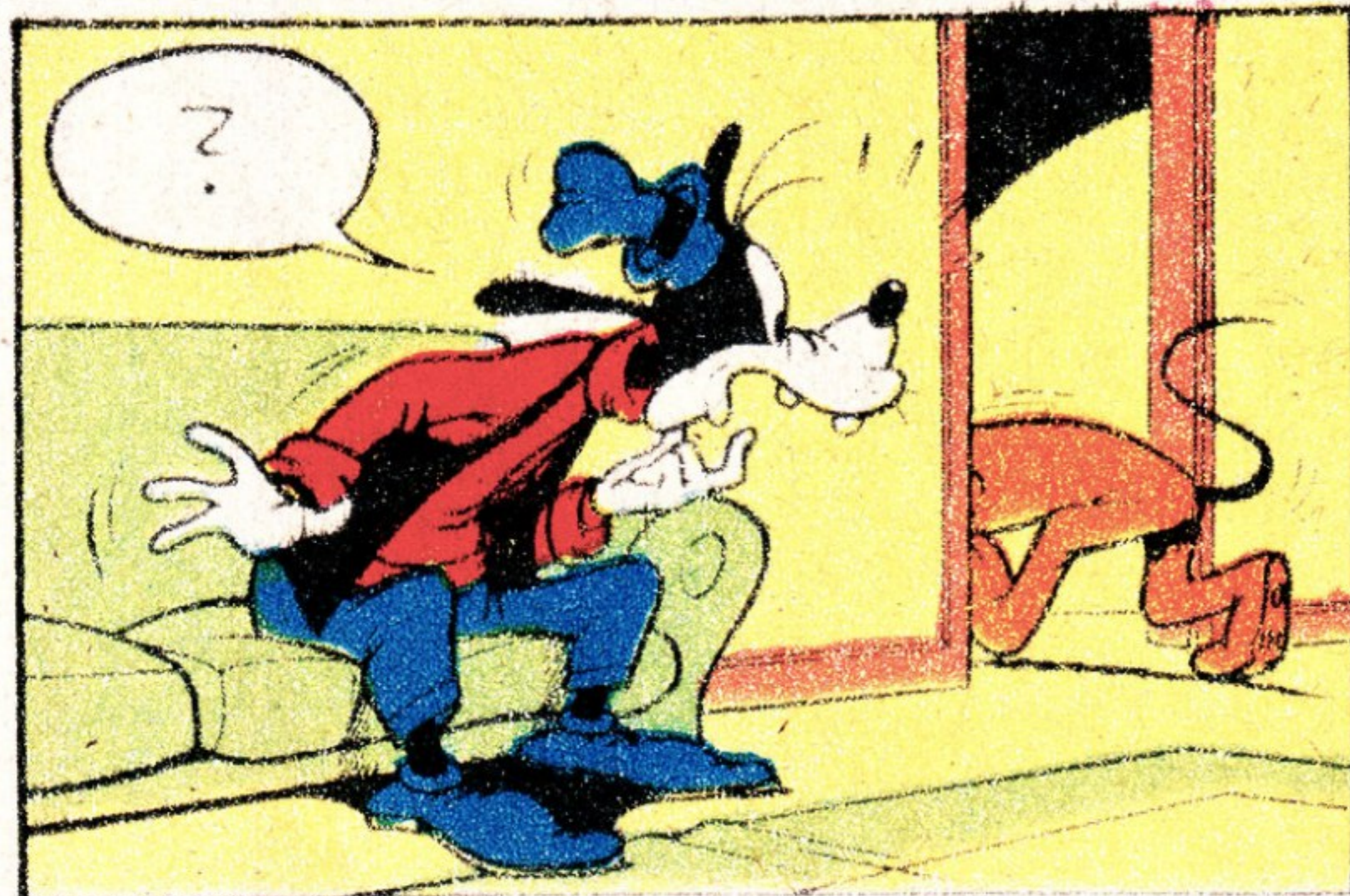
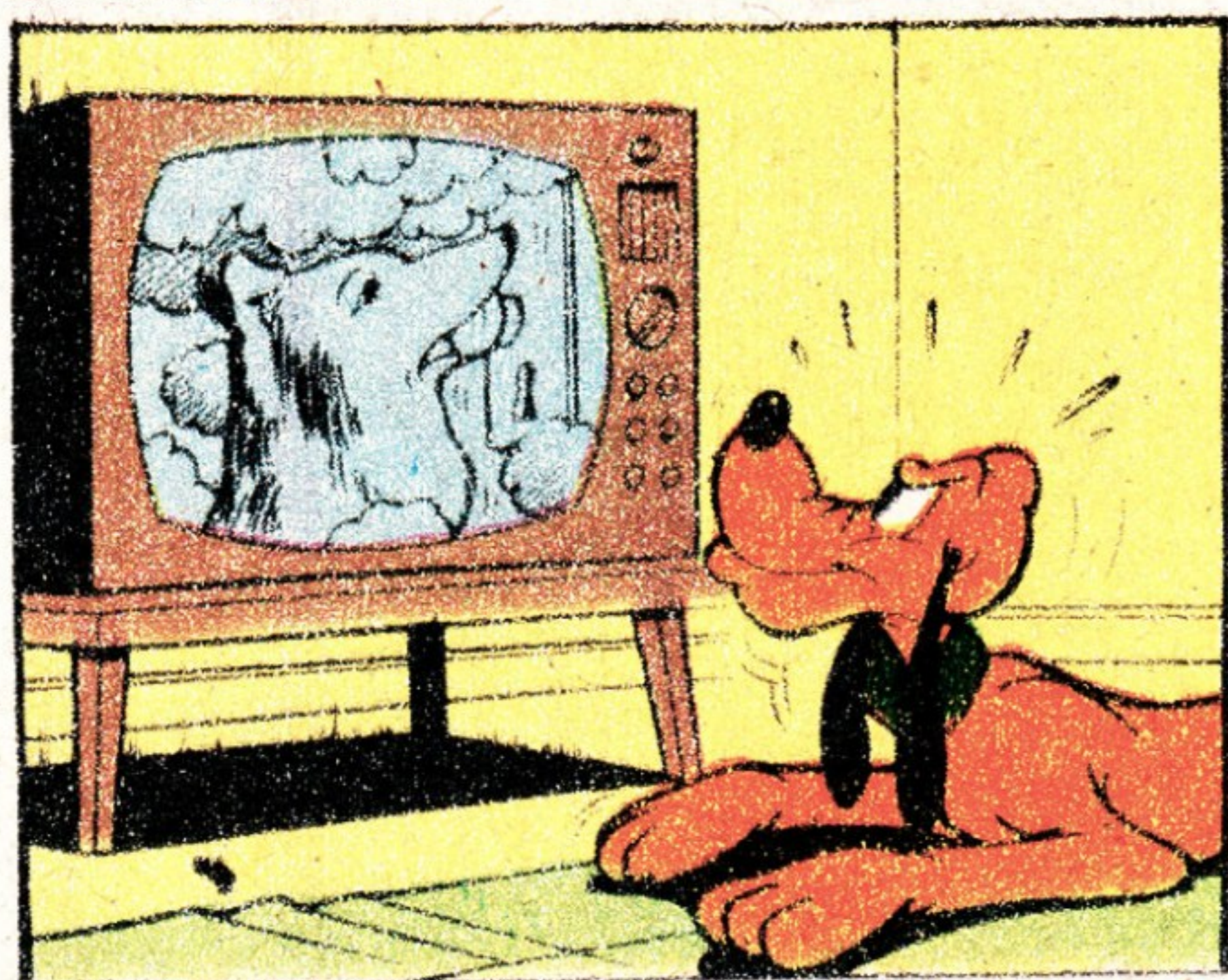
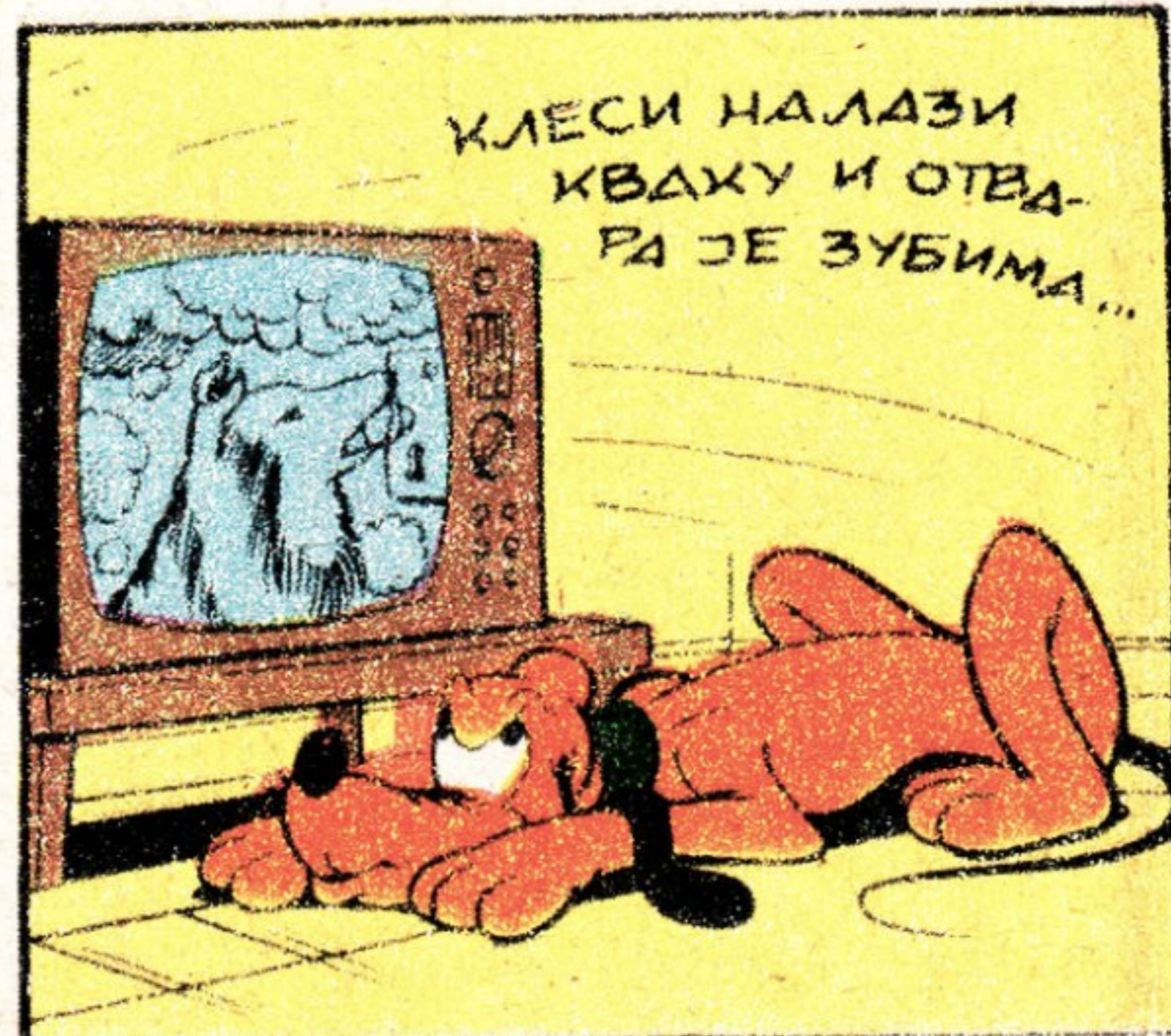
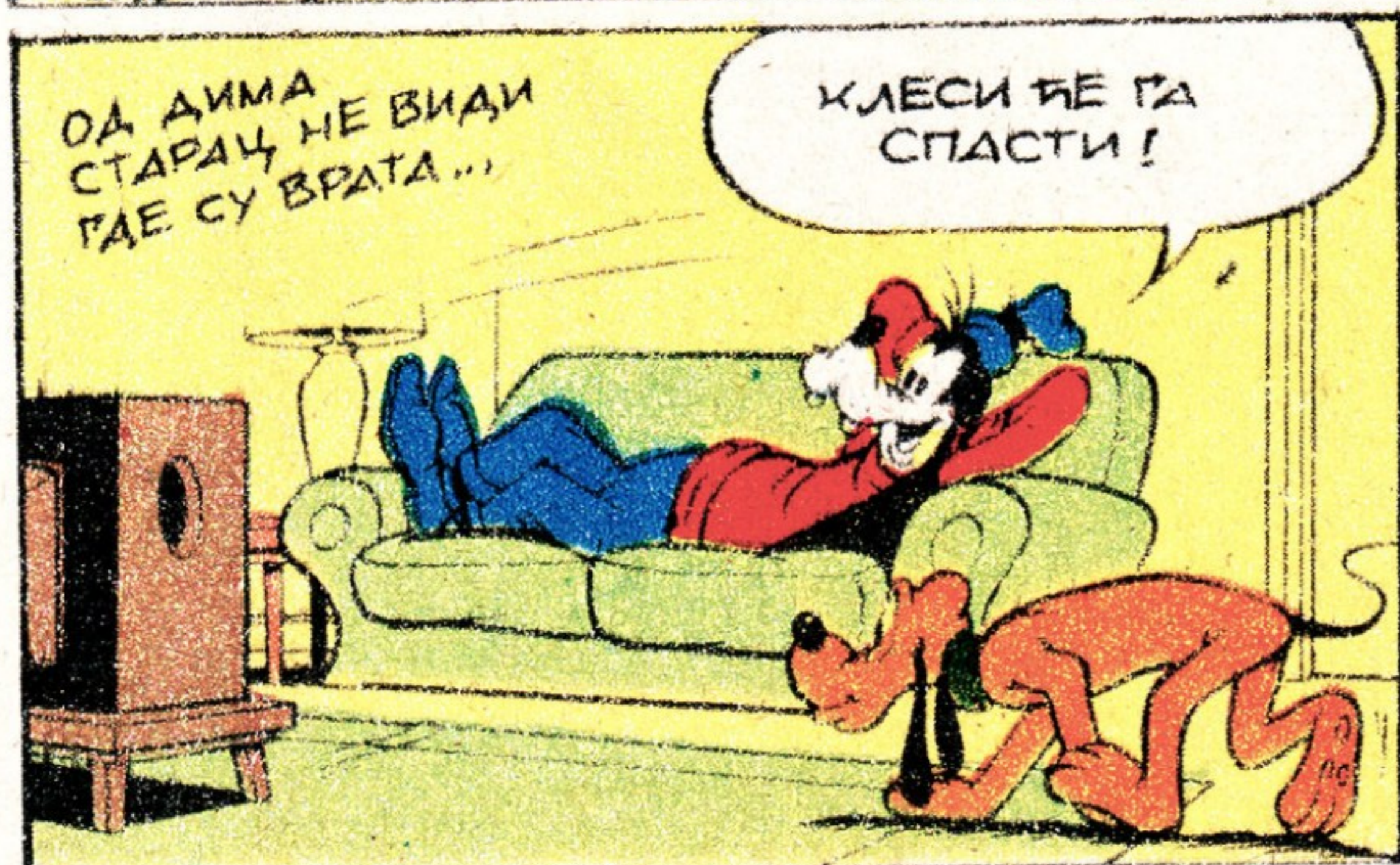

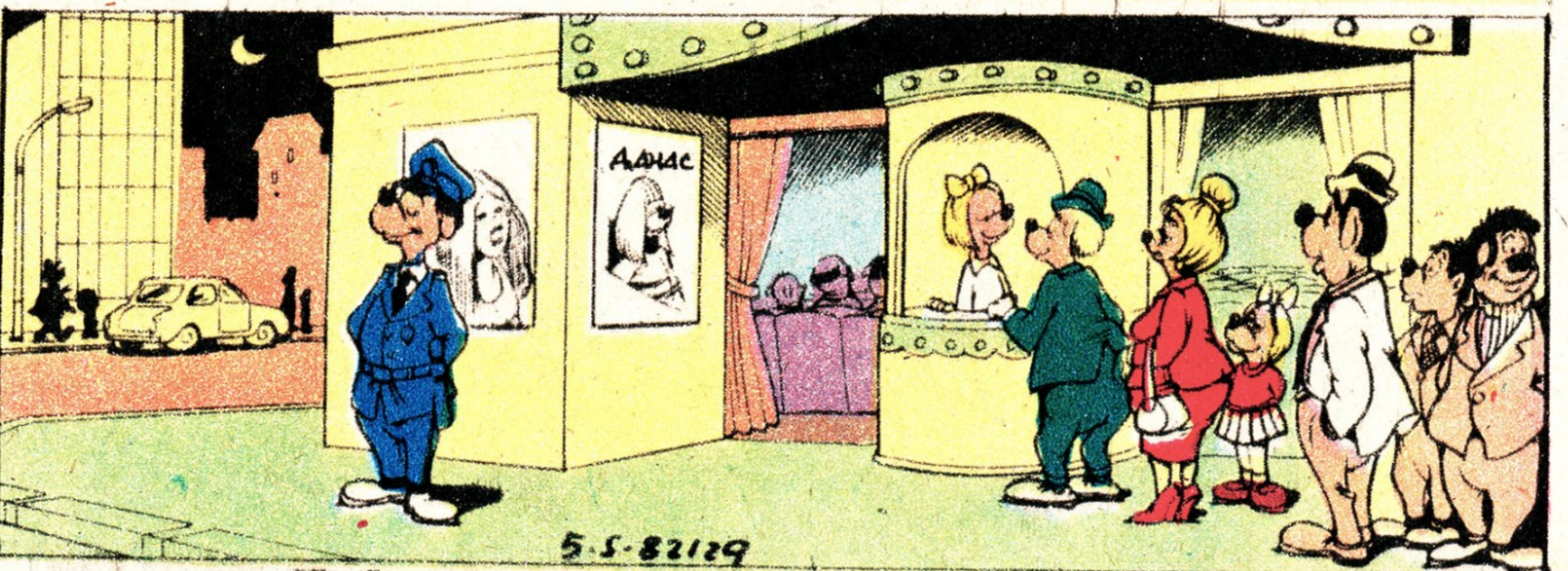
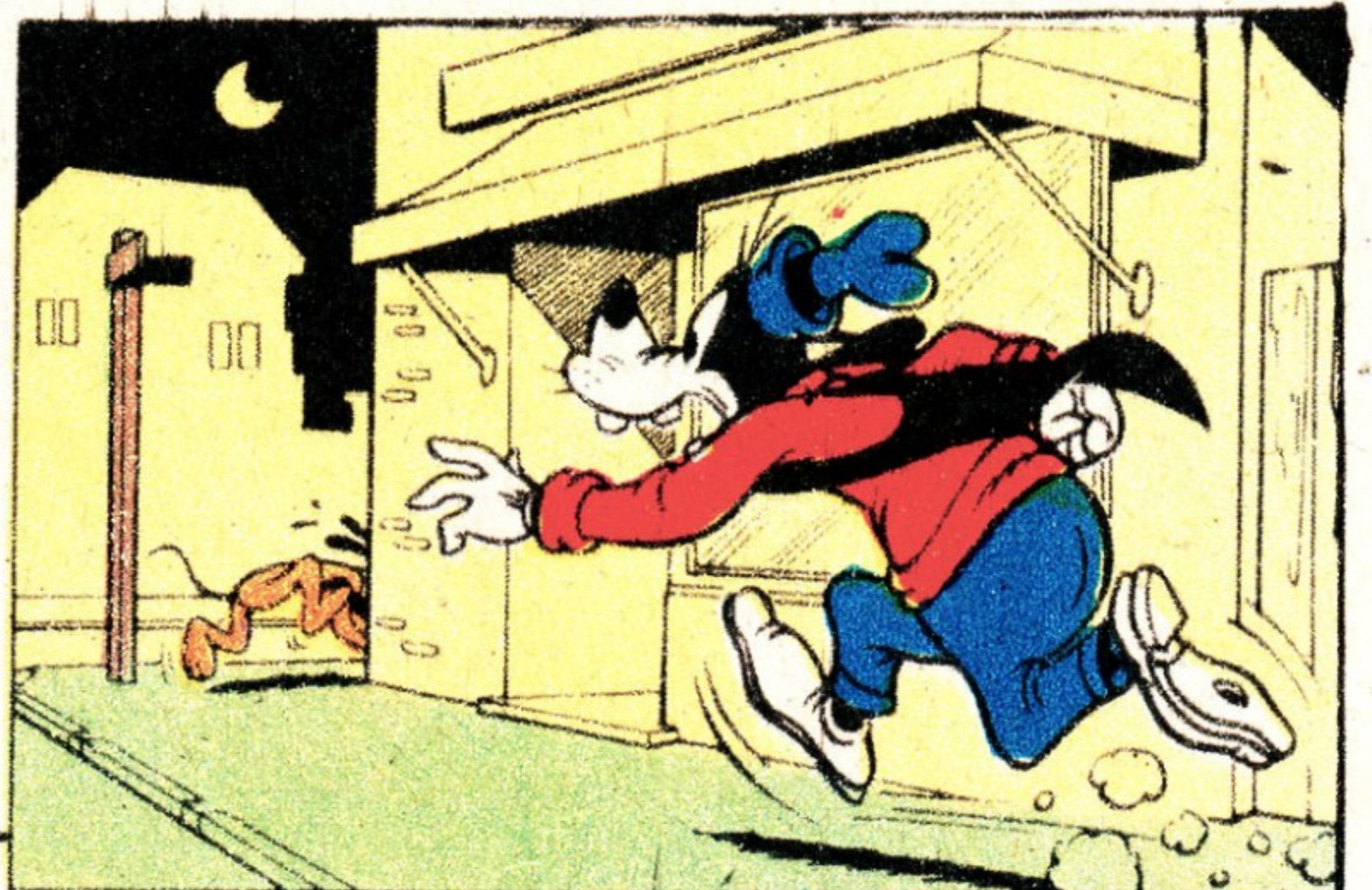
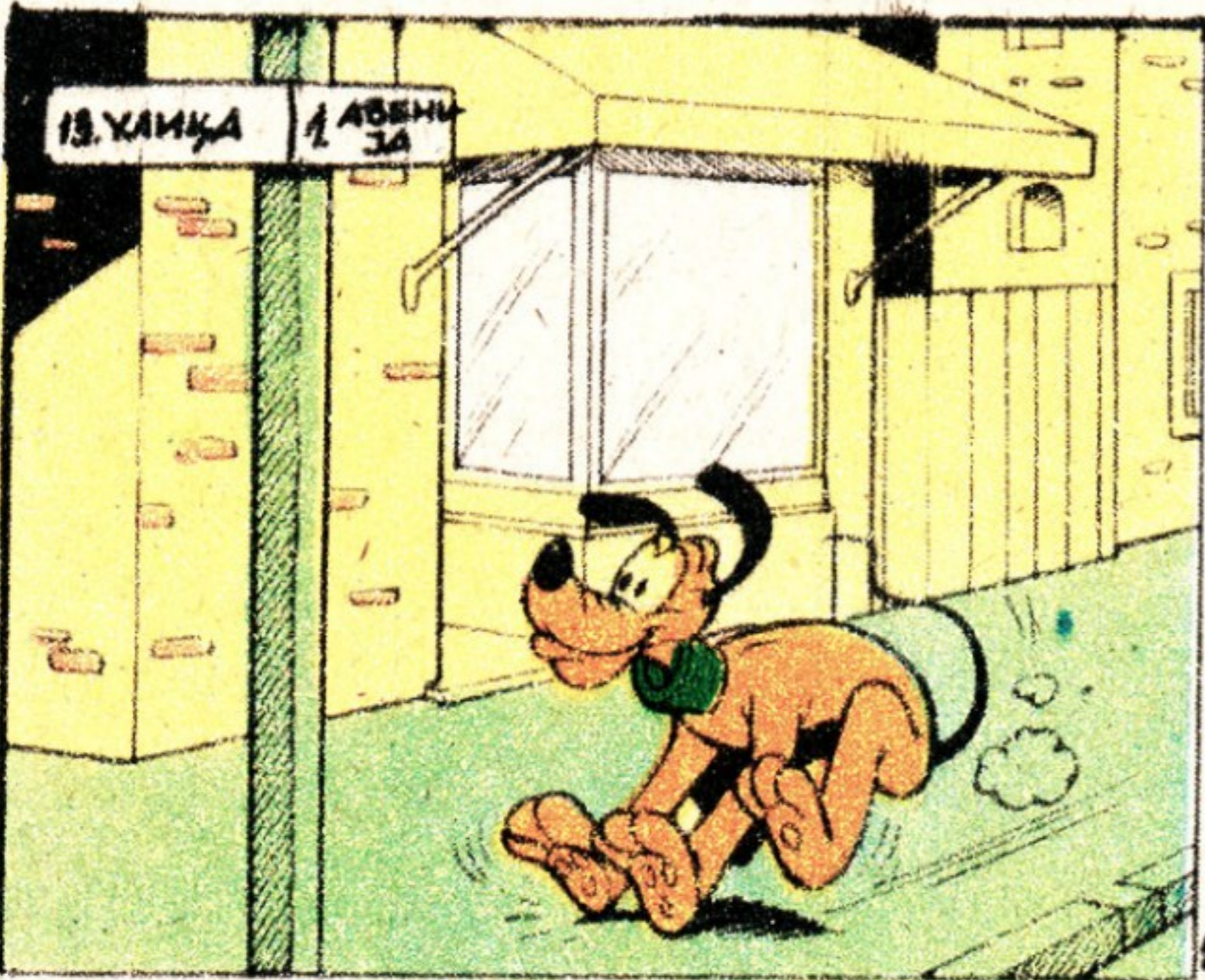
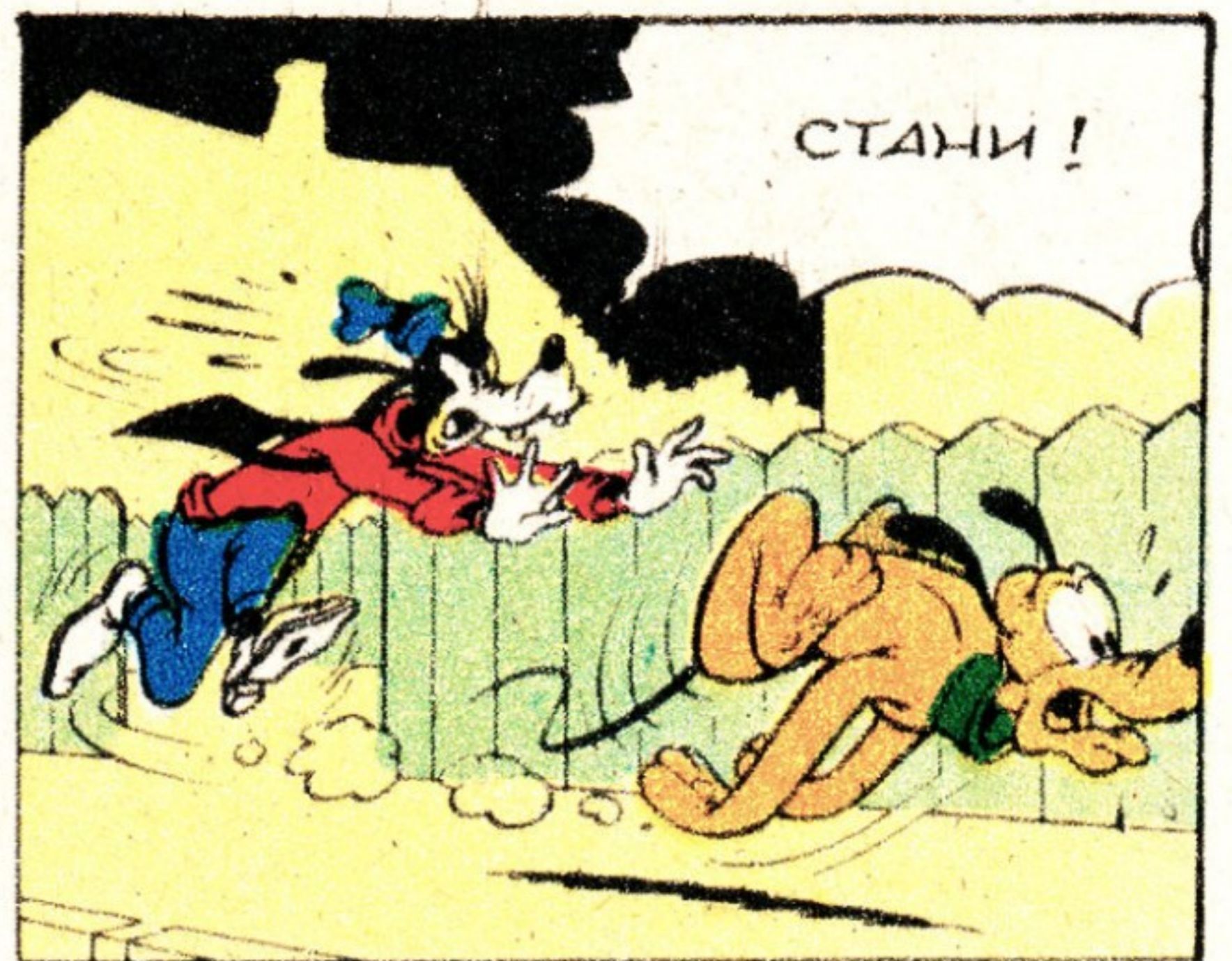
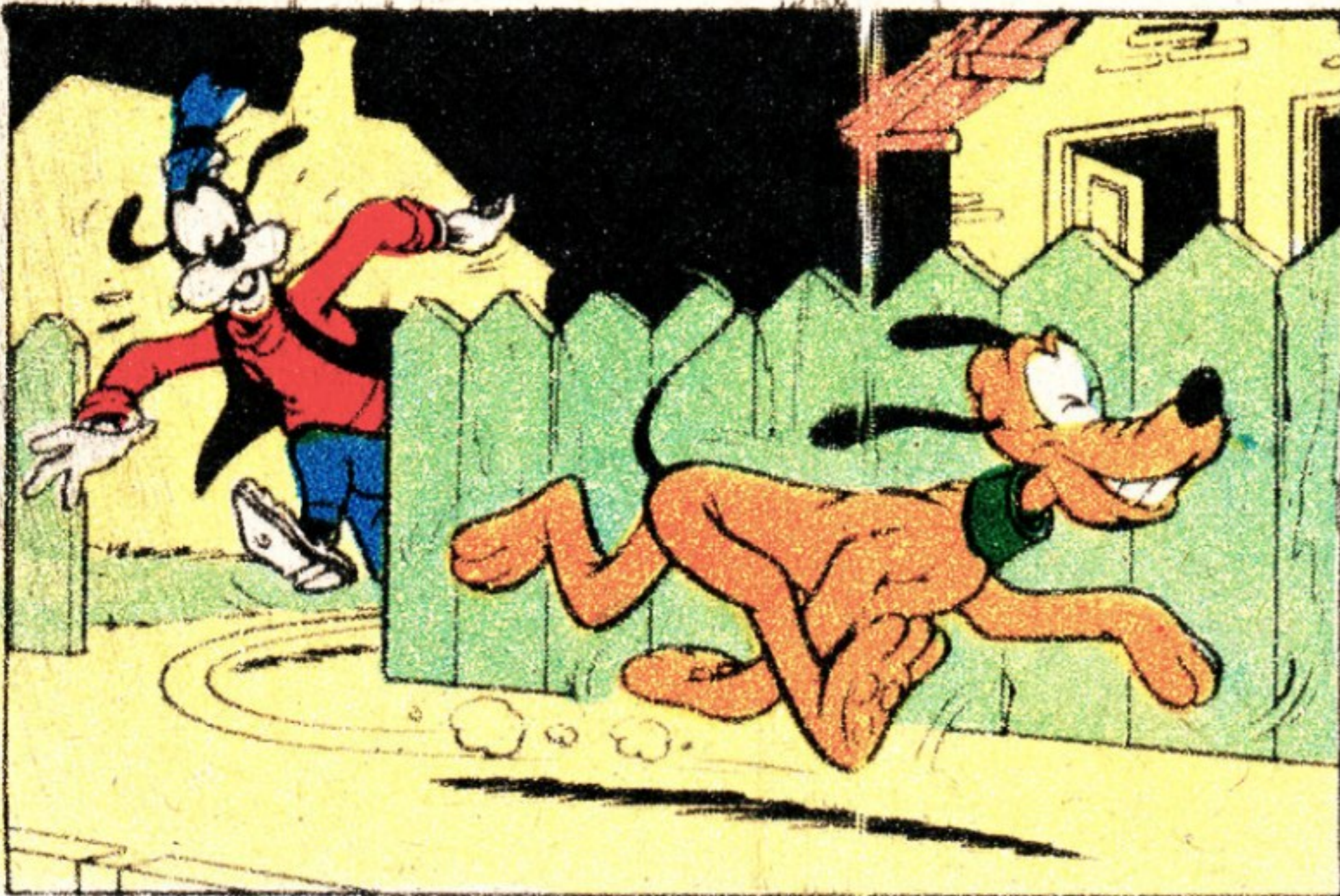
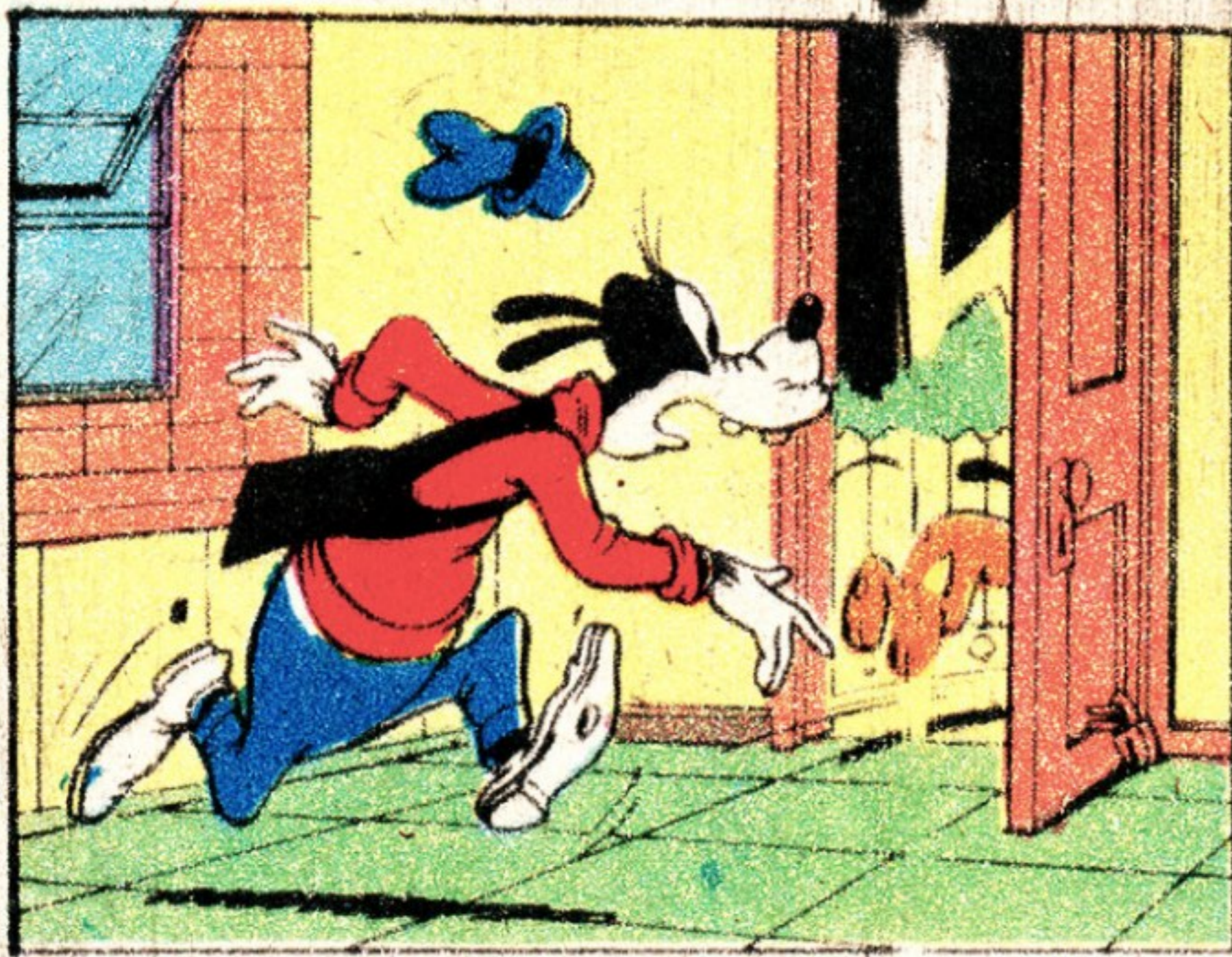
Ширва: КАКАВ СТАЈАН ПАС

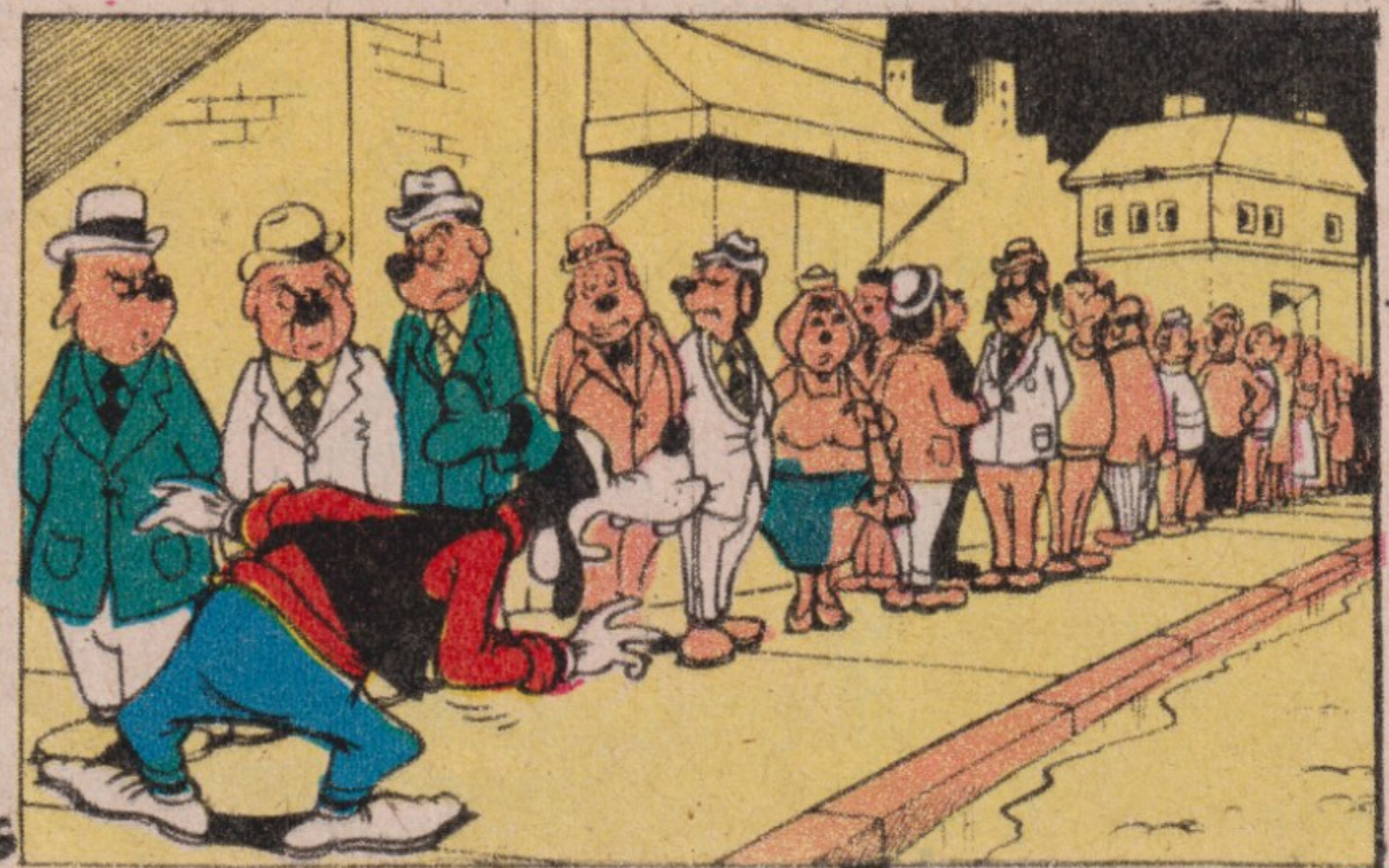
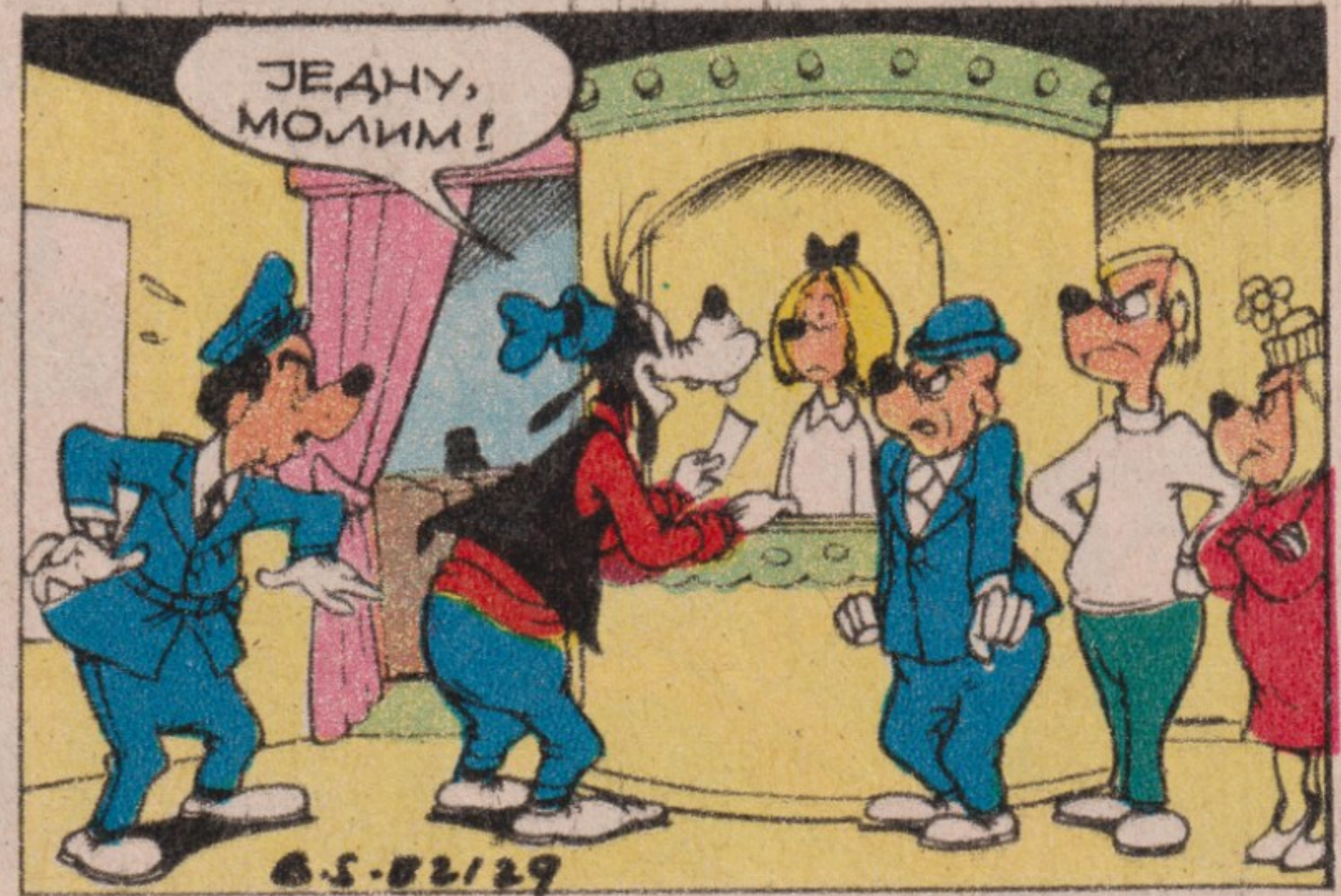
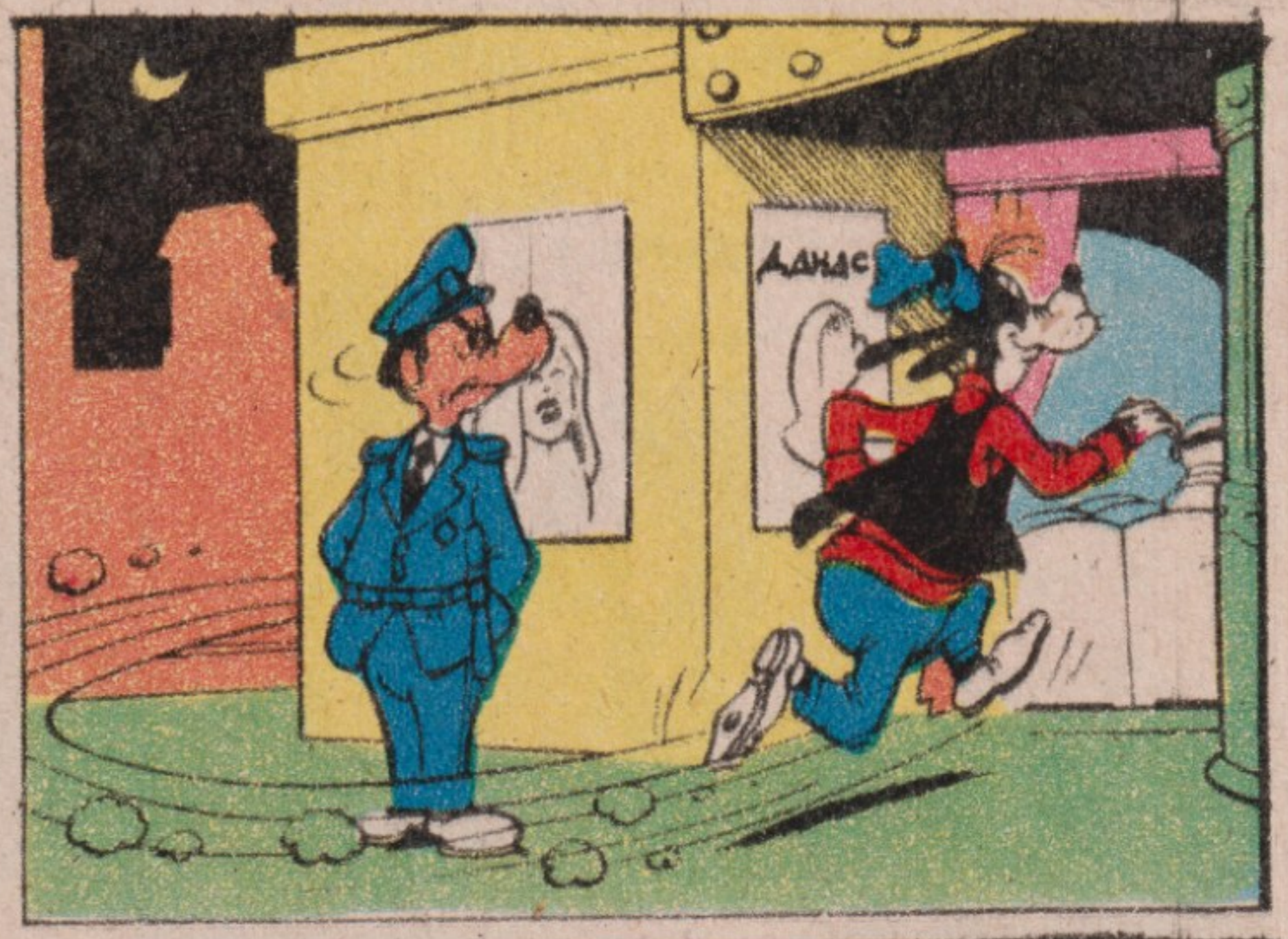
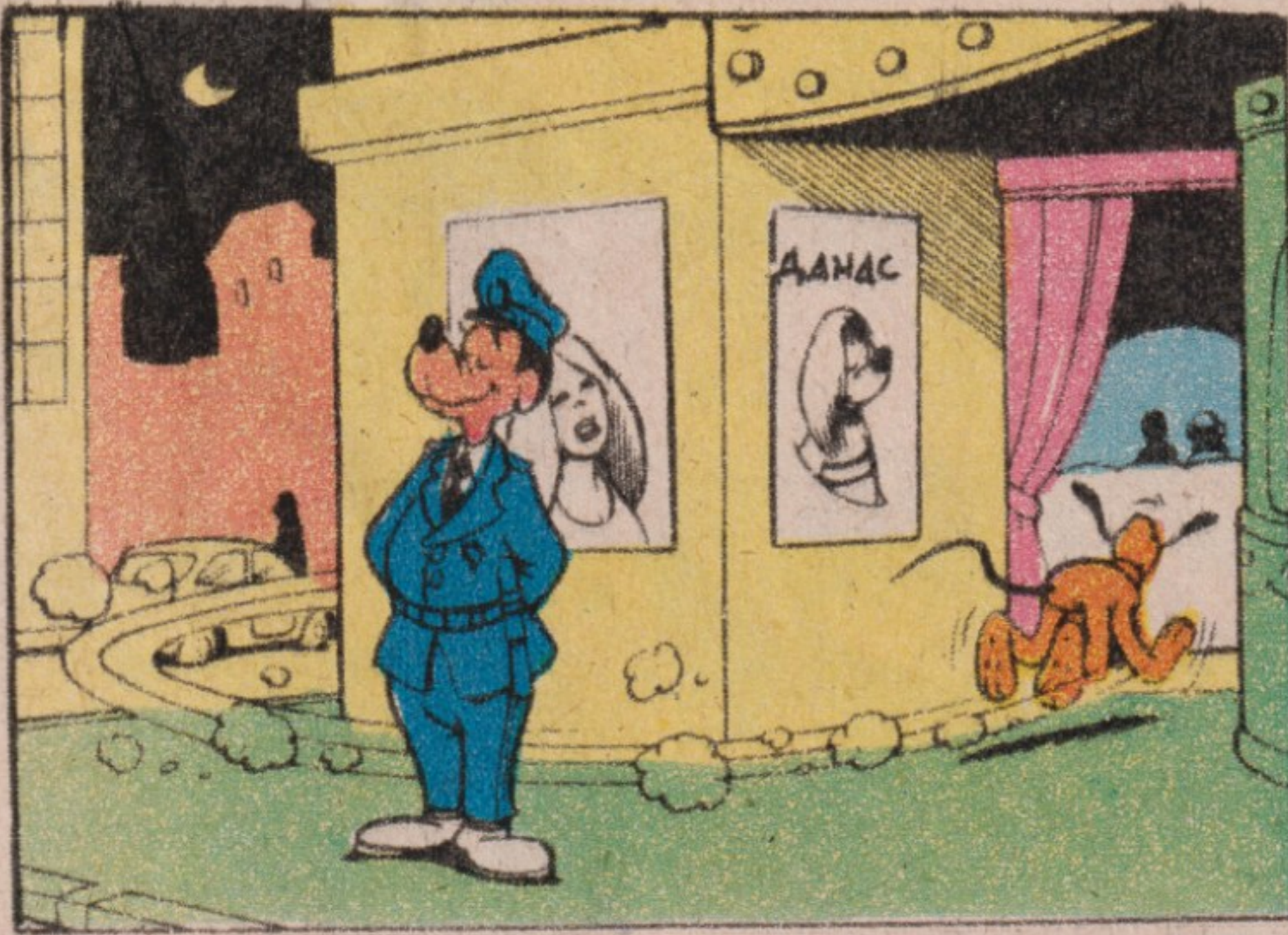

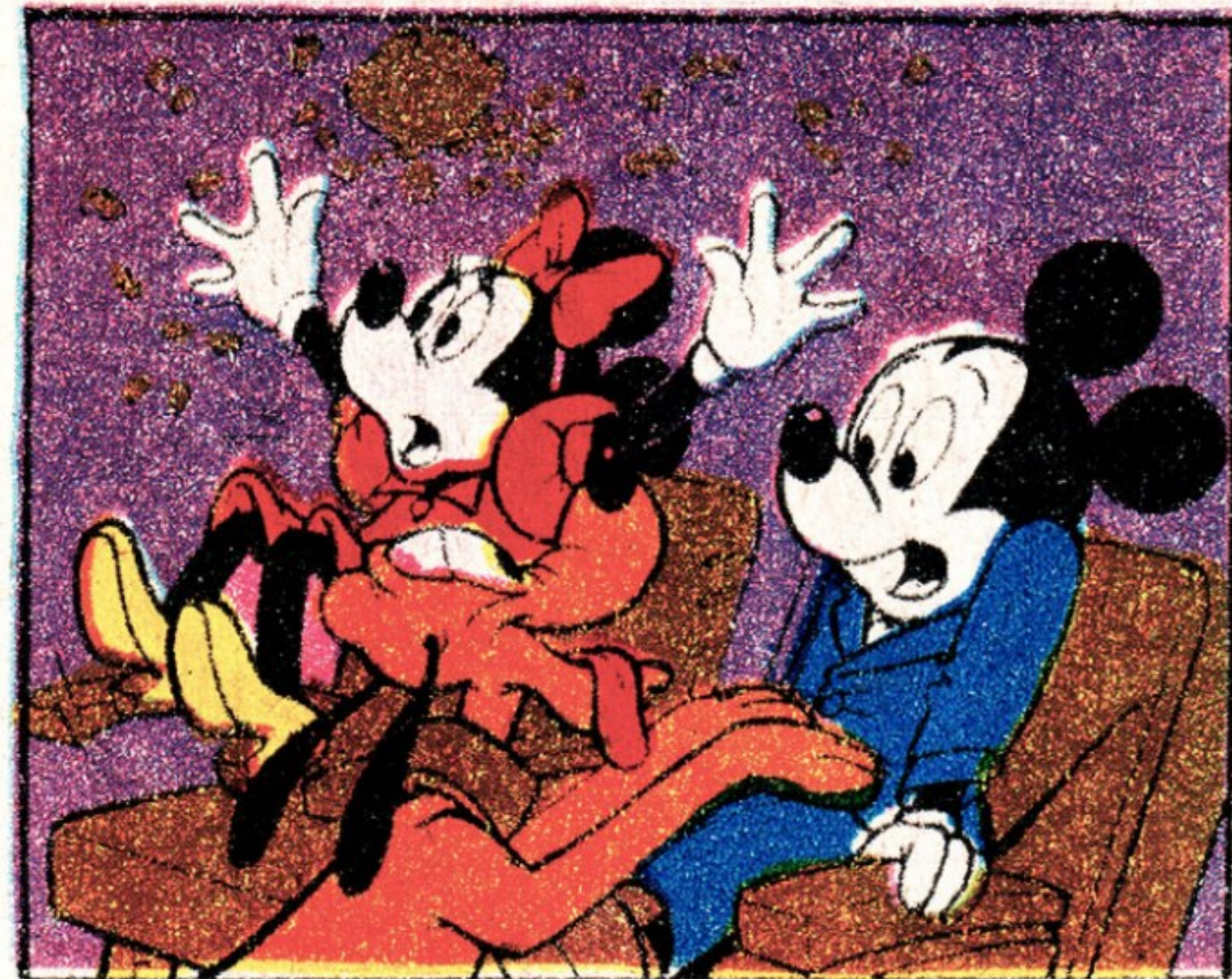

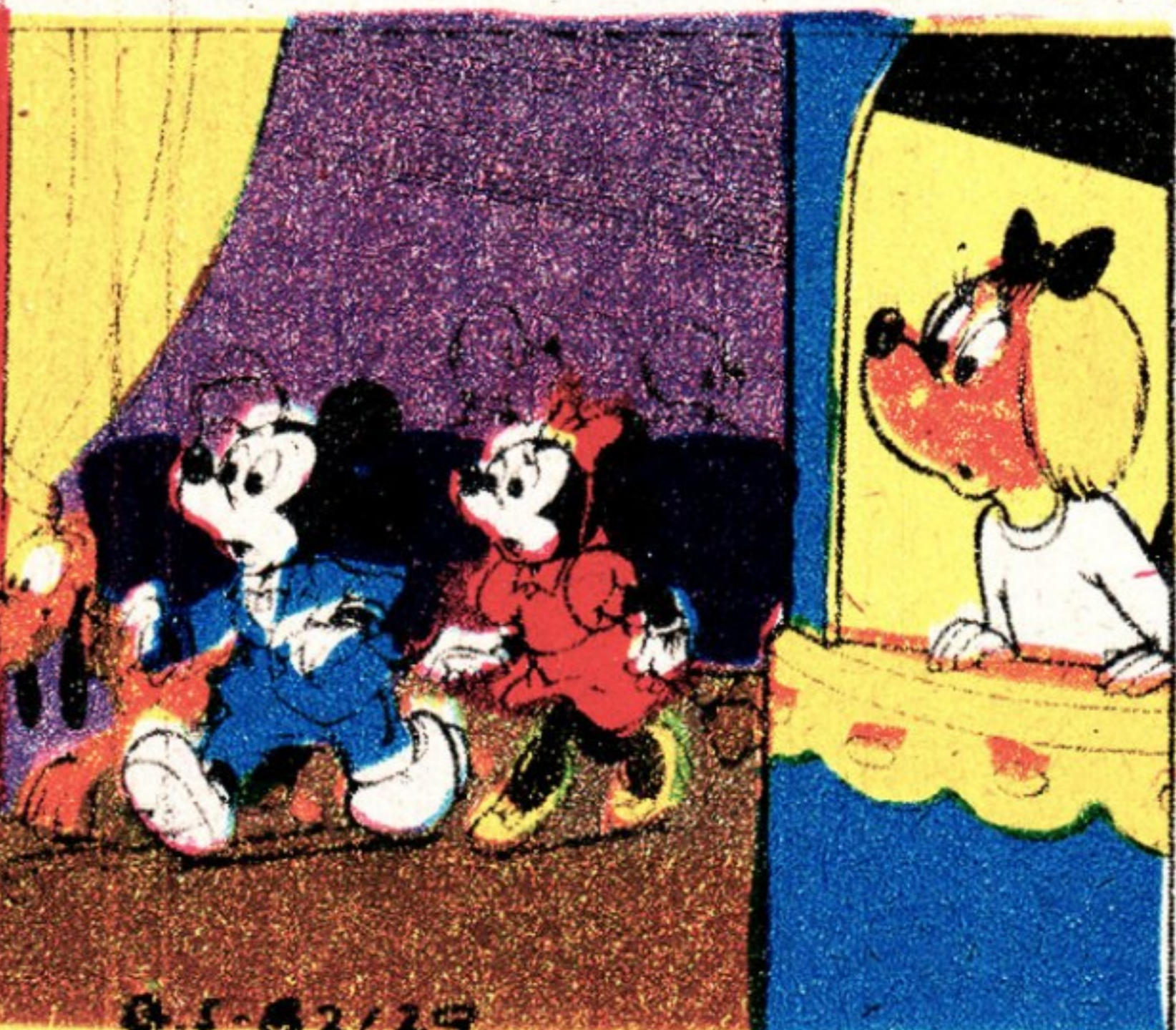
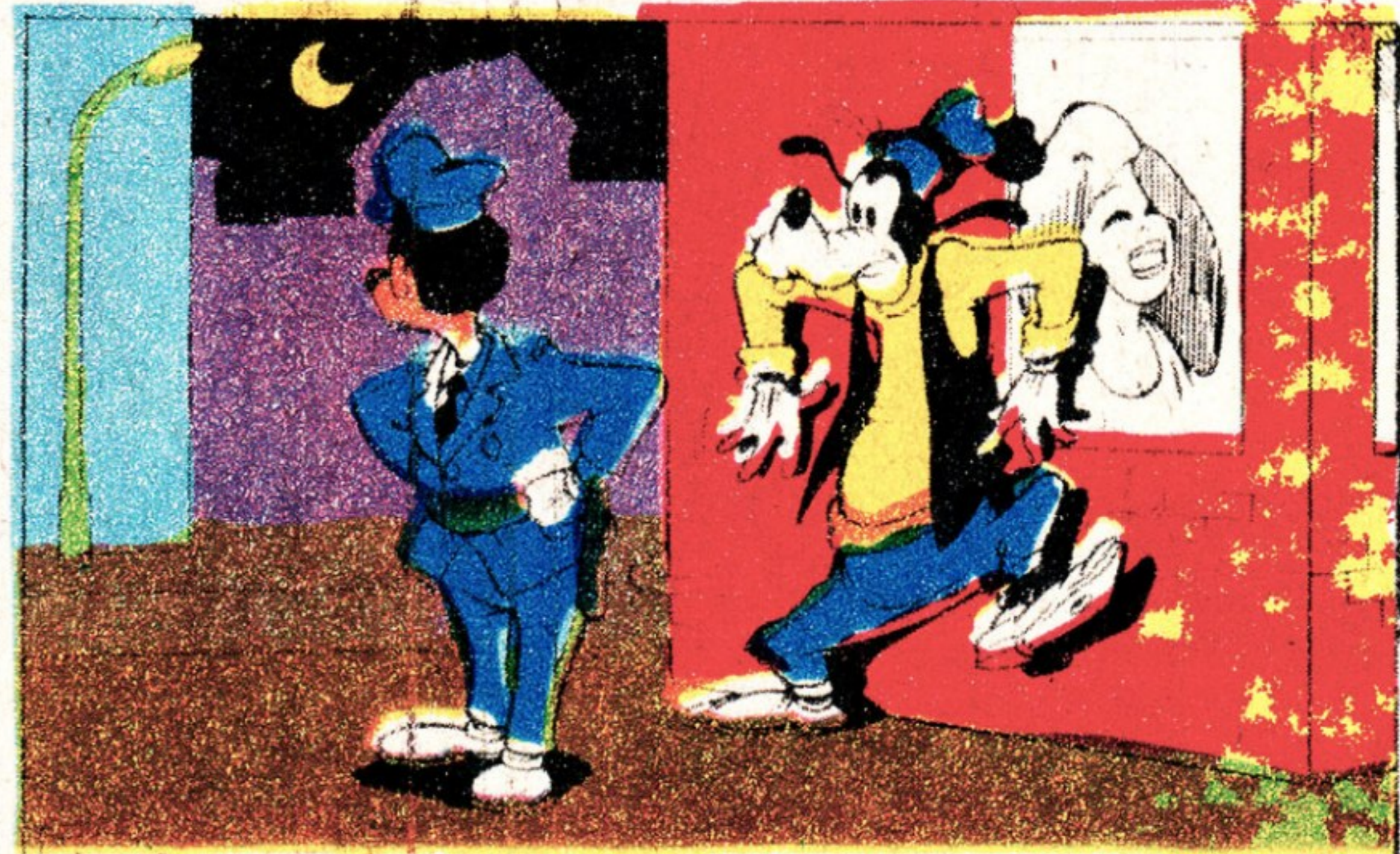
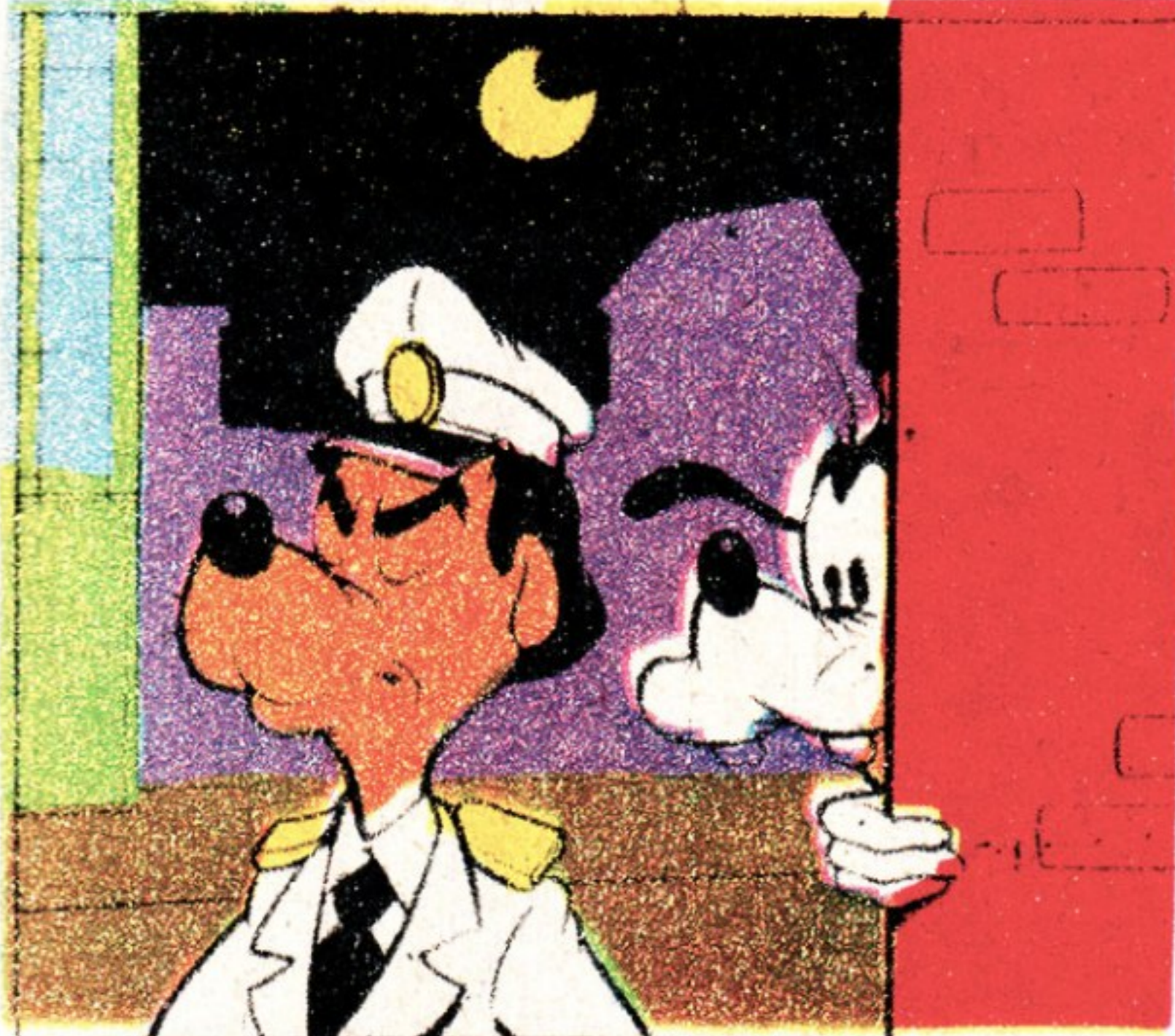

ГУБИТЕ СЕ ! АКО
ВАС ПОЧОВО ВИ-
ДИМ, ГОТО-
ВИ СТЕ !

АА,
ШЕФЕ
!

ТИ БЕШ МЕНЕ
АА ЗАФРКАВАШ,
А ?

8-1-82/29

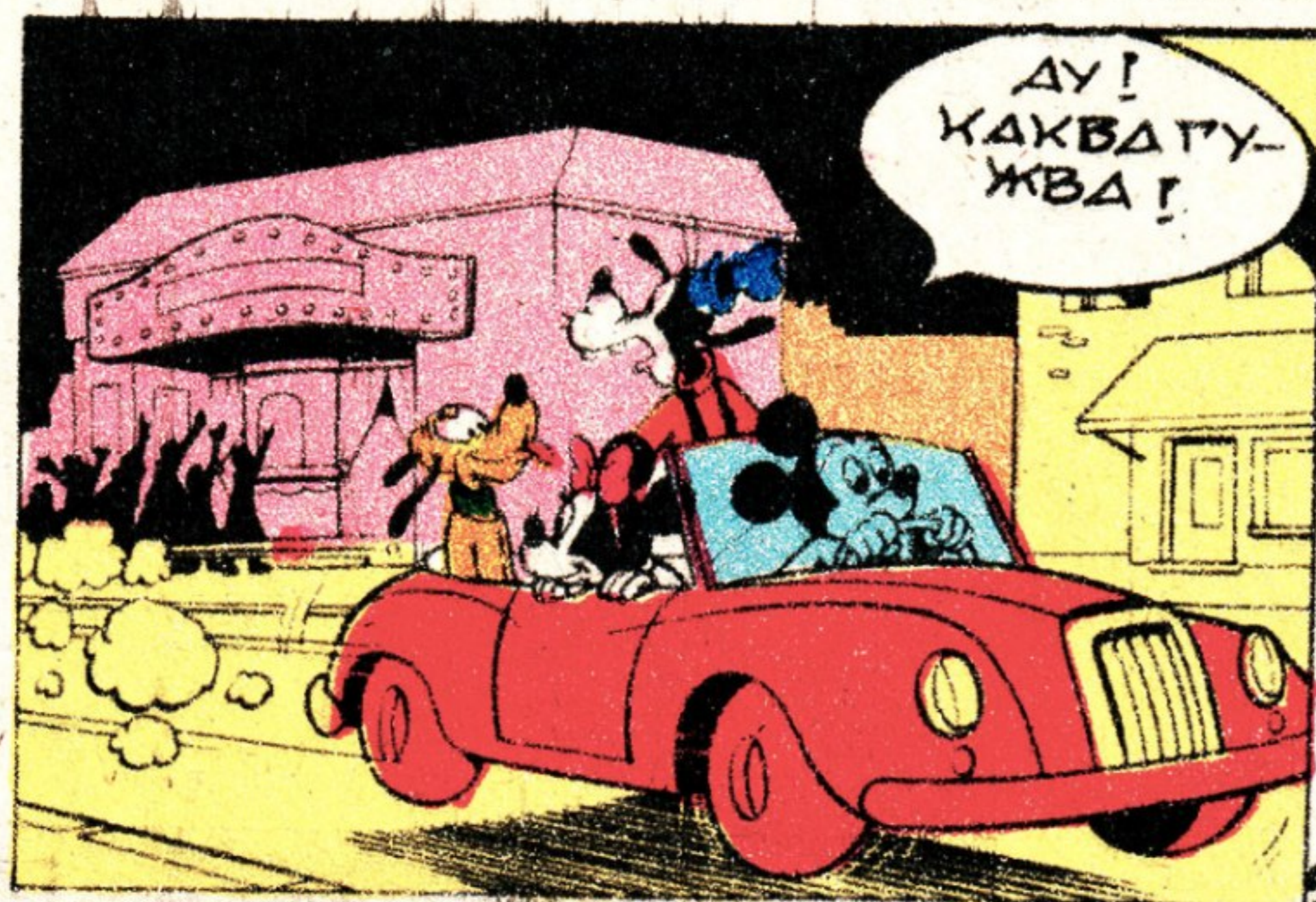
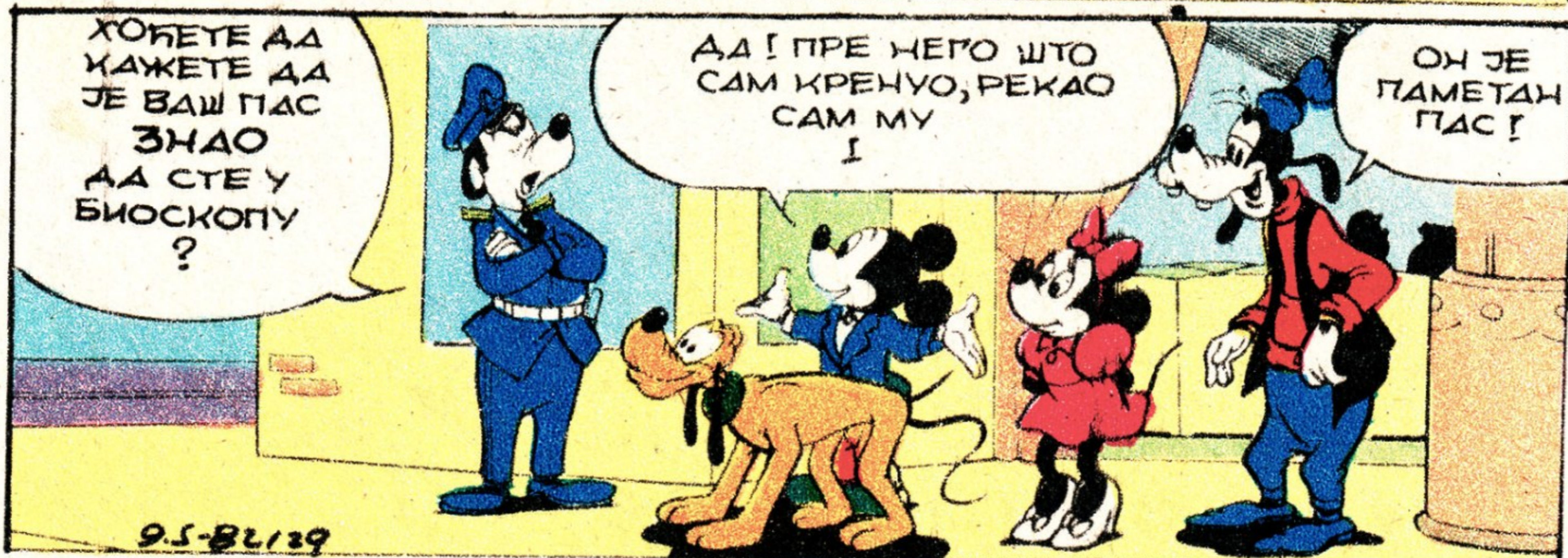
МИКИ !

АА!
МИКИ И
ПЛУТОН !

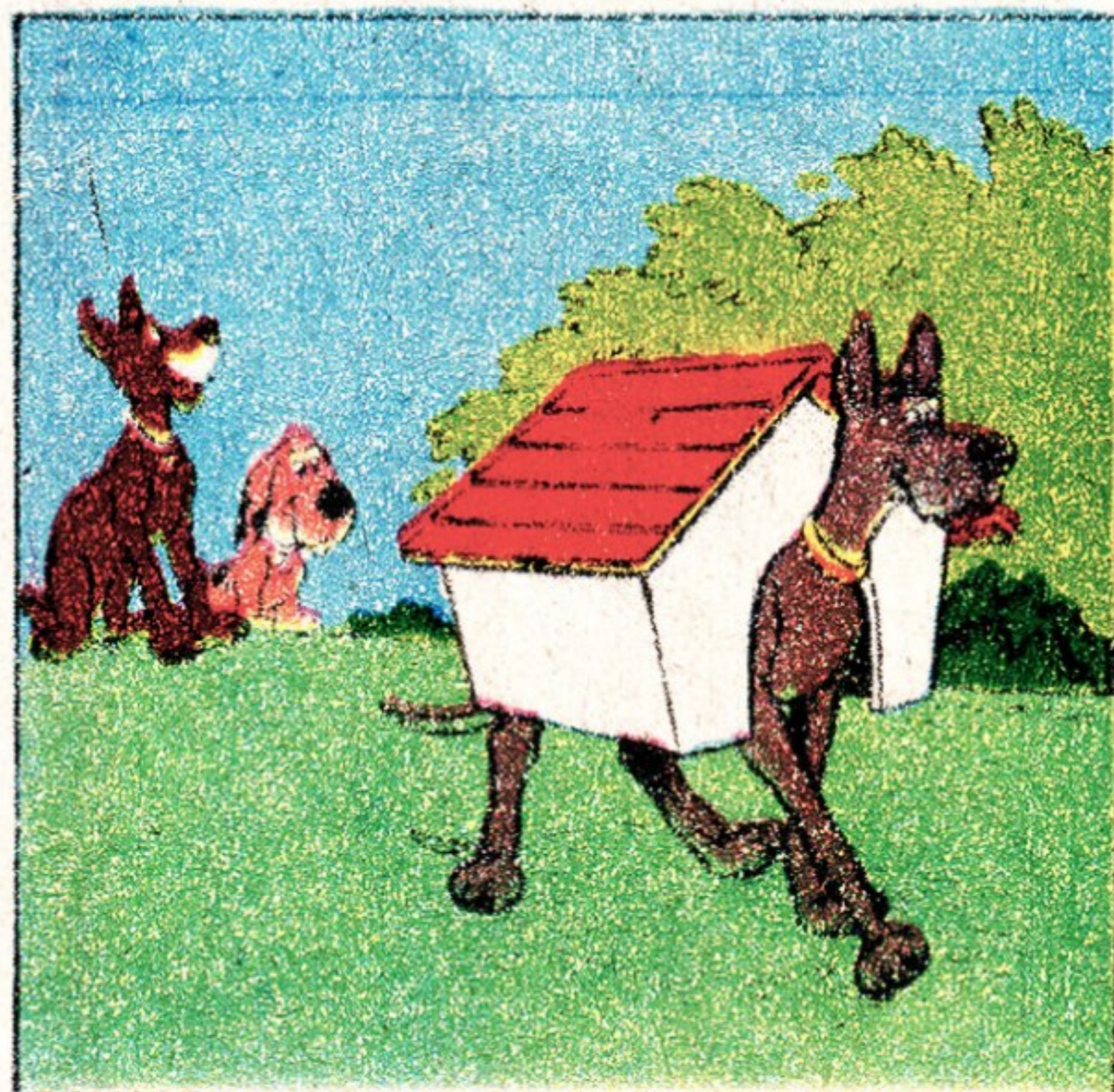
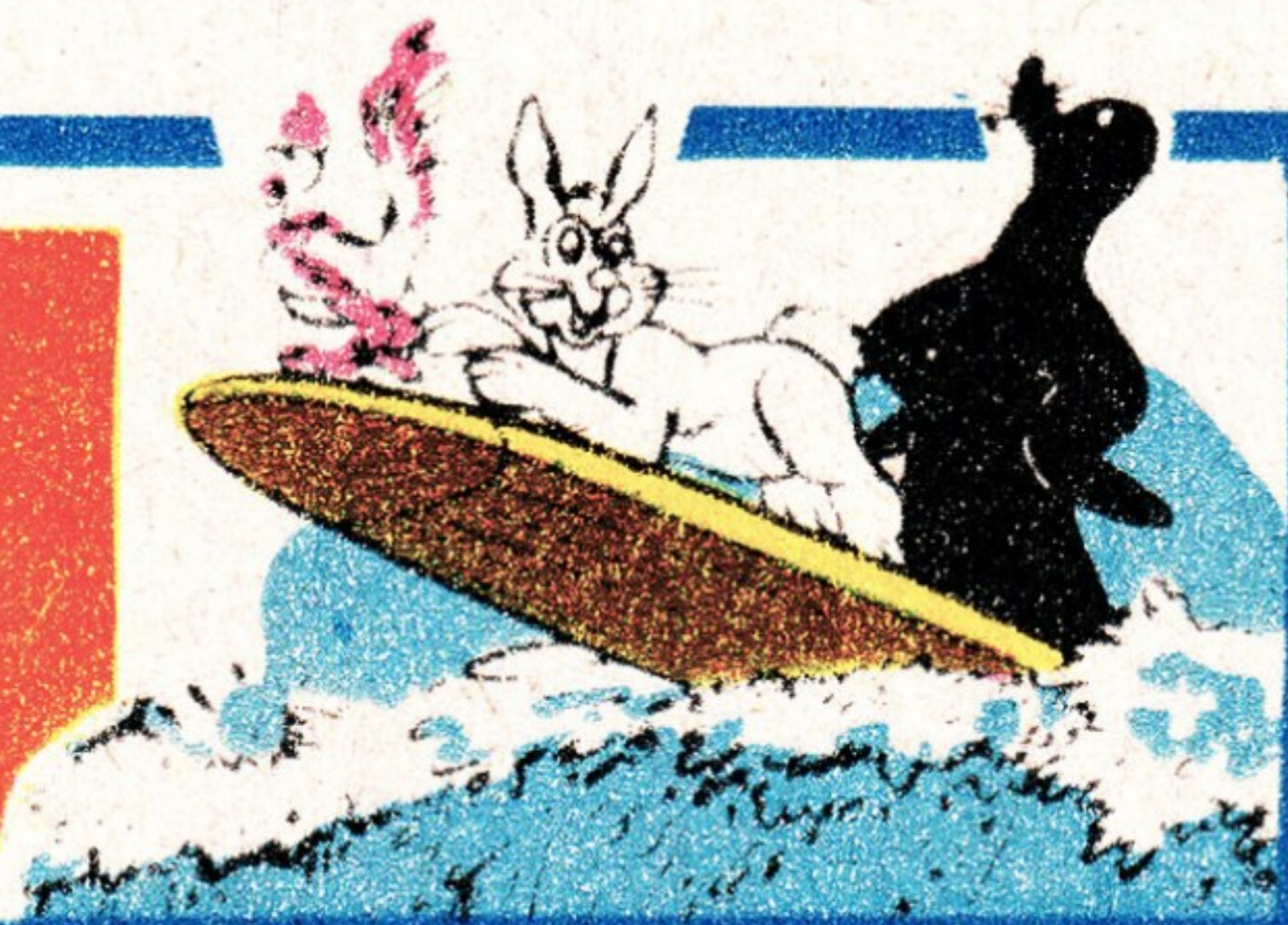

НА
СТРАЖЊА
ВРАТА
!

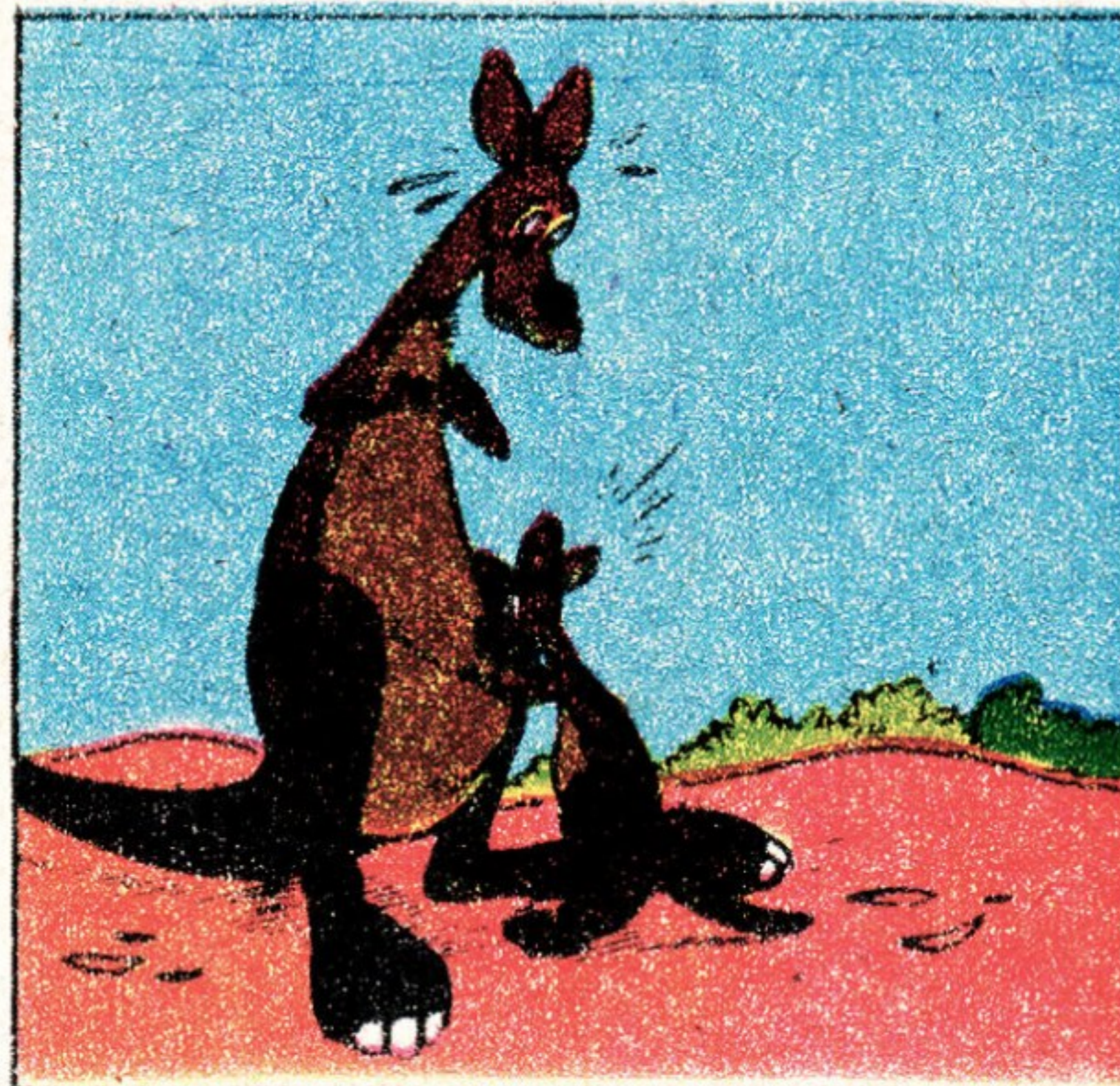
ПА, ДОБРО !
КАКО ЈЕ
ИЗИ-
ШАО ?

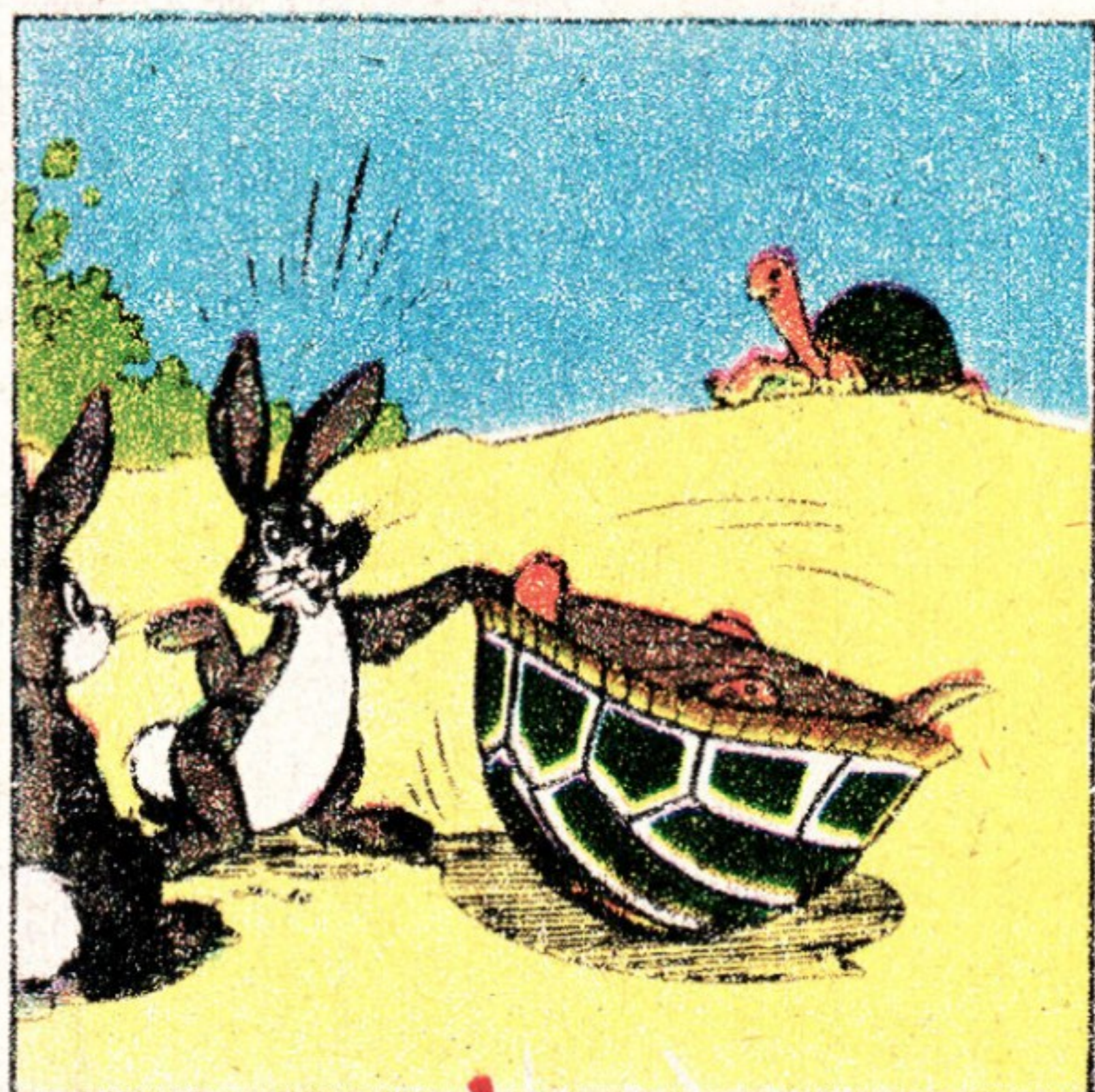
Весела МЕНАЖЕРИЈА

Позван је на маскенбал па се
маскирао у корњачу!

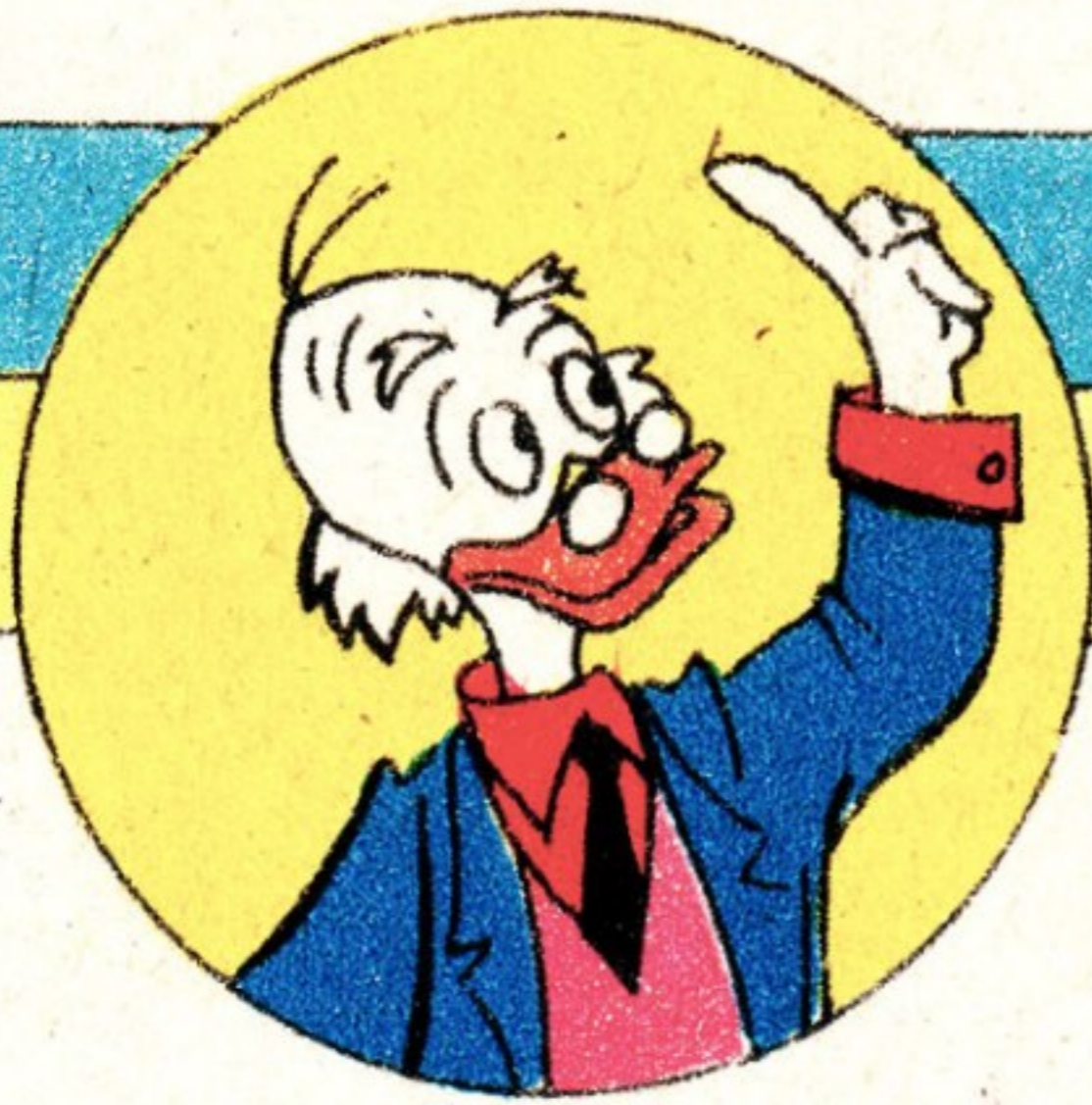
Схватам, мама, што си љута!
Заборавио сам да наместим кревет
и склоним играчке!

Пссст! Успављујем бебу комшинице
Корњачић!

Јадни Дамбо! Никад не заради ни
паре! Увек поједе сау робу!

Стајино Свезнање

**Чика Стајо,
Реци ми, молим те, како се зове најбржи аутомобил
на свету, којом брзином се креће, какве је конструкције
и ко је његов конструктор и возач?**

**МИЛЕНА
Београд**

Најбржи аутомобил на свету носи име „траст 2“ („јуриш 2“). Њиме је постигнута досад највећа просечна брзина од 1019 километара на час. Има по свему необичну конструкцију, а дело је Енглеза Ричарда Нобла.

Наравно да се до овог аутомобила и ове брзине није дошло преко ноћи. Све је почело још 1974. кад је садашњи рекордер конструисао свој „јуриш 1“ и при првом покушају да обори дотадашњи рекорд Гарија Габелича (из 1970. – 1001 км на час) доживео незгоду из које је једва извукао живу главу.

Није се предао – продао је олупину и поново почео да штеди. Затим је, преко огласа, пронашао помоћника конструктора Џона Екројда и започео радове на новом моделу „јуриш 2“.

Четвртог октобра 1983. у америчкој пустињи Блек Рок у Невади, „летећи Енглез“ како су назвали Нобела, кренуо је у своју прву возњу и постигао брзину од 1004,2 км на час. Пошто по међународним прописима возња

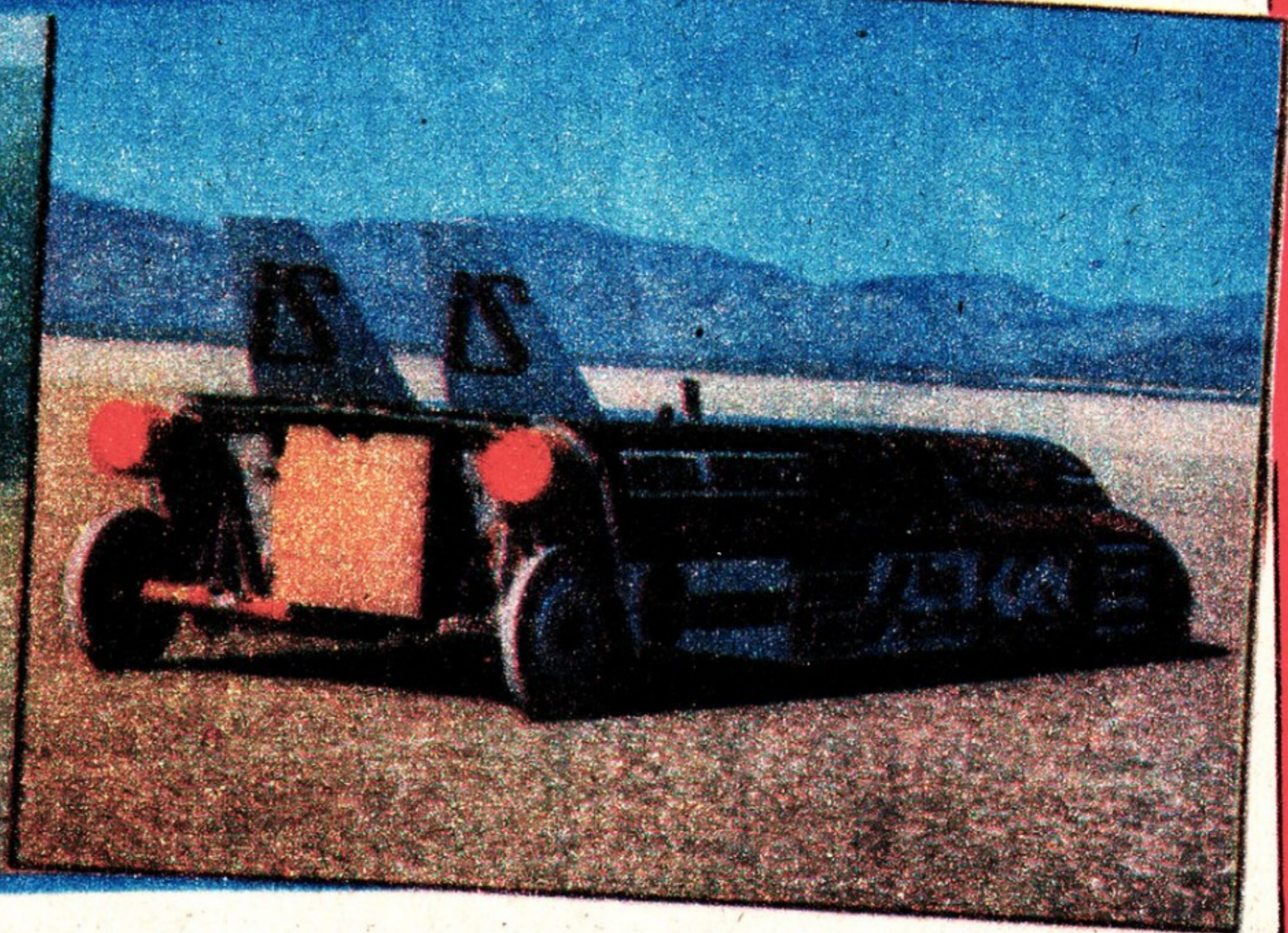
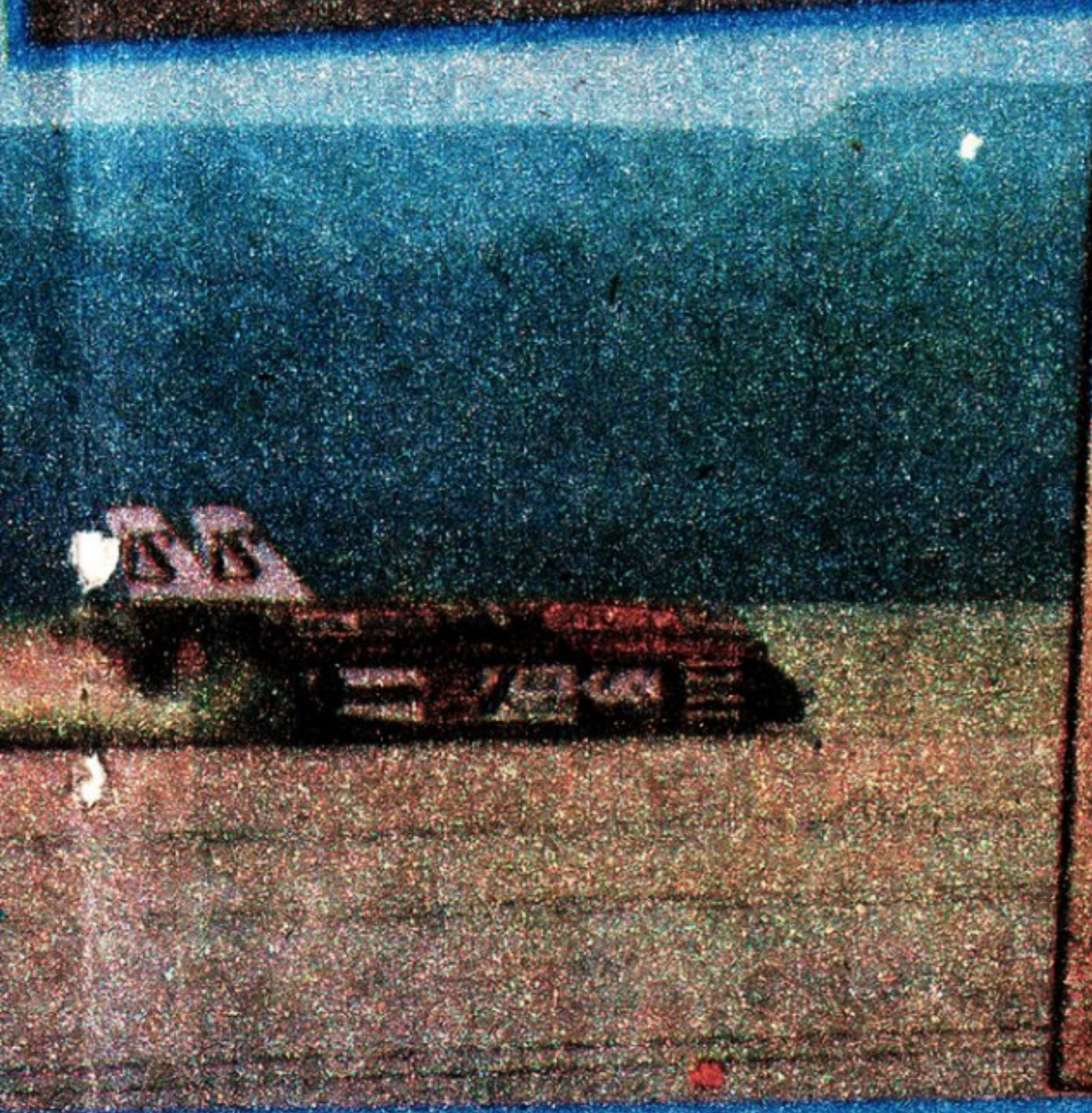
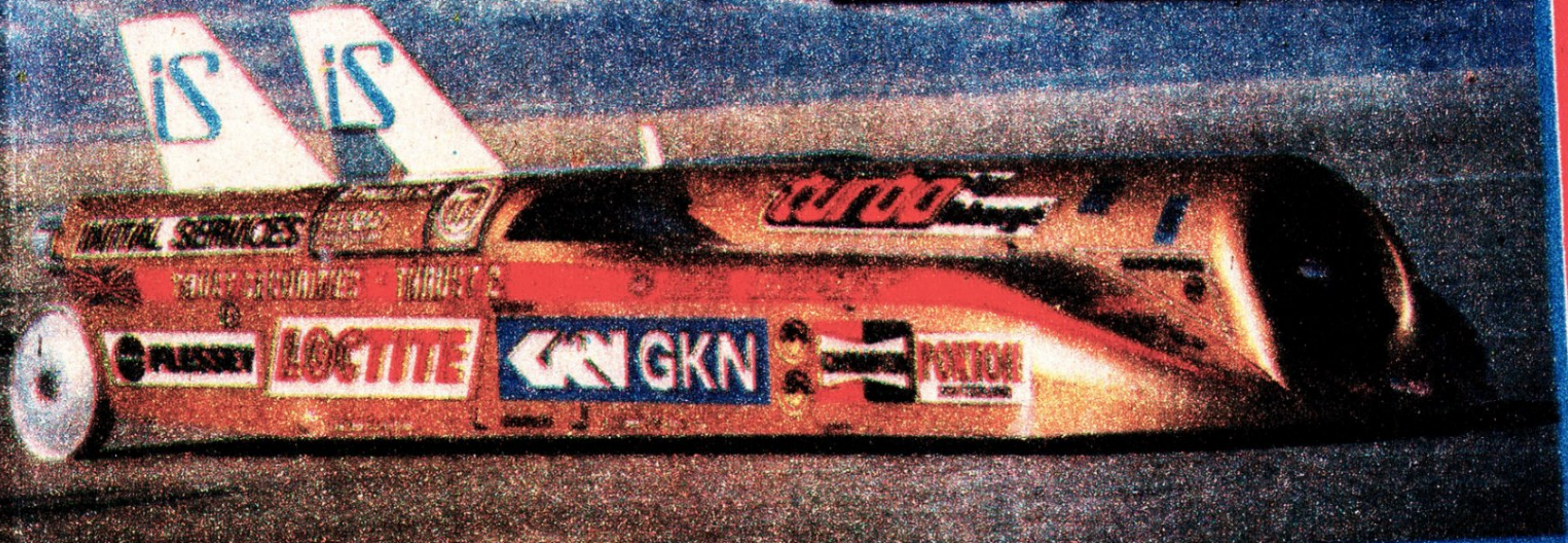
мора да се понови, он је то и урадио и у другом покушају постигао је 1030 км на час. Средња вредност била је 1019 километара. Довољно за нови светски рекорд – оборен после пуних 12 година.

„Јуриш 2“ је, као што видите, прилично необично возило. Дугачко је преко осам метара. Да би могло да се креће брзином од преко 1000 км на час, уграђен му је мотор такозваног турбореактивног типа који се нормално напаја из резервоара (претходни аутомобили нису имали прави мотор и више су личили на ракете). Специјалне опруге послужиле су за спречавање вибрација, а на точковима нема гума јер би, при оволикој брзини, потпуно изгореле. Нарочит систем за кочење укључује и два падобрана – један за „пресецање“ брзине, други за успоравање.

Ноблу неће бити лако да задржи рекорд, јер се Американац Крејг Бридлав већ припрема да својим

возилом „дух Америке“ постигне брзину од 1250 км на час.

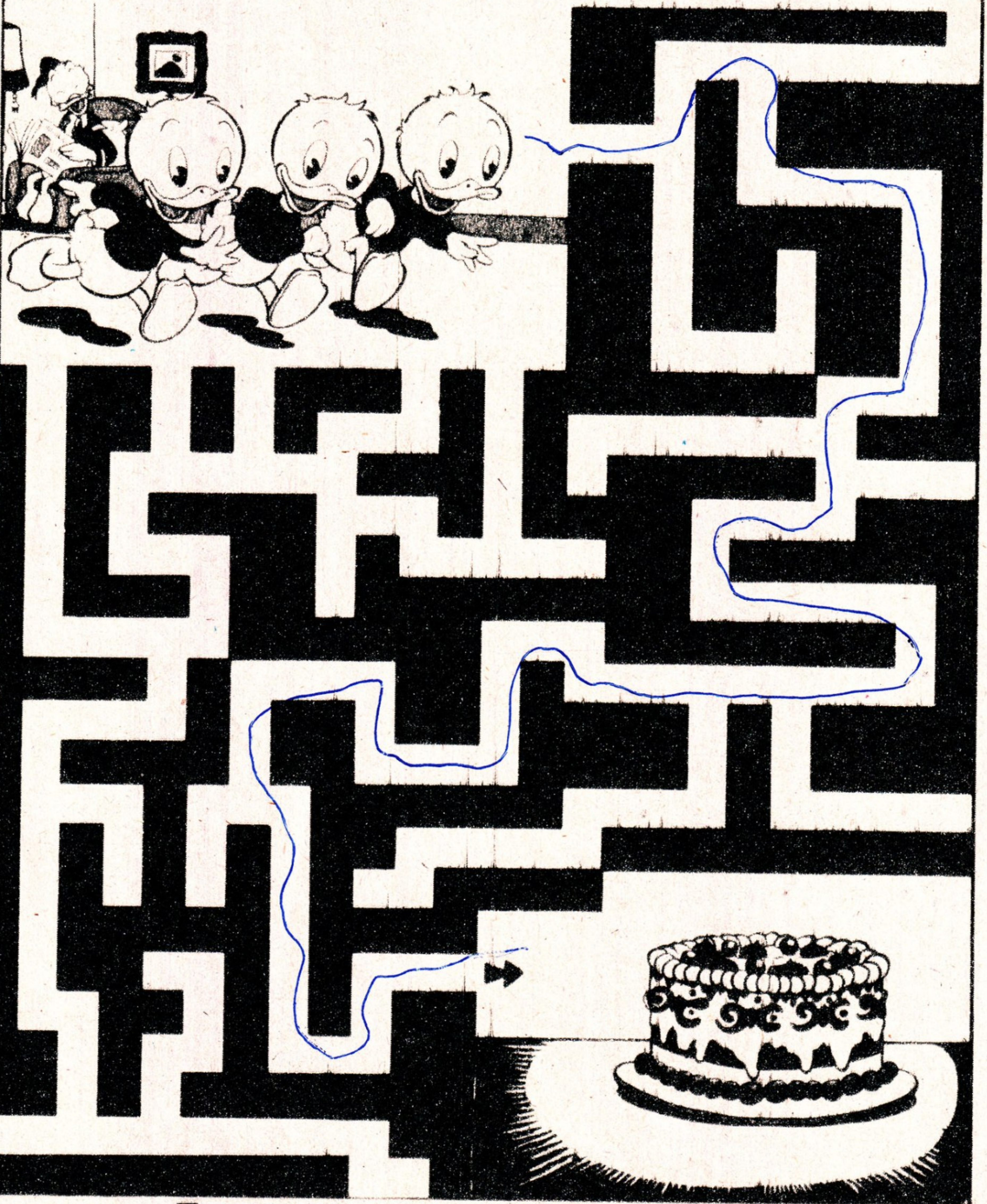
На сликама видите садашњег рекордера и његово возило на отврдлом песку пустиње у Невади.

КО
ЋЕ
ПРЕ?

Раја, Гаја и Влаја се налазе пред тешким задатком – треба да пронађу само један пут који води до торте. Помозите им!

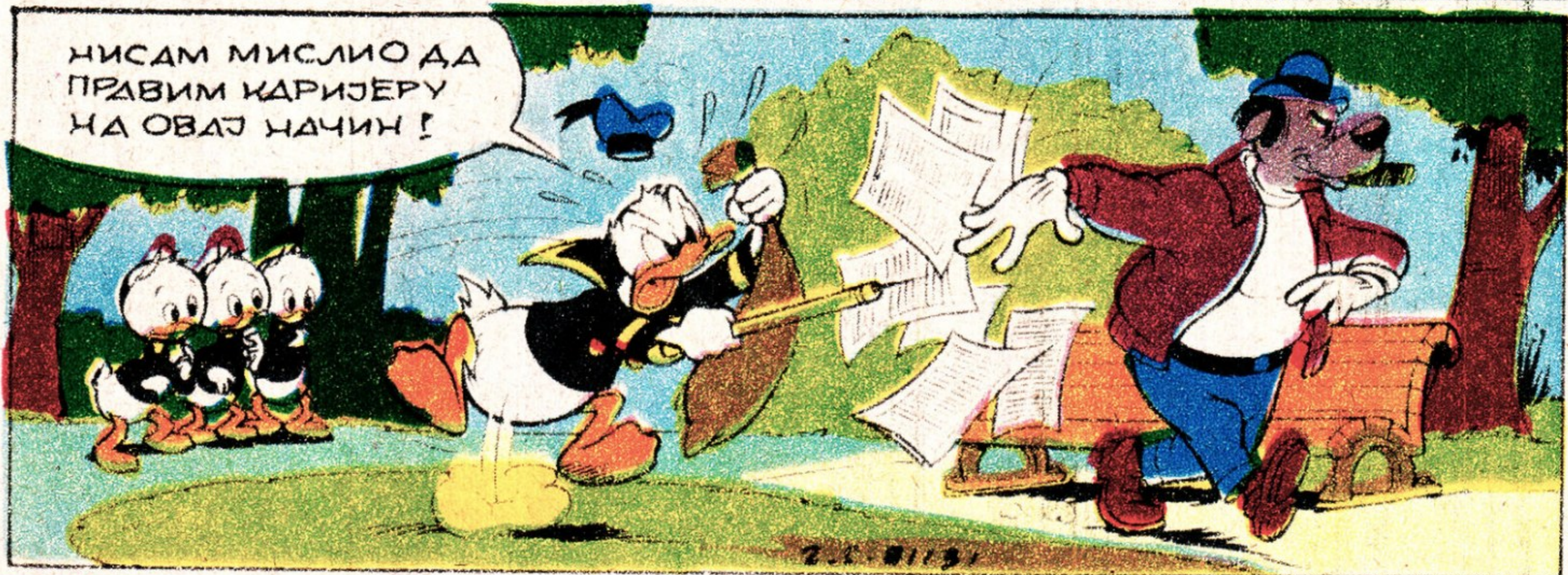
КО
ЋЕ
ПРЕ?

ПАЈА
ПАТАК:

ЧУВАР ПАРКА

ПОГЛЕДАЈТЕ ОВО! НЕКО
ЈЕ НА ЦЕДУЉИ НАПИ-
САО ШТА ТРЕБА ДА КУ-
ПИ... ЛУК, ЦРНИ И БЕЛИ,
ПАРАДАЈЗ, СПА-
НАЂ, ЈАЈА...

МОРО БИ КЊИ-
ГУ ДА НАПИШЕШ
О СВЕМУ
ОВОМЕ!

А
КО БИ ЈЕ
ЧИТАО?

МОРАМО
ДА КРЕНЕ-
МО, УЈКА
ПАЈО!

ИМАМО
САСТАНАК
МЛАДИХ
ИЗВИЂА-
ЧА!

А ТИ СЕ МАЛО
РАЗВЕДРИ!

ПАЈО, СВИЂА ЛИ ТИ
СЕ ТАЈ ЛАКУШНИ ПОСО
КОЈИ САМ ТИ НАШ'О
?

ШТА?

ОЧЕКУЈЕМ ДА ГА ДО-
ВРО ОБАВЉАШ И ДА
МЕ НЕБЕШ ОБРУ-
КАТИ!

ЈАК СИ
МИ ПОС'О
НАШ'О
!

НИКАДА НЕ ЗНАШ
ГДЕ ТЕ ЧЕКА
СРЕБА!

ОВДЕ
СИГУРНО
НЕ!

ОВДЕ ТИ
ЈЕ НЕШТО
ОСТАЛО
!

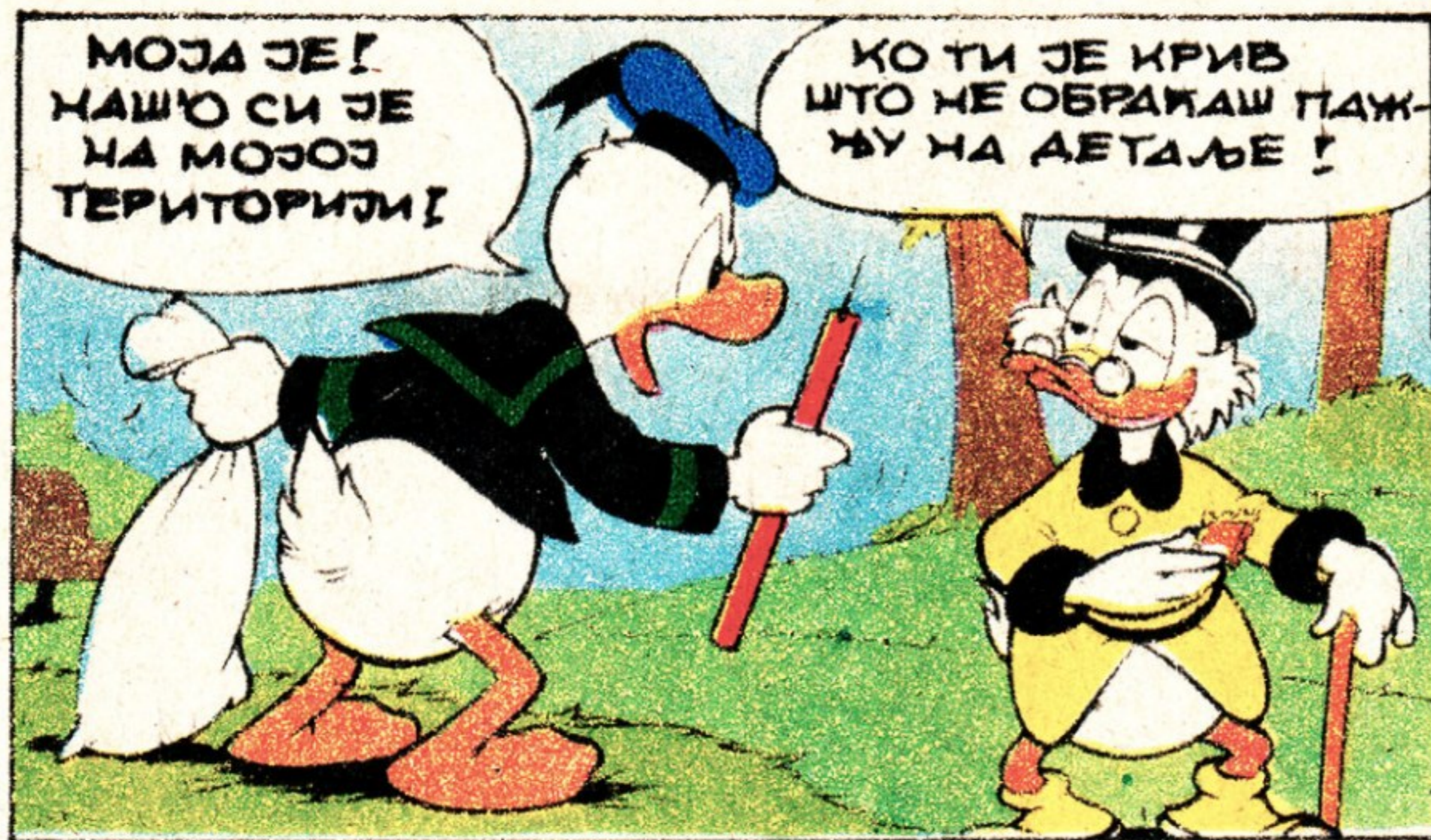
ПОКУПИЊУ ГА У
ПОВРАТКУ!

Е, НЕБЕШ! ОВО ЈЕ РЕТКА И ДРА-
ГОЦЕНА МАРКА КОЈУ ТУ ЈА
УЗЕТИ!

ДРАГОЦЕНА
МАРКА?

3.5.81131

МОЈА ЈЕ!
НАШО СИ ЈЕ
НА МОЈОЈ
ТЕРИТОРИЈИ!

КО ТИ ЈЕ КРИВ
ШТО НЕ ОБРАЧАШ ПАЖ-
ЊУ НА ДЕТАЉЕ!

НЕКИ ОИЛАТЕ-
ЛИСТА ЋЕ ДОБРЕ
ПАРЕ ДА МИ
ДА ЗА ОВУ
МАРКУ!

ПРУЖИЛА МИ СЕ ПРИЛИКА ДА ДО-
БИЈЕМ КОЈУ ПАРИЦУ, А СТРИЦ БАЈА
МЕ ПРЕДУХИ-
ТРИО!

ГЛЕ,
КОГА
ВИДИМ!

МОГУ ЛИ ДА
ГЛЕДАМ КАКО
РАДИШ?

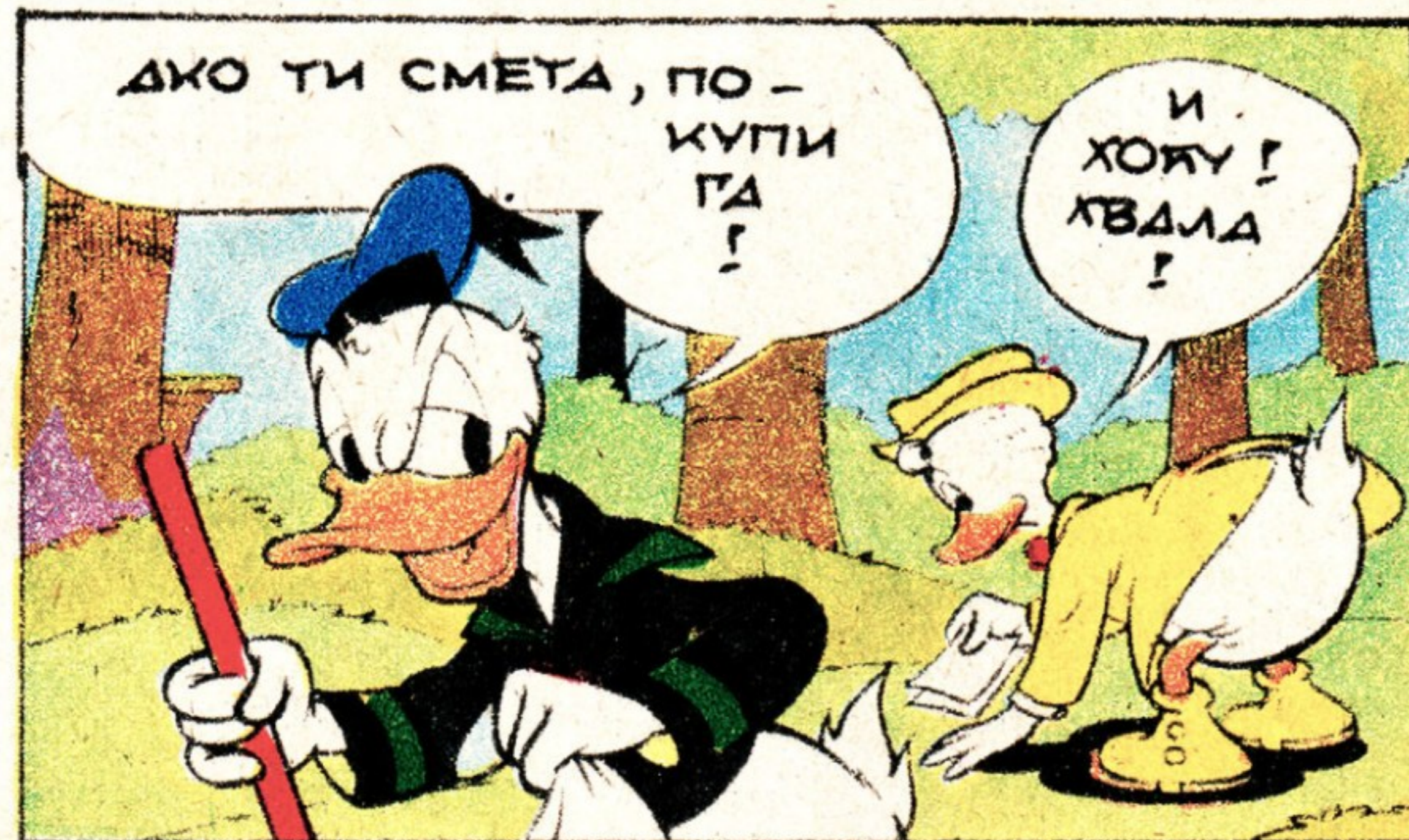
НЕ
МОЖЕШ
!

НЕ ПОДНОСИМ ДА МИ НЕКИ ЦАБАЛЕБА-
РОШ СТОЈИ НАД ГЛАВОМ ДОК ЈА ДИ-
РИНЧИМ!

НЕШТО СИ
ПРОПУСТИО!

4.5.81131

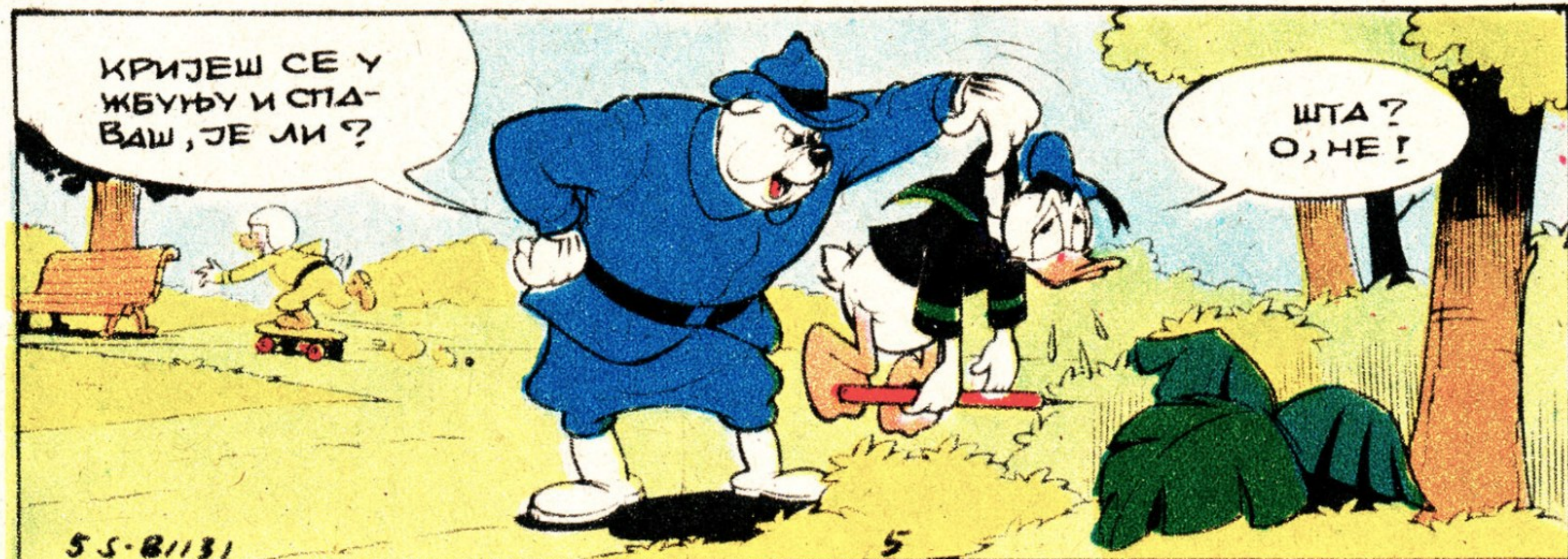
АКО ТИ СМЕТА, ПО-
КУПИ
ГА!

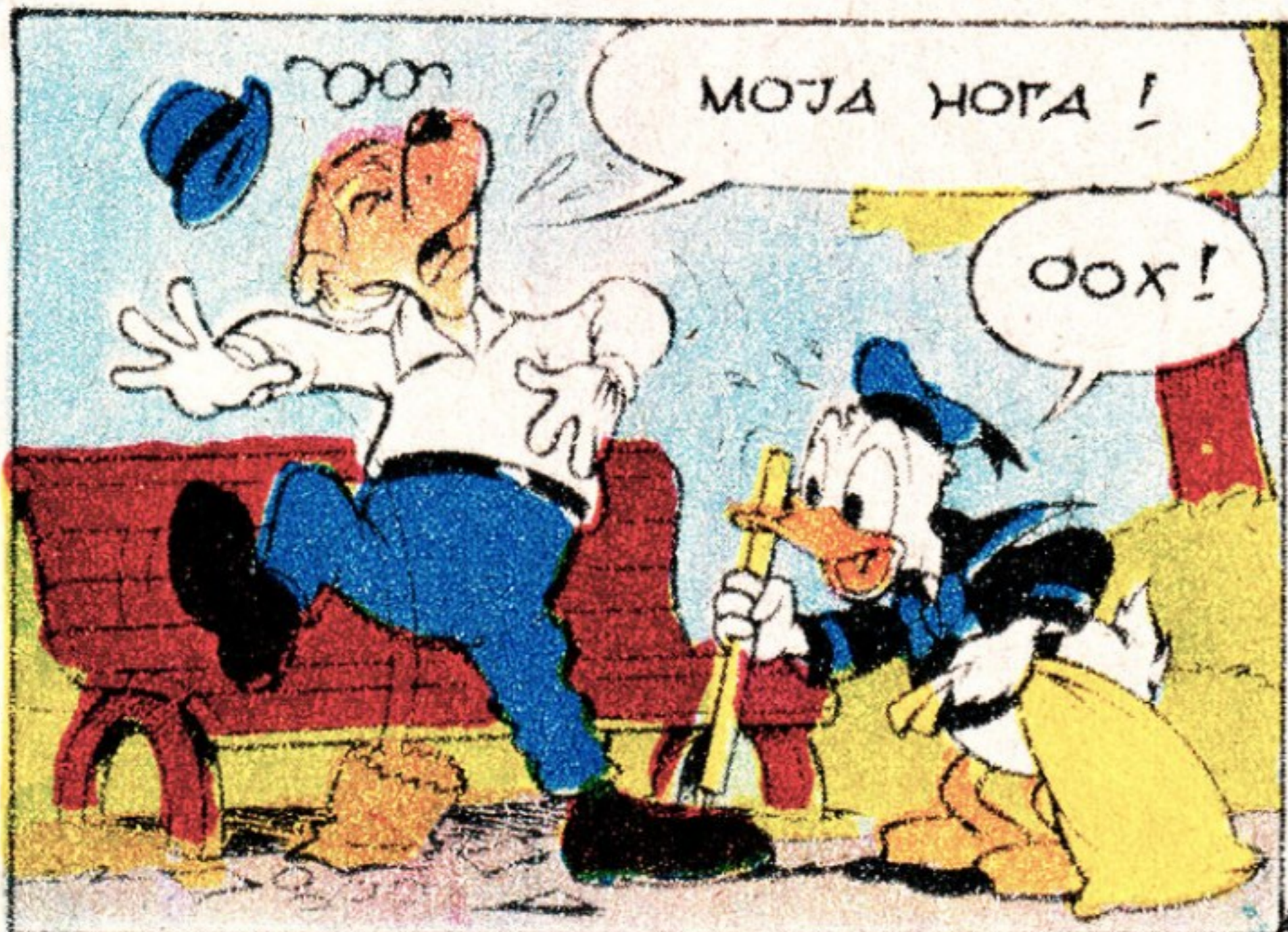
И
ХОЈУ!
КВАЛА!

ДВЕ НОВЧАНИЦЕ
ОД ПО ПЕТ СТОТКИ
!

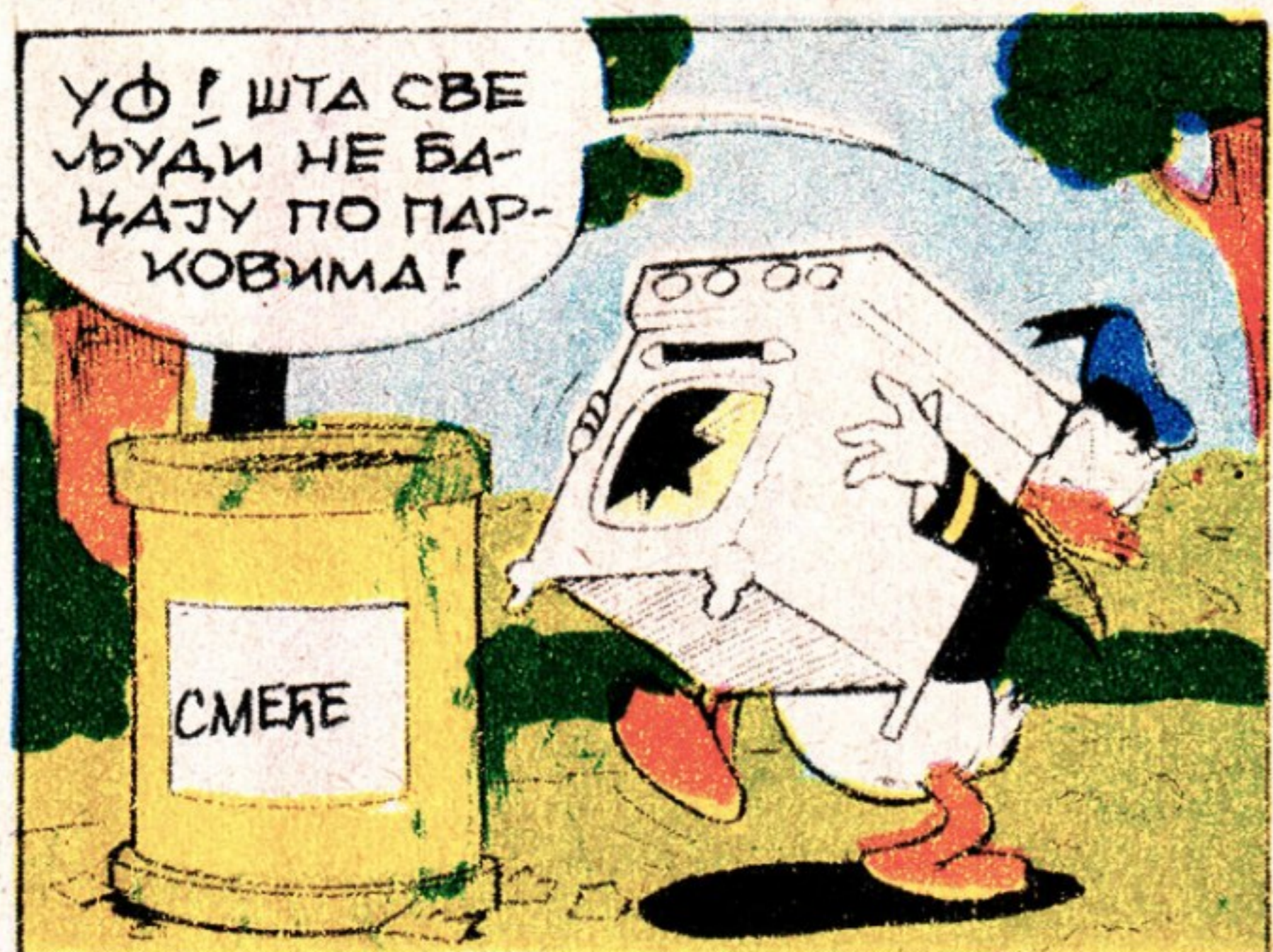
?

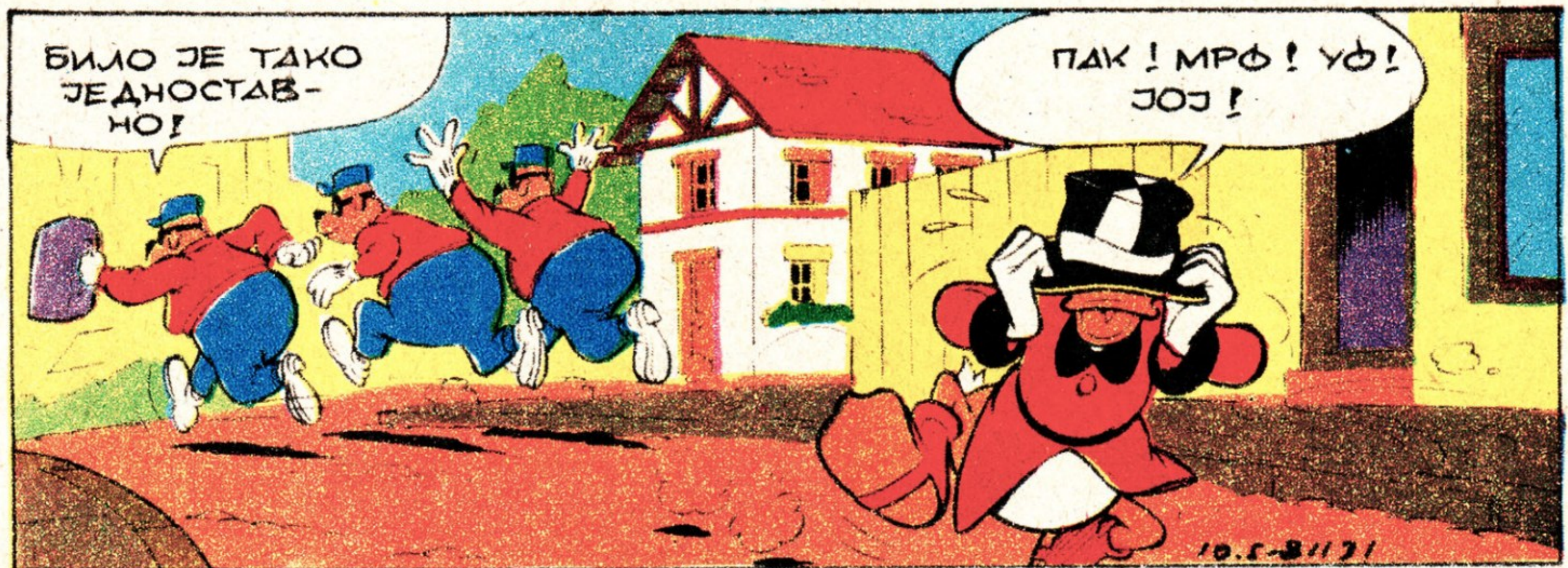

УСПОР'ТЕ!
НЕ ВИДИМ
ВИШЕ БАЈУ
!

'АЈДЕ ДА ПРЕ-
БРОЈИМО ЛО-
ВУ!

ГДЕ?

САКРИЋЕМО СЕ
У НЕКИ ГРМ!

И ЈЕСТИ
КОКИЦЕ!

ПУЦАЈУ МИ ЛЕБА! КОЛ'КО САМ
ЏАКОВА ПУНИХ СМЕГА ВЕГ ПРЕБА-
ЏИО ДО СМЕТЛИШТА...

... А НИСАМ НАШ'О НИ
ПРЕБИЈЕНУ ПАРУ!

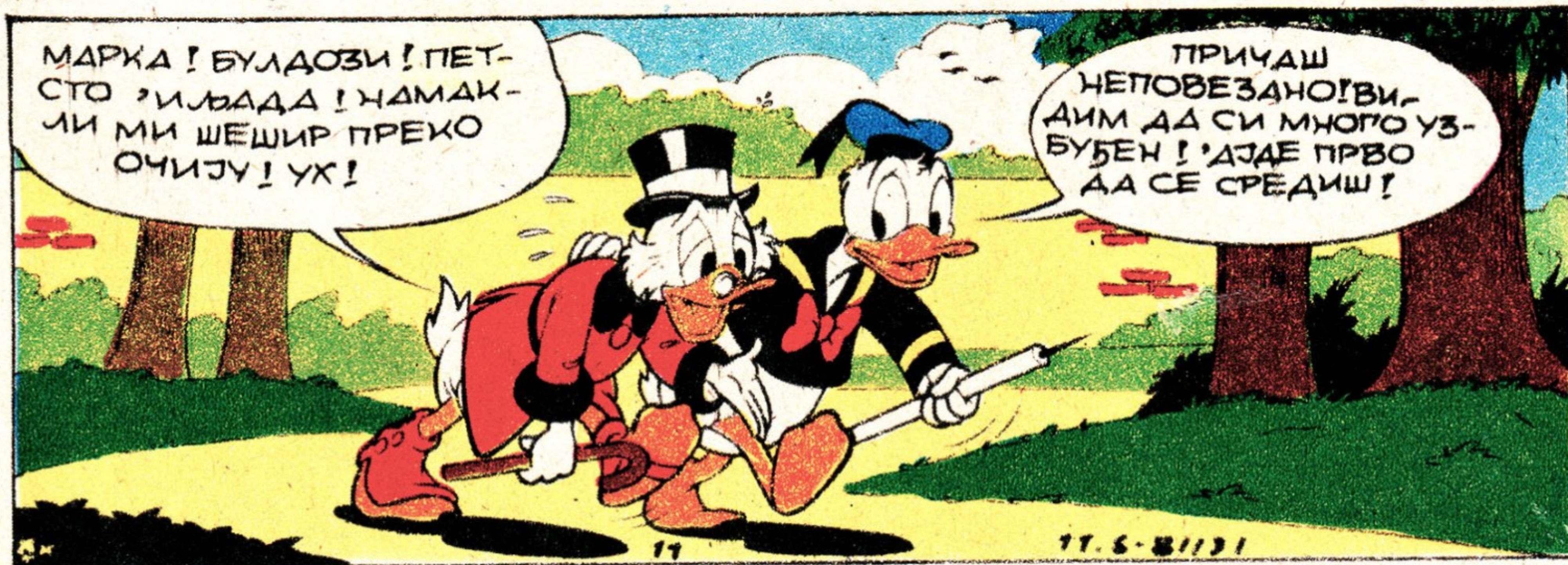

НИСАМ НИ СЛУТИО ДА СУ МОЈИ
ПАТКОВГРАБАНИ ТАКО КЛЖКАВИ
!

ПАЈО, ДОГОДИМО
СЕ НЕШТО
СТРАШНО!

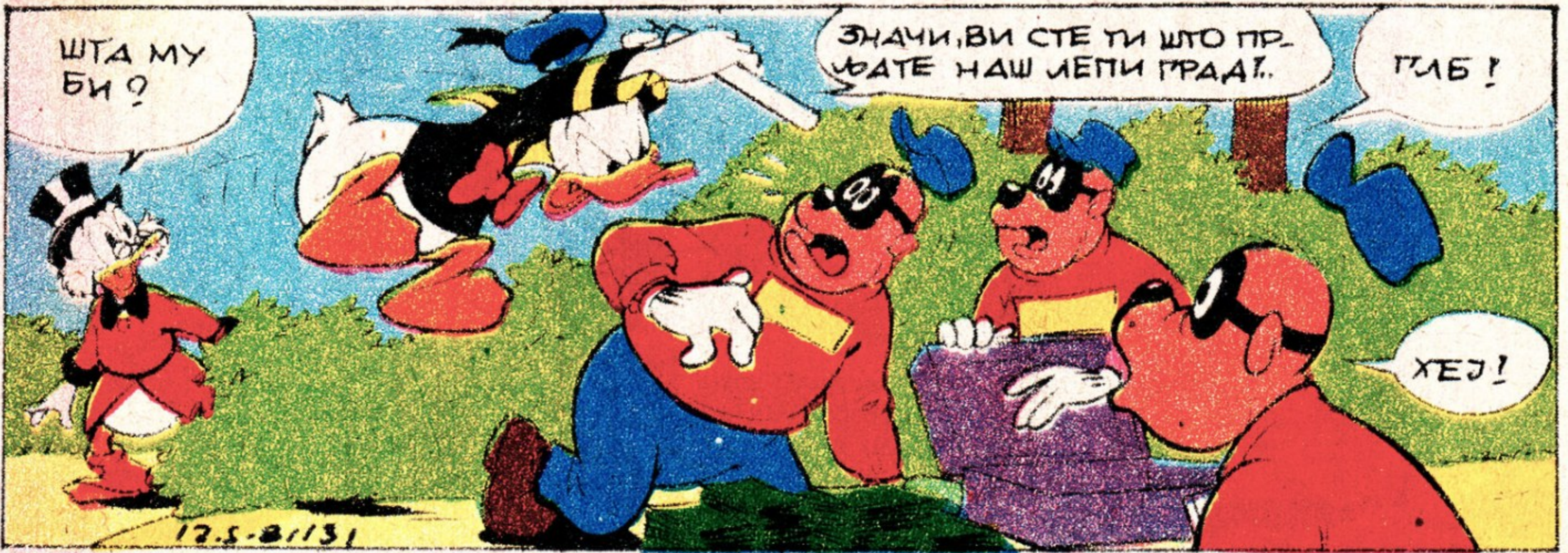
?

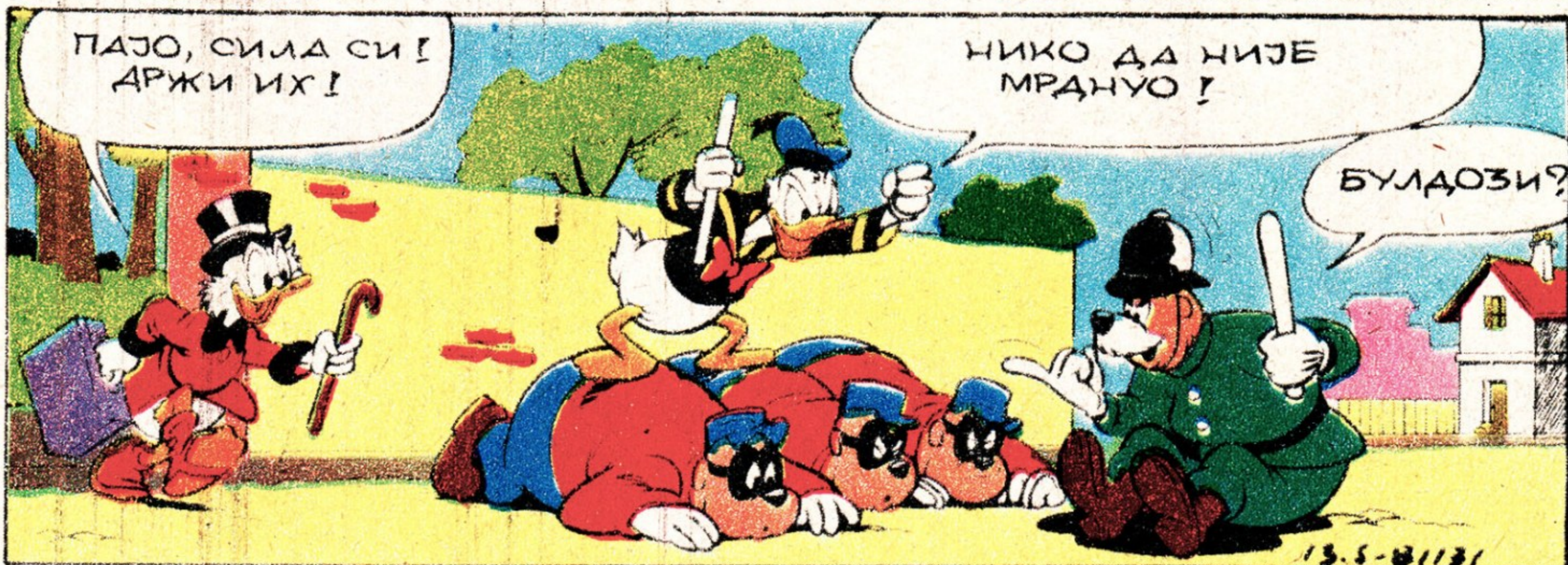

МАРКА! БУЛДОЗИ! ПЕТ-
СТО 'ИЛЈАДА! НАМАК-
ЛИ МИ ШЕШИР ПРЕКО
ОЧИЈУ! УХ!

ПРИЧАШ
НЕПОВЕЗАНО! ВИ-
ДИМ ДА СИ МНОГО УЗ-
БУБЕН! 'АЈДЕ ПРВО
ДА СЕ СРЕДИШ!

11. 6. 8111

Булдози: КАВАЉЕР

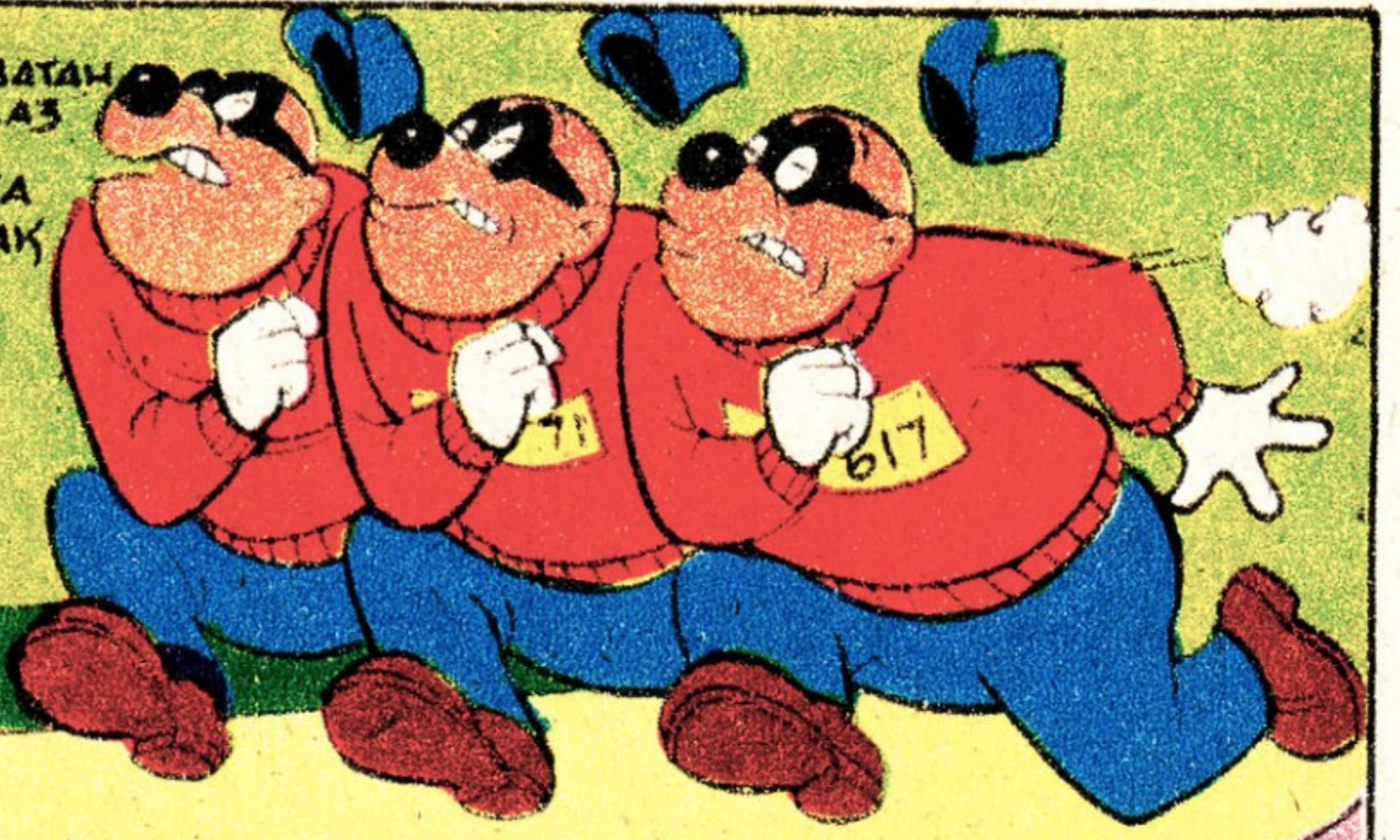
ВИДИ, ВИДИ! БУЛДОЗИ НЕБЕ НИ ДА ГЛЕДАЈУ У ПРАВЦУ МОГ ТРЕЗОРА!

НИЈЕ НАМЕРНО, БАЈО!

УКОЧИО НАМ СЕ ВРАТ КДА СМО ПОСЛЕДЊИ ПУТ ПОКУШАЛИ ДА ТЕ ОГЛАЧКАМО!

ПРИВАТАН УЛАЗ
БАЈА ПАТАК

ХЕЈ! НА БАЈИНУ КУЋУ СМО ПОТПУНО ЗАБОРАВИЛИ!

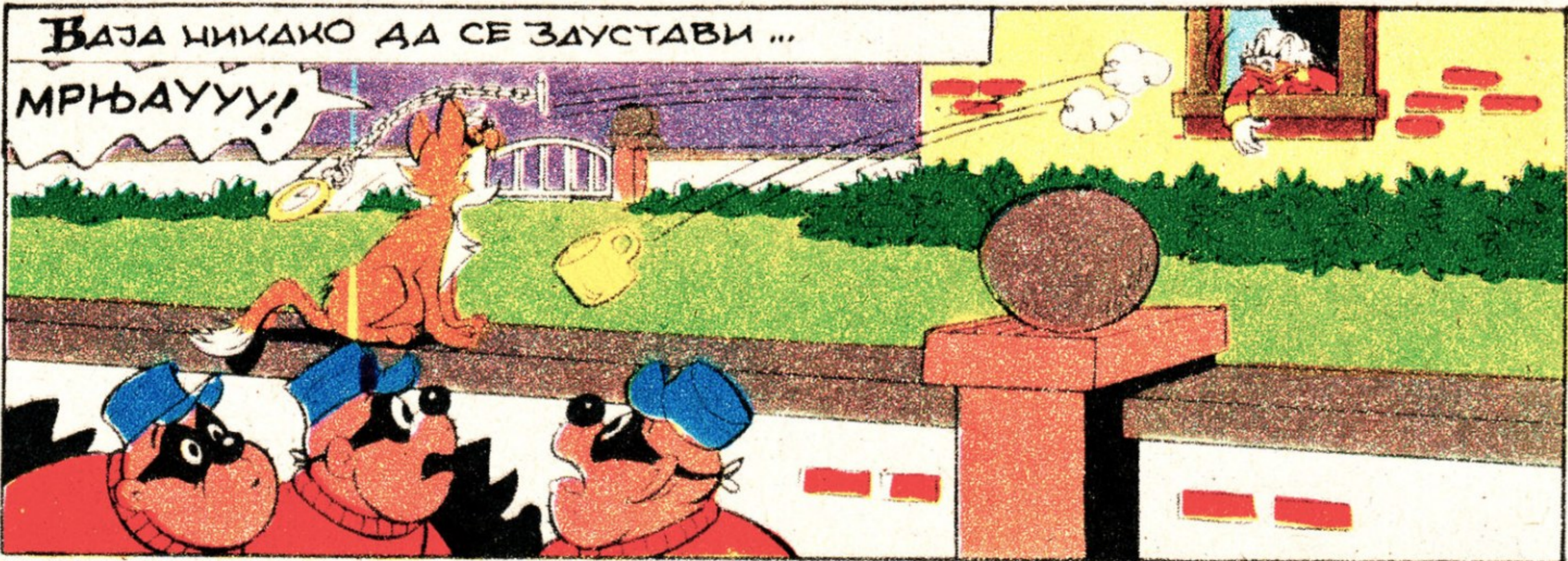
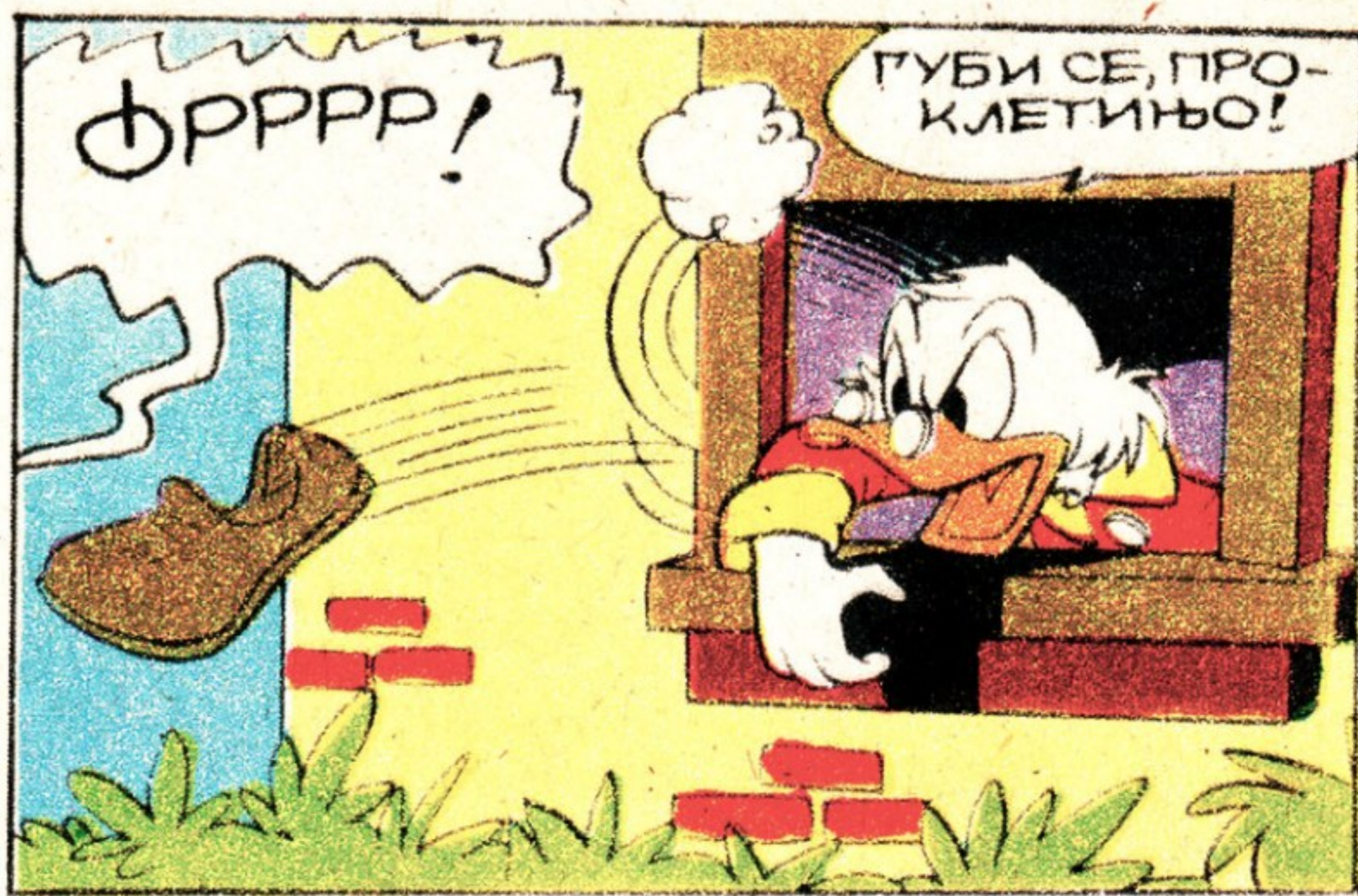
ЧУО САМ ДА МУ ЈЕ МАДРАЦ ПУН ЛОВЕ!

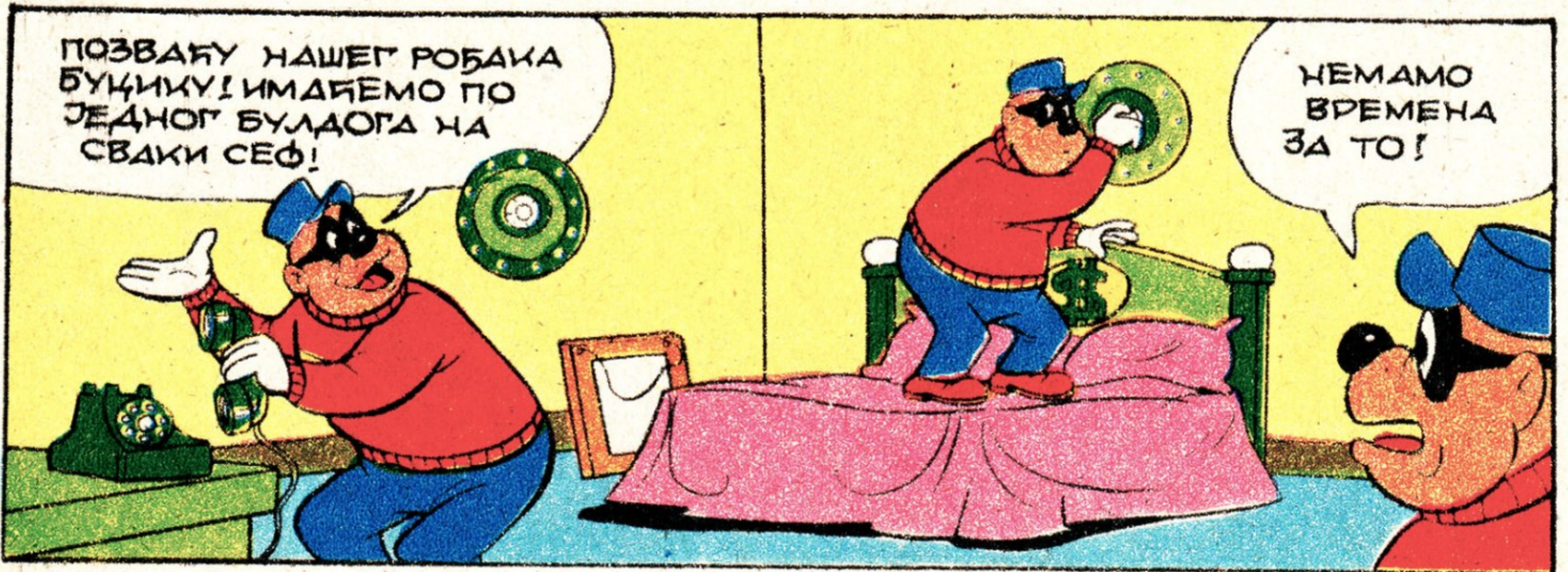

ОСМАТРАЋЕМО ЊЕГОВУ КУЋУ ДАЊУ И НОЋУ И ТАКО САЗНАТИ КДА ЈЕ НАЈБОЉЕ ПИМО ДА СТУДИЈУ!

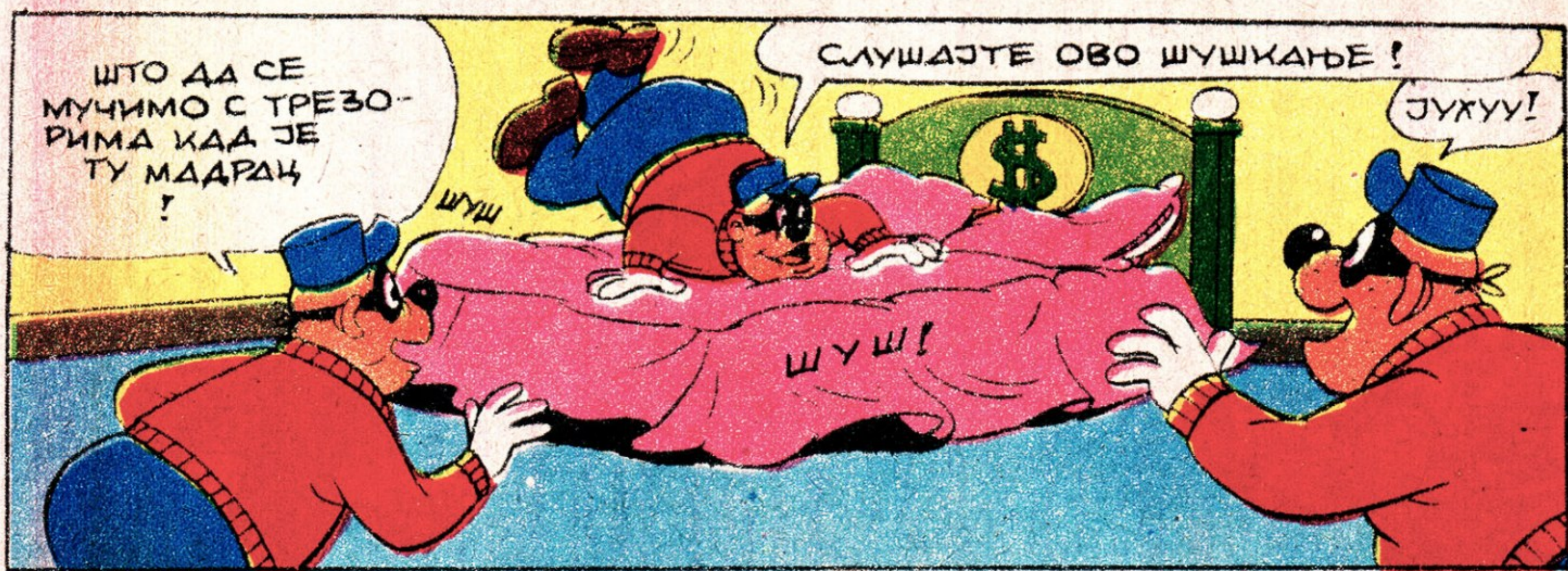

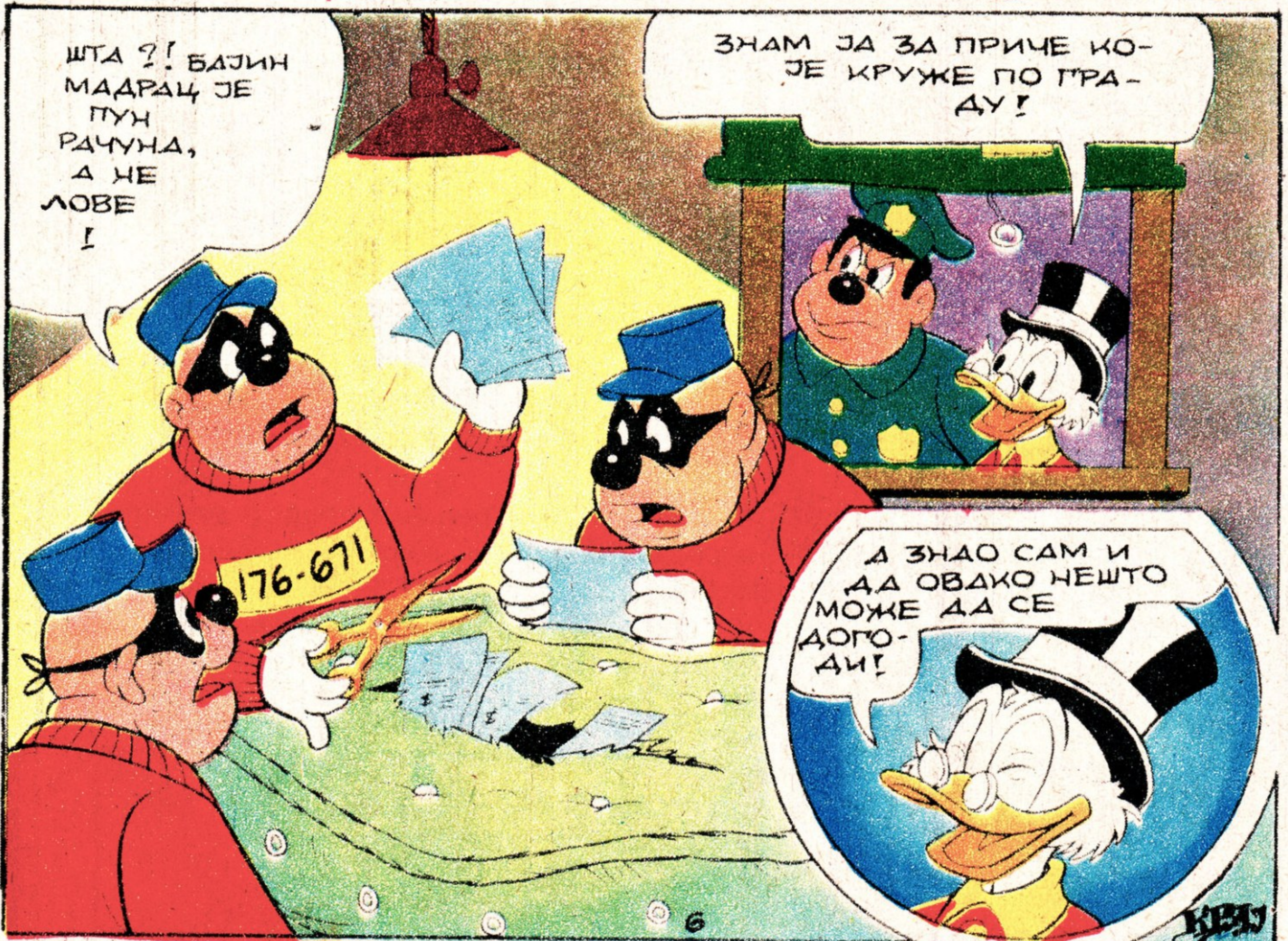

4.5.202-Р.17

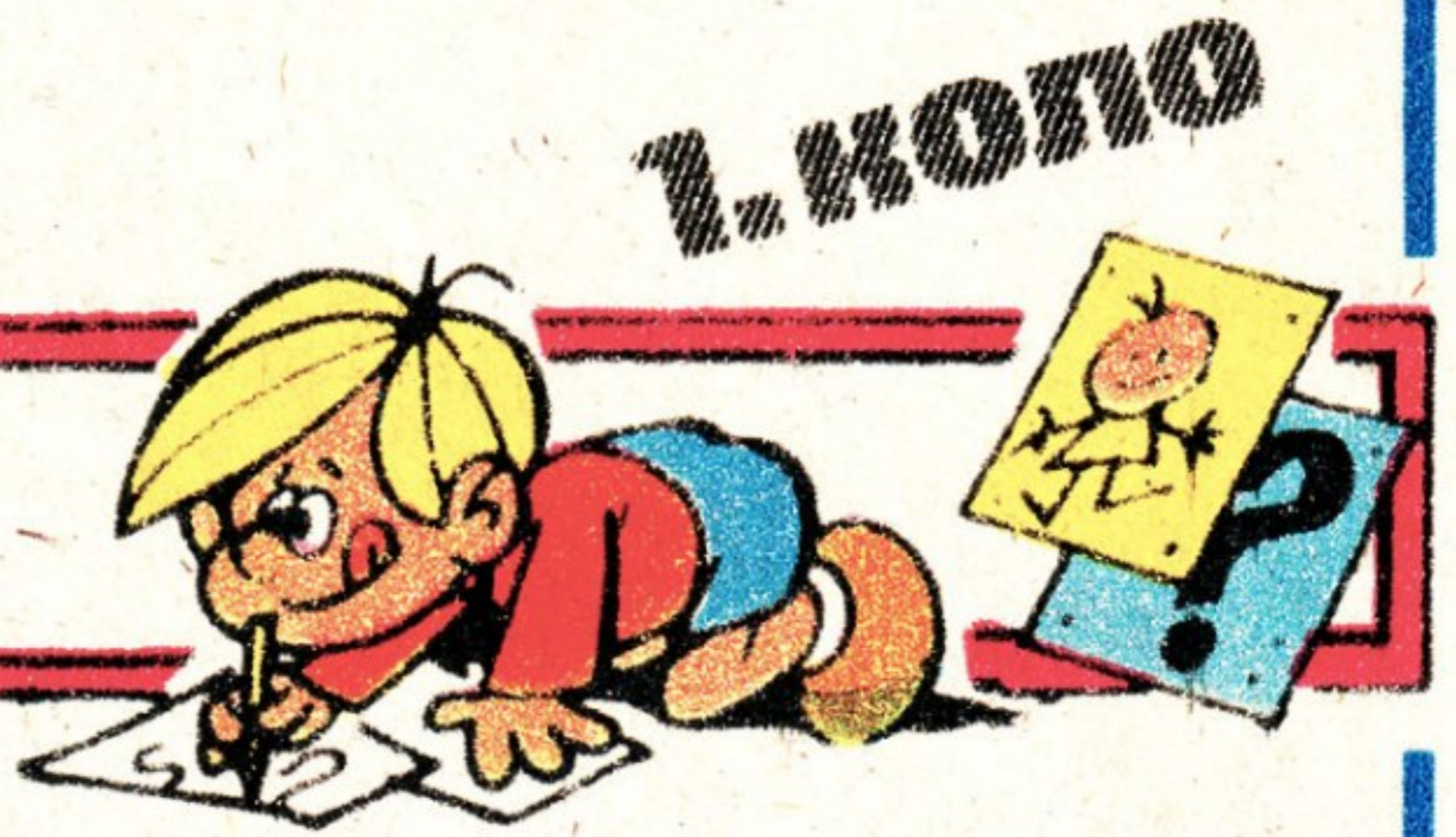
Велика наградна игра

ПРОНАЂИ

ОТКРИЈ

ПОГОДИ

Прво коло велике наградне игре „Микијевог забавника“ је при крају. Данас објављујемо четврти – последњи задатак првог кола. Ваше стрпљење и умешност могу да вам донесу једну од шест вредних награда.

И кроз овај задатак вас воде ваши омиљени јунаци: Мики, Мића, Гаја, Влаја и Раја. Од четири змаја, један се није запетљао. КОЈИ?

Као и до сада, саветујемо вам да добро погледате задатак, па када будете сигурни да сте пронашли решење, одговор упишите у купон број 4.

Сада имате одговоре за сва четири задатка. Купоне пажљиво исеците и (селотејпом или лепком) налепите на већу страну дописнице, а на мању читко упишите своју адресу: име, презиме, улицу и број, поштански број и место и **НАЈКАСНИЈЕ ДО 15. ОКТОБРА 1984. ГОДИНЕ ПОШАЉИТЕ НА АДРЕСУ: „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“, МАКЕДОНСКА 29, 11001 БЕОГРАД, ПОШТАНСКИ ФАХ 124.**

Сви они који реше **сва четири** задатка првог кола, могу да добију једну од шест вредних награда:

НАГРАДЕ ПРВОГ КОЛА:

- РУЧНИ ЧАСОВНИК
- ТРАНЗИСТОР
- ПИНГ-ПОНГ ГАРНИТУРУ
- БАДМИНТОН
- ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА НА „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“
- БИБЛИОТЕКА СЛИКОВНИЦА

Читаоци који у првом колу не буду имали среће да извуку једну од ових награда, нека не губе наду – **одмах креће друго коло** са новим задацима.

После завршетка другог кола, сва тачна решења **првог и другог** кола улазе у бубањ за СУПЕР награде. Специјални жири ће за њих извући следеће добитке: ПОНИ-БИЦИКЛ, ШАТОР ЗА КАМПОВАЊЕ и ЧАМАЦ СА ВЕСЛИМА.

РЕЗУЛТАТЕ ПРВОГ КОЛА ОБЈАВЉУЈЕМО У БРОЈУ 524 ОД 29. ОКТОБРА 1984. ГОД.

РЕШЕЊЕ ЧЕТВРТОГ
ЗАДАТКА УПИШИТЕ У
КУПОН БРОЈ 4

КУПОН БР. 4

Змај који може да полети припада

ЧЕТВРТИ ЗАДАТАК

Ево четвртог задатка! Као што видите, наши весели другари: Мики, Мића, Гаја, Влаја и Раја пуштају змајеве, али сви баш немају много успеха. Пошто су им се конопци замрсили, само један змај још успева да лети. Ваш задатак је да пронађете чији је то змај.

ОДГОВОР УПИШИТЕ У КУПОН БРОЈ 4

